ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Ενωμένοι στην αμερικανοδουλεία
ΣΕΛΙΔΑ 3

Ελεημοσύνη σε πεινασμένους
ΣΕΛΙΔΑ 16

Απειλή casus belli και... μόκο
ΣΕΛΙΔΑ 13

Νεοναζιστικές «εργολαβίες» για λογαριασμό του εφοπλιστικού, του ναυπηγικού και του ρώσικου κεφαλαίου
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Μυστικά κονδύλια για κάθε χρήση
ΣΕΛΙΔΑ 11

Ιμπεριαλιστικός πασιφισμός και «πυρηνική ισορροπία»
ΣΕΛΙΔΑ 5

Χαντέρ Αντνάν
54 μέρες απεργίας πείνας
ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 981 - 26 Οκτώβρη 2018 | www.eksegersi.gr

Η ταξική αδράνεια και ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός μπετονάρουν τη σκληρή λιτότητα και την κινεζοποίηση

Scripta...Verba...

Και αφήνουμε στην κρίση των πολιτών τους συκοφάντες και όσους, για τους δικούς τους λόγους, πολιτικούς ή προσωπικούς, επιχειρούν συστηματικά να διαστρεβλώσουν την πραγματικότητα. (...) Πρόσφατα, με επίκεντρο το Κέντρο Logistics, μια αναγνωρισμένη καλή πρακτική από το Συμβούλιο της Ευρώπης, υπογράψαμε μνημόνιο συνεργασίας με την Εκκλησία της Ελλάδος, προκειμένου να προχωρήσουμε σε κοινές πρωτοβουλίες.

Ρένα Δούρου

Αυτή (Δούρου), αυτός (Τραμπ), τα... fake news και 127 καμένοι ή πνιγμένοι.

Από την πρώτη στιγμή που δημιουργήθηκε η συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛΛ., ο Αλ. Τσίπρας επωμίστηκε το άχαρο καθήκον της εξημέρωσης του Πάνου Καμμένου. Ο απολογισμός είναι γκρίζος. Η κυβέρνηση παραμένει στη θέση της, ωστόσο ο κ. Καμμένος μετράει δύο επιτυχίες (Φίλης, Κοτζιάς).

Τάσος Παππάς

Οχι και Πυγμαλίωνας της πολιτικής ο Τσίπρας. Ενας αδίστακτος εξουσιολάγνος είναι.

Υποτραπέζιες συμφωνίες «αριστερο-δεξιών» παραγόντων της πανεπιστημιακής εξουσίας προσβλέπουν στην απορρόφηση κονδυλίων και στην οικειοποίηση εκτάσεων της περιφερειακής εκπαίδευσης [με τη «μεταφορά και αφελών καθηγητών», οι οποίοι γρήγορα θα καταλάβουν την παγίδα] υπέρ του γιγαντισμού του «καποδιστριακού ιμπεριαλισμού». Κάποιοι παρακοιμώμενοι τριγυρίζουν, σαν σφήκες, πέριξ κάθε πρυτανικής αρχής τσιμπολογούν αρμοδιότητες και σχεδιάζουν «τη ρευστοποίηση της στερεάς ύλης».

Γιάννης Πανούσης

Αν δεν ισχύει το ότι τον έχουν αφήσει «στην απέξω», γιατί δε λέει ονόματα και δεν παρουσιάζει γεγονότα, αλλά μιλάει σαν τη Σίβυλλα;

Εμείς εδώ γιορτάζουμε τη ναυμαχία του Ναυαρίνου, τη νικηφόρα. Αλλοι βυθίζονται στις Πρέσπες.

Αντώνης Σαμαράς

Εθνικισμός, ξενοδουλεία και γελοιότητα , ως γνωστόν, πάντοτε βάδιζαν χέρι-χέρι. Ως γνωστόν, στη ναυμαχία του Ναυαρίνου δεν πήρε μέρος ούτε ξάρτι ελληνικού σκάφους.

Αν θέλουμε να τρέξει στις ρόδες του το «ποδήλατο» της ΕΕ πρέπει να εργαστούμε συλλογικά, και να επιταχύνουμε την ανάκαμψη της οικονομίας μας, να μειώσουμε τις ανισότητες, που τροφοδοτούν τους εθνικισμούς και το ρατσισμό, να λύσουμε το πρόβλημα της ανεργίας των νέων, και να ενισχύσουμε τη διαφάνεια.

Δημήτρης Παπαδημούλης

Εκ των κορυφαίων στην παπαρολογία.

ΡΙΠΕΣ

◆ Εννιά σελίδες δεν το λες και «τυπική επιστολή παραίτησης» ◆ Περισσότερο σε μανιφέστο φέρνει ◆ Ας τη δώσει στη δημοσιότητα ο Κοτζιάς, να μας γοητεύσει ◆ Χρηματοδοτούνται Μέσα Ενημέρωσης από μυστικά κονδύλια του υπουργείου Εξωτερικών; ◆ Α, πα, πα, δεν το πιστεύουμε ◆ Τι ενημέρωση θα έκαναν άμα χρηματοδοτούνταν έτσι; ◆ Κοίτα να δεις τώρα τι θυμηθήκαμε ◆ Ενας μεγαλοδημοσιογράφος της τότε κραταιάς «Ελευθεροτυπίας» δούλευε και στην ΚΥΠ με το ψευδώνυμο «Ναζωραίος» ◆ Τον έδωσε στεγνά ο Φάνης ο Τόμπρας ◆ Ηταν και πάλι μια περίοδος πολιτικής κρίσης, αλληλομαχαιρωμάτων και αποκαλύψεων ◆ Γι' αυτό να οργανωθούμε, παιδιά ◆ Μην αρχίσουν να κυκλοφορούν και πάλι κασέτες στην Ομόνοια και φυλλάδια στη Βικτώρια ◆ «Η πρωθυπουργία δεν είναι συλλογικό αξίωμα» ◆ Ο Ανδρέας Παπανδρέου το έχει πει, όχι ο Τσίπρας ◆ Εχει πει, όμως, και το «εγώ απλώς προεδρεύω» ◆ Το οποίο ακολουθεί ευλαβικά ο Τσίπρας ◆ Να περιμένουμε τίποτα διαρροές για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας»; ◆ Τι λες, Νίκο; ◆ Υποθέτουμε ότι κάποιους φακέλους με αντίγραφα θα έχεις φροντίσει να πάρεις ◆ Κορυφαία η ατάκα του Βίτσα την ώρα που μαλλιοτραβιούνταν Καμμένος-Κοτζιάς ◆ «Νομίζω ότι αυτά δεν αφορούν το υπουργικό συμβούλιο» ◆ Κορυφαία! ◆ «Τι θα κάνετε χωρίς εμένα, όταν τελειώσει η θητεία μου και έρθει στον Λευκό Οίκο κάποιος βαρετός;» ◆ Η φράση του Τραμπ ερμηνεύτηκε ως μία από τις γνωστές παπάρες του ◆ Αν διαβαστεί με λίγη προσοχή, όμως, είναι ένα ωραιότατο καρφί για τους δημοσιογράφους ◆ Ο Πολ (ένας είναι ο Πολ) θα του βάλει δύσκολα του Ντοράκη ◆ Στον τομέα του lifestyle, της αστικής ευγένειας, της αριστοκρατικής καταγωγής, είναι πιο παλιός ◆ Ο άλλος, βέβαια, έχει το μηχανισμό της μάνας του ◆ Αν όμως περάσουν οι δυο τους στο δεύτερο γύρο, μπορεί το ματσάκι να γίνει ντέρμπι ◆ Ποιο ήταν το μικρό όνομα του Ρασπούτιν; ◆ Γρηγόρη τον έλεγαν, όχι Δημήτρη ή Μίμη ◆ Μερικές φορές τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά ◆ Αν η Ράικου εκβιαζόταν από τον «Ρασπούτιν», γιατί έκανε δύο χρόνια να τον καταγγείλει; ◆ Και μόνον όταν ενεπλάκη το όνομα του συζύγου της στο σκάνδαλο Novartis; ◆ Δεν είναι εύλογο να σκεφτεί κάποιος ότι υπήρχε συναλλαγή; ◆ «Εσύ θα κάνεις ό,τι σου λέω κι εγώ θα φροντίσω να μείνει στο απυρόβλητο ο άντρας σου» ◆ Κι όταν φάνηκε -από τα δημοσιεύματα- ότι το «ντιλ» χαλάει, ανέβηκε στα κεραμίδια το «περιβάλλον» της Ράικου ◆ Ε, κυρία Ελένη μας; ◆ Αλατης η προεδράρα! ◆ Και λεξιπλάστης ◆ «Μακεδονοκλάστες» οι ανελίτες που ετοιμάζονται να ψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών ◆ Εμείς τώρα γιατί έχουμε την υποψία ότι το «κλάστες» το εμπνεύστηκε από τη μεταφορική έννοια της γνωστής δύσοσμης σωματικής λειτουργίας; ◆ Είναι που δεν έχουμε εμπιστοσύνη στις... γραμματικές του γνώσεις ◆ Να δω τον ΣΥΡΙΖΑ να στηρίζει Πολ Γερουλάνο και τι στον κόσμο ◆ Βλέπετε, δεν έχει κάποιο «βαρύ χαρτί» να βάλει ανάμεσα στους γόνους δύο τζακιών ◆ Η επιστολή Κοτζιά είναι στο γραφείο μου και δεν την έχω ανοίξει, είπε ο Τσίπρας στις Βρυξέλλες ◆ Και θέλει να λογίζεται ως σοβαρός πρωθυπουργός; ◆ Του στέλνει επιστολή πρωτοκλασάτος υπουργός και δυο μέρες μετά δεν την έχει διαβάσει; ◆ Μπορούσε να βρει ένα πιο καλό ψέμα να πει ◆ Στέρεψε από έμπνευση ο Πινόκιο ◆

επί του πεστηρίου

«Ο κυβερνητισμός και οι καθεστωτικές αντιλήψεις ενυπάρχουν πάντοτε ως **προκλήσεις** και ως **παγίδες** της διακυβέρνησης και της εξουσίας, για κάθε κόμμα, πόσο μάλλον για την Αριστερά, που πολιτεύεται σε επίπεδο διακυβέρνησης», είπε ο Βούτσης στην «Εποχή». Και για να χαϊδέψει τ' αυτιά του κομματικού ακροατήριου πρόσθεσε: «Είναι ένας τομέας που δοκιμαζόμαστε, ειδικά όσοι βρίσκονται σε θέσεις ευθύνης, και φοβάμαι ότι **σε αρκετές περιπτώσεις** δεν έχουμε δώσει το καλύτερο αποτέλεσμα. Είναι ανοιχτό πρόβλημα, το οποίο θα πρέπει να δούμε κατάματα και να αποστούμε αυτής της αντίληψης»! Εχουν πέσει με τα μούτρα στη διαχείριση της αστικής εξουσίας και την ίδια στιγμή φλυαρούν περί... κινδύνων κυβερνητισμού!

Εντάξει, πικράθηκε ο άνθρωπος. Κι άρπαξε το τάμπλετ (δεν το είχε πάρει «το παιδί») και έβγαλε την πίκρα του «τιτιβίζοντας» με το δικό του μοναδικό τρόπο. Εχοντας το απόλυτο δικαίωμα να το κάνει, εκχωρημένο από τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Διότι ο Τσίπρας είχε πει ότι η «διγλωσσία» δεν επιτρέπεται στο εξωτερικό, όπου όλοι πρέπει να φορούν το εθνικό καπέλο, ενώ στην Ελλάδα μπορούν να λένε ό,τι θέλουν. Ακόμα κι αν είναι υπουργοί και ο δημόσιος λόγος τους έχει -πώς να το κάνουμε;- κάποια βαρύτητα. Ε, από την Ελλάδα «τιτίβιζε» ο Καμμένος, οπότε κανένα πρόβλημα. Και πραγματικά δεν καταλαβαίνουμε αυτόν τον εκπρόσωπο Τύπου της κυβέρνησης Ζάεφ, Μίλε Μποσνιάκοφσκι, που έσπευσε να απαντήσει στην υπουργάρα με δικό του «τιτίβισμα», κατηγορώντας τον ότι διασπείρει fake news, τα οποία τα έχει διαψεύσει η κυβέρνηση Ζάεφ. Τι λόγος του πέφτει του Μποσνιάκοφσκι για το τι γράφει ή λέει ο Καμμένος; Οταν βρίσκεται στην Ελλάδα, μπορεί να λέει ό,τι θέλει... Για δείτε, όμως, τη «μεγάλη εικόνα». Ο πρωθυπουργός συγχαίρει τον Ζάεφ για την επιτυχή έκβαση της ψηφοφορίας στο μακεδονικό κοινοβούλιο. Ο υπουργός Αμυνας όχι μόνο δεν τον συγχαίρει, αλλά δηλώνει ότι ντρέπεται για την εξαγορά ψήφων που έδωσε στον Ζάεφ την απαιτούμενη πλειοψηφία.

Panos Kammenos
@PanosKammenos
Ακολουθήστε

Ποιός θα φανταζόταν ότι στην Ευρώπη των αξιών και της δημοκρατίας οποίος δεν ψηφίζει κατά τις εντολες προφυλακίζεται και οποίος συμμορφώνεται παίρνει μπόνους 2.000.000€ μαύρο χρήμα. Ντρέπομαι

12:34 μ.μ. - 19 Οκτ 2018

Πάντως, να έχουν δίκιο και οι δύο για όσα έγιναν στα Σκόπια, αποκλείεται. Η έγιναν όλα άψογα, όπως λέει ο Τσίπρας, ή υπήρξε εξαγορά διεφθαρμένων βουλευτών της αντιπολίτευσης, όπως λέει ο Καμμένος.

Εχεις, βέβαια, και την αστική αντιπολίτευση στην Ελλάδα, να προσπαθεί να βγάλει πολιτική υπεραξία απ' αυτά τα καραγκιοζιλίκια της... μονόγλωσσης κυβέρνησης. Ομως, ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά είναι που έχουμε τέτοια καραγκιοζιλίκια. Ο κόσμος τα έχει συνηθίσει, όλα είναι καθαρά, όλοι ξέρουμε τι επιδιώκει η κάθε πλευρά (ο Τσίπρας, ο Καμμένος, ο Μητσοτάκης), οπότε το αντιπολιτευτικό όφελος μάλλον ισχνό θα είναι. Αλλά και η αντιπολίτευση τι να κάνει; Κάτι πρέπει να λέει κι αυτή, αλλιώς θα την ξεχάσουν.

Τι εννοεί η Σπυράκη όταν ψέγει όσους «επιτρέπουν άπραγοι να ολοκληρωθεί η Συνταγματική αναθεώρηση στα Σκόπια»; Οτι θα έπρεπε να οργανωθεί στρατιωτική εισβολή στη γειτονική χώρα; Γιατί πώς αλλιώς θα μπορούσαν να ακυρωθούν οι εκεί διαδικασίες;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Από εδώ και στο εξής, όποιος εκπροσωπεί τη χώρα στο εξωτερικό, θα βρίσκεται εκεί με το «καπέλο» της εθνικής γραμμής. Στο εσωτερικό, βεβαίως, δημόσια, ο διάλογος είναι στοιχείο της δημοκρατίας και είναι απόλυτα σεβαστό.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

27/10: Ημέρα εργοθεραπείας, ημέρα οπτικοακουστικής κληρονομιάς, Ελλάδα: Γιορτή σημαίας, Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1979: Αυτοκτονία Νίκου Πουλαντζά **28/10:** Ημέρα δωρεάς οργάνων και μεταμοσχεύσεων, ημέρα κινούμενου σχεδίου, **Ελλάδα: Εθνική γιορτή (1940)** 28/10/1970: Βόμβα (ΕΜΑ) σε φρεάτιο πλατείας Μητροπόλεως παρουσία αντιβασιλέα Ζωιτάκη και επισήμων 29/10: Ημέρα διδύμων, ημέρα κατά ψωρίασης, ημέρα κατά εγκεφαλικών επεισοδίων, Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας, Κύπρος: Ημέρα αγνοουμένων 29/10/1879: Γέννηση Λέον Τρότσκι 29/10/2004: Δύο κλούβες ΜΑΤ και αστυνομικό βαν γλίτωσαν από λάθος σε χτύπημα ΕΛΑ (γέφυρα Πέτρου Ράλλη) 30/10: Ημέρα ορθοπεδικών νοσοκόμων **30/10/1944: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης από ναζιστική κατοχή 30/10/1945: Ενας νεκρός, δέκα τραυματίες από χτύπημα οπαδών δεξιάς σε συγκέντρωση πρώτης επετείου απελευθέρωσης Θεσσαλονίκης** 30/10/1980: Βόμβα καταστρέφει υποσταθμό διανομής ηλεκτρικού ρεύματος στα «Ψυγεία Ελλάδος» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1969: Καταδίκη επτά μελών ΕΔΚ 31/10/1984: Δολοφονία Ιντιρα Γκάντι 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας, ημέρα δωρεάς οργάνων, Αλγερία (1954), Βιετνάμ (1963): Ημέρα επανάστασης 1/11/1977: Βόμβα (RAF) σε δικαστικό μέγαρο παρά τα πρωτοφανή αστυνομικά μέτρα 1/11/1986: Δύο βόμβες (Παρίσι) σε γραφεία αεροπορικής εταιρίας και Κυβερνητικής Υπηρεσίας Μεταναστών («Αμεση Δράση») **1/11/2000: Νεκρός ο 23χρονος Αλβανός Bledar Qoshku «στη διάρκεια ανταλλαγής πυρών» (χωρίς να βρεθεί όπλο του) με αστυνομικούς** 2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών 2/11/1955: Δέκα τραυματίες αστυνομικοί και πολλοί πολίτες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Πάτρα) 2/11/1977: Απαλλαγή βασανιστή Καλύβα την ίδια μέρα καταδίκης έντεκα μεταλλωρύχων της «Μαντέμ Λάκκο» σε 56 μήνες φυλάκισης συνολικά 2/11/1989: Δύο βόμβες στο σπίτι αρχηγού ΕΛΑΣ Αντωνόπουλου δεν εξερράγησαν λόγω βλάβης (ΕΛΑ) 2/11/1991: Ρουκέτα εναντίον λεωφορείου ΜΑΤ (Χαριλάου Τρικούπη), νεκρός ο αστυνομικός Γιάννης Βάρης, έξι τραυματίες (17Ν) **2/11/2002: Θανάσιμος πυροβολισμός κατά 32χρονου Αλβανού από συνοριοφύλακες (Καστοριά).**

Ενωμένοι στην αμερικανοδουλεία

Ο Καμμένος πήγε στις ΗΠΑ και κατηγορήθηκε για άσκηση εξωτερικής πολιτικής, αντίθετης από την επίσημη εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης, καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του. Αυτό αφορούσε την πρότασή του για «Σχέδιο Β», επειδή δεν είχε τύχη η Συμφωνία των Πρεσπών (έτσι νόμιζε). Αυτή όμως ήταν μια «παρόλα» του Καμμένου, που αν δεν υπήρχε η εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση στην Ελλάδα, θα περνούσε στο ντούκου. Θα είχε κιόλας ξεχαστεί, ενώ πλέον έχει καταστεί άχρηστη, αφού η Συμφωνία των Πρεσπών προχωρά προς την κύρωσή της από το μακεδονικό κοινοβούλιο, για να πάρει μετά σειρά το ελληνικό.

Τα περισσότερα που είπε ο Καμμένος, όμως, αφορούσαν θέματα της αρμοδιότητάς του και συγκεκριμένα τη λεγόμενη «αμυντική συνεργασία» Ελλάδας-ΗΠΑ. Κι εκεί δεν είδαμε καμιά διαφωνία από πλευράς πρωθυπουργού και κυβερνητικής πλειοψηφίας. Μπορεί να πέταξε μερικές κορόνες ο Φίλης στη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, όμως κι αυτές αφορούσαν κυρίως το στιλ και το δουλικό ύφος του Καμμένου και όχι την ουσία. Από πλευράς μεγάρου Μαξίμου δεν υπήρξε καμιά αντίδραση, καμιά κριτική για «διγλωσσία».

Ας δούμε, όμως, τι είπε ο Καμμένος. Τα αποσπάσματα είναι από την επίσημη ιστοσελίδα του υπουργείου Αμυνας των ΗΠΑ, απ' όπου μπορείτε να διαβάσετε το πλήρες κείμενο των απομαγνητοφωνημένων δηλώσεων Μάτις-Καμμένου (https://dod.defense.gov/News/Transcripts/Transcript-View/Article/1658336/remarks-by-secretary-mattis-at-an-honor-cordon-welcoming-greek-minister-of-defe/).

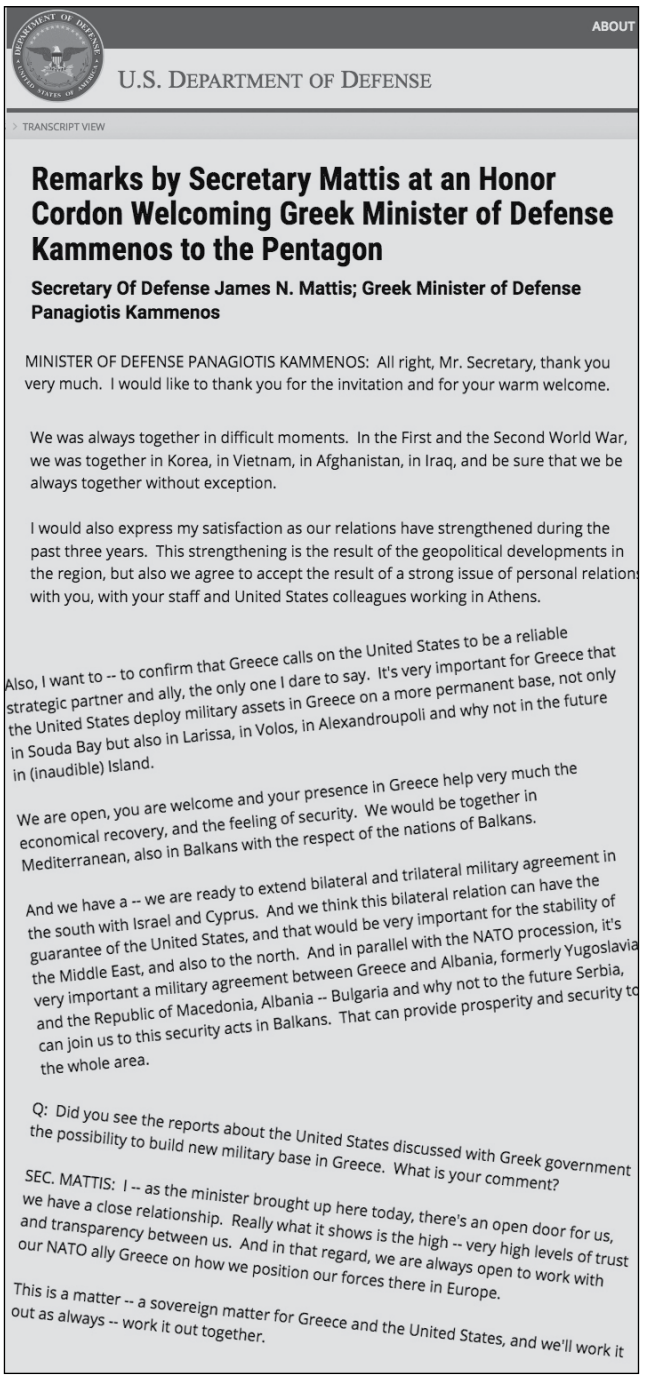

ABOUT

U.S. DEPARTMENT OF DEFENSE

TRANSCRIPT VIEW

Remarks by Secretary Mattis at an Honor Cordon Welcoming Greek Minister of Defense Kammenos to the Pentagon

Secretary Of Defense James N. Mattis; Greek Minister of Defense Panagiotis Kammenos

MINISTER OF DEFENSE PANAGIOTIS KAMMENOS: All right, Mr. Secretary, thank you very much. I would like to thank you for the invitation and for your warm welcome.

We was always together in difficult moments. In the First and the Second World War, we was together in Korea, in Vietnam, in Afghanistan, in Iraq, and be sure that we be always together without exception.

I would also express my satisfaction as our relations have strengthened during the past three years. This strengthening is the result of the geopolitical developments in the region, but also we agree to accept the result of a strong issue of personal relations with you, with your staff and United States colleagues working in Athens.

Also, I want to -- to confirm that Greece calls on the United States to be a reliable strategic partner and ally, the only one I dare to say. It's very important for Greece that the United States deploy military assets in Greece on a more permanent base, not only in Souda Bay but also in Larissa, in Volos, in Alexandroupoli and why not in the future in (inaudible) Island.

We are open, you are welcome and your presence in Greece help very much the economical recovery, and the feeling of security. We would be together in Mediterranean, also in Balkans with the respect of the nations of Balkans.

And we have a -- we are ready to extend bilateral and trilateral military agreement in the south with Israel and Cyprus. And we think this bilateral relation can have the guarantee of the United States, and that would be very important for the stability of the Middle East, and also to the north. And in parallel with the NATO procession, it's very important a military agreement between Greece and Albania, formerly Yugoslavia and the Republic of Macedonia, Albania -- Bulgaria and why not to the future Serbia, can join us to this security acts in Balkans. That can provide prosperity and security to the whole area.

Q: Did you see the reports about the United States discussed with Greek government the possibility to build new military base in Greece. What is your comment?

SEC. MATTIS: I -- as the minister brought up here today, there's an open door for us, we have a close relationship. Really what it shows is the high -- very high levels of trust and transparency between us. And in that regard, we are always open to work with our NATO ally Greece on how we position our forces there in Europe.

This is a matter -- a sovereign matter for Greece and the United States, and we'll work it out as always -- work it out together.

«ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΜΥΝΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Εντάξει, κύριε Γραμματέα, σας ευχαριστώ πολύ. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση και για την θερμή υποδοχή σας. (...)

*Ημασταν πάντα μαζί σε δύσκολες στιγμές. Κατά τον πρώτο και το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, **βρισκόμασταν μαζί στην Κορέα, στο Βιετνάμ, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ** και να είστε σίγουρος ότι **θα είμαστε πάντα μαζί χωρίς εξαίρεση**.*

Θα ήθελα επίσης να εκφράσω την ικανοποίησή μου, καθώς οι σχέσεις μας ενισχύθηκαν τα τελευταία τρία χρόνια. Αυτή η ενίσχυση είναι το αποτέλεσμα των γεωπολιτικών εξελίξεων στην περιοχή, αλλά συμφωνούμε επίσης να αποδεχτούμε το αποτέλεσμα ενός ισχυρού θέματος προσωπικών σχέσεων μαζί σας, με το προσωπικό σας και τους συναδέλφους των Ηνωμένων Πολιτειών που εργάζονται στην Αθήνα. (...)

Επίσης, θέλω να επιβεβαιώσω ότι η Ελλάδα καλεί τις Ηνωμένες Πολιτείες να είναι αξιόπιστος στρατηγικός εταίρος και σύμμαχος, ο μοναδικός τολμώ να πω. Είναι πολύ σημαντικό για την Ελλάδα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες αναπτύσσουν στρατιωτικά περιουσιακά στοιχεία στην Ελλάδα σε πιο μόνιμη βάση, όχι μόνο στον κόλπο της Σούδας αλλά και στη Λάρισα, στο Βόλο, στην Αλεξανδρούπολη και γιατί όχι στη νήσο (δεν ακούστηκε - σ.σ. Κάρπαθο είπε).

Είμαστε ανοιχτοί, είστε ευπρόσδεκτοι και η παρουσία σας στην Ελλάδα βοηθά πολύ στην οικονομική ανάκαμψη και το αίσθημα ασφάλειας. Θα είμαστε μαζί στη Μεσόγειο, επίσης στα Βαλκάνια με σεβασμό των εθνών των Βαλκανίων.

Και έχουμε ένα - είμαστε έτοιμοι να επεκτείνουμε τη διμερή και τριμερή στρατιωτική συμφωνία στο νότο με το Ισραήλ και την Κύπρο. Και πιστεύουμε ότι αυτή η διμερής σχέση μπορεί να έχει την εγγύηση των Ηνωμένων Πολιτειών και αυτό θα ήταν πολύ σημαντικό για τη σταθερότητα της Μέσης Ανατολής και επίσης προς το Βορρά. Και παράλληλα με την προέλαση του ΝΑΤΟ, είναι πολύ σημαντική μια στρατιωτική συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας, πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, Αλβανίας - Βουλγαρίας και γιατί όχι η μελλοντική Σερβία μπορεί να ενωθεί μαζί μας σε αυτές τις πράξεις ασφάλειας στα Βαλκάνια. Αυτό μπορεί να προσφέρει ευημερία και ασφάλεια σε ολόκληρη την περιοχή».

Δύο ερωτήσεις υποβλήθηκαν από τους δημοσιογράφους, και οι δύο στον Μάτις. Η μία αναφερόταν σε άσχετο θέμα (την παραίτηση της Νίκι Χέιλι από πρέσβειρα των ΗΠΑ στον ΟΗΕ) και η άλλη αναφερόταν στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ο Μάτις ρωτήθηκε αν είδε τα ρεπορτάζ περί του ότι οι ΗΠΑ συζήτησαν με την Ελλάδα την πιθανότητα να χτίσουν νέες στρατιωτικές βάσεις στην Ελλάδα και πώς τα σχολιάζει. Ο Μάτις απάντησε: *«Οπως ανέφερε σήμερα εδώ ο υπουργός, υπάρχει μια **ανοιχτή πόρτα** για μας, έχουμε στενή σχέση. Πράγματι, αυτό που δείχνει είναι το υψηλό, πολύ υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης και διαφάνειας μεταξύ μας. Και απ' αυτή την άποψη, είμαστε πάντοτε ανοιχτοί να συνεργαστούμε με τη σύμμαχό μας στο ΝΑΤΟ Ελλάδα για το πώς τοποθετούμε τις δυνάμεις μας εκεί, στην Ευρώπη».*

◆ Ο Καμμένος εκφράζει την αμερικανοδουλεία με τον πιο γλοιώδη τρόπο, φτάνοντας στο σημείο να πει ότι η Ελλάδα ήταν μαζί με τις ΗΠΑ ακόμα και στο Βιετνάμ (του έχει μείνει φαίνεται από τότε που συνεργαζόταν με τον κεντρικό προπαγανδιστή της χούντας Γεωργαλά). Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι τα ίδια ακριβώς έχει πει -με πιο κομψό τρόπο- ο Τσίπρας (πρόσφατα, στη ΔΕΘ, ενώπιον του αμερικανού υπουργού Εμπορίου Γουίλμπουρ Ρος, αποκάλεσε τις ΗΠΑ «χώρα με την οποία είμαστε δεμένοι σε μια ισχυρή στρατηγική συνεργασία και σε κοινούς αγώνες για κοινές αξίες»)!

◆ Ο Καμμένος ζήτησε από τους Αμερικανούς να μπουν ως... εγγυητές στην τριμερή Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Δεν ακούσαμε να διατυπώνεται καμιά διαφωνία από πλευράς Τσίπρα ή Κοτζιά.

Ο Καμμένος ζήτησε από τους Αμερικανούς να αναπτύξουν «στρατιωτικά περιουσιακά στοιχεία» τους, δηλαδή οπλικά συστήματα και στρατιωτικό προσωπικό, όχι μόνο στη Σούδα, αλλά και στη Λάρισα, στο Βόλο, στην Αλεξανδρούπολη και στην Κάρπαθο. Ο Μάτις, επειδή προφανώς η αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση δεν έχει πάρει ακόμα τις τελικές της αποφάσεις, δεν ονομάτισε συγκεκριμένες στρατιωτικές βάσεις (όπως είχε κάνει ο Καμμένος), αλλά σημείωσε με έμφαση ότι στην Ελλάδα υπάρχει για τους Αμερικανούς «μια ανοιχτή πόρτα». Δηλαδή, θα είναι ευπρόσδεκτοι όποιες βάσεις κι αν ζητήσουν, όπου τους βολεύει, όπως τους βολεύει.

Ούτε επ' αυτού είδαμε να υπάρχει διαφωνία από πλευράς Τσίπρα ή Κοτζιά. Η μόνη διαφωνία τους εστιάστηκε στις αναφορές του Καμμένου στο «Μακεδονικό» και σε σχέδιο Β για την περίπτωση που δεν προχωρήσει η συμφωνία των Πρεσπών. Κανένας, όμως, δεν έδωσε σημασία σ' αυτές τις παπάρες του Καμμένου (οι οποίες, άλλωστε, έχουν ήδη καταστεί άχρηστες από τις εξελίξεις). Η «ανοιχτή πόρτα» για τις αμερικάνικες ιμπριαλιστικές δυνάμεις, όμως, ήταν μια δέσμευση. Οχι του Καμμένου, αλλά της κυβέρνησης Τσίπρα, την οποία αυτός εκπροσώπησε.

Κακόγουστο σίριαλ

Η παραίτηση του Κοτζιά είναι «ακατανόητη», είπε ο Τζανακόπουλος. Δηλαδή ο Τσίπρας. «Να δώσουν στη δημοσιότητα την επιστολή παραίτησής μου. Σε 9 σελίδες επιστολή εξηγώ ακριβώς τους λόγους παραίτησής μου», απάντησε τσαντισμένος ο Κοτζιάς, πετώντας το μπαλάκι στο γήπεδο του Τσίπρα με μια σαφέστατη απειλή: τους τα έχω γράψει όλα και να σταματήσουν να παριστάνουν τους έκπληκτους. Η ΝΔ δε θ' άφηνε την ευκαιρία να πάει χαμένη: «Η κυβέρνηση οφείλει άμεσα, τώρα, να δώσει στη δημοσιότητα την επιστολή παραίτησης του κ. Κοτζιά προκειμένου όλοι οι Ελληνες να πληροφορηθούν τι ακριβώς συνέβη», δήλωσε η Σπυράκη.

Στις Βρυξέλλες, όπου είχε πάει για τη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ, ο Τσίπρας περίμενε ασφαλώς τη σχετική δημοσιογραφική ερώτηση, αφού το «ζήτημα Κοτζιά» ήταν στην κορυφή της εσωτερικής ατζέντας. Και είχε έτοιμη την απάντηση: «Πράγματι χθες ενημερώθηκα για μία επιστολή που βρίσκεται στο γραφείο μου, σε έναν φάκελο με την ένδειξη "αυστηρά προσωπικό". Θα τη διαβάσω με προσοχή, όταν επιστρέψω. Αλλωστε, αύριο θα συναντηθώ κατ' ιδίαν με τον Νίκο Κοτζιά. Ωστόσο **δεν συνηθίζω ποτέ να δημοσιοποιώ επιστολές που απευθύνονται σε μένα ως αυστηρά προσωπικές. Και δεν πρόκειται να το κάνω ούτε τώρα**. Θα ήθελα, λοιπόν, με απόλυτη σαφήνεια να σας πω ότι για μένα το θέμα αυτό έχει λήξει. Και δεν πρόκειται να δώσω καμία συνέχεια».

Πρόκειται, φυσικά, για δούλεμα. Σιγά μην είχε αφήσει την επιστολή Κοτζιά σφραγισμένη στο γραφείο του, για να τη διαβάσει όταν γυρίσει. Ακόμα κι αν στάλθηκε μετά την αναχώρησή του, είναι σίγουρο ότι ζήτησε από τους συνεργάτες του να του την στείλουν με e-mail. Η σύγχρονη τεχνολογία δεν επιτρέπει να γίνονται πιστευτά τέτοια ψέματα. Οσο για το «αυστηρά προσωπικό», που δε συνηθίζει να δίνει στη δημοσιότητα, δεν είχε κανένα λόγο, αφού ο ίδιος ο επιστολογράφος είχε ζητήσει να δοθεί στη δημοσιότητα η επιστολή του.

Ηταν φανερό ότι ο Τσίπρας «αγόραζε» λίγο χρόνο, ώστε «να ηρεμήσουν τα πνεύματα», να κάνει και κάποια τηλεφωνική επαφή με τον Κοτζιά (ή να στείλει κάποιον μεσάζοντα να συναντηθεί μαζί του) και μετά να πρωταγωνιστήσουν από κοινού στο σόου της τελετής παράδοσης-παραλαβής του υπουργείου Εξωτερικών. Γι' αυτό και από τις Βρυξέλλες έκανε γαργάρα τα περί «ακατανόητης» παραίτησης, που είχε πει ο Τζανακόπουλος, και έπλεξε το εγκώμιο του Κοτζιά: «Ο Νίκος Κοτζιάς δεν ήταν απλά ένας Υπουργός **μου** και συνεργάτης **μου**, αλλά ήταν κι ένα ανοιχτό βιβλίο στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Αυτό, βεβαίως, που με κάνει να είμαι ακόμα ευτυχής είναι πως θα έχω τη δυνατότητα αυτό το βιβλίο να το συμβουλεύομαι τακτικά στα κρίσιμα θέματα, στα θέματα στρατηγικής, επαναλαμβάνω, που αφορούν την εξωτερική μας πολιτική και που **πλέον βρίσκονται αποκλειστικά στα δικά μου τα χέρια**».

Ολα ήταν έτοιμα για το σόου της παράδοσης-παραλαβής. Αγκαλιές, χαμόγελα, εκατέρωθεν έπαινοι. Ο Κοτζιάς δεν παρέλειψε να «προβλέψει» ότι προς απογοήτευση της αντιπολίτευσης, ο Αλέξης Τσίπρας θα αργήσει να παραδώσει την εξουσία, ενώ αναφέρθηκε και στα όσα λέγονται για τα μυστικά κονδύλια, κάνοντας λόγο για «αθλιότητες».

Η ΝΔ συνέχισε το βιολί της με απανωτές ανακοινώσεις. «Η αλήθεια, όμως, αργά ή γρήγορα θα μαθευτεί. Διότι υποθέτουμε πώς ο κ. Κοτζιάς δεν θα διστάσει πλέον να δημοσιοποιήσει εκείνος όσα ο κ. Τσίπρας θέλει να κρύψει από τους πολίτες», έγραφε μία απ' αυτές. «Οσο δεν δημοσιοποιείται η επιστολή παραίτησής του, τόσο επιβεβαιώνεται ότι οι κ. Τσίπρας, Κοτζιάς και Καμμένος αλληλοεκβιάζονται για να μην αποκαλυφθεί η αλήθεια», έγραφε μια άλλη. Κι ενώ το Μαξίμου τηρούσε άκρα του τάφου σιωπή, περιμένοντας να κλείσει μόνο του το ζήτημα, ήρθε ο Κοτζιάς να το ανατροφοδοτήσει μέσω Twitter: «Με λάσπη, ψέματα, συκοφαντίες, υπονομεύουν την τιμή, υπόληψη και αξιοπρέπειά μου. Εκβιαστές, διεφθαρμένοι, μπιστόλια του συστήματος υπονομεύουν την αξιοπρέπεια και την τιμή όποιου τους αντιστέκεται. Ετσι κτυπάνε και τη λειτουργία της δημοκρατίας. Η παραίτηση είναι πράξη ευθύνης»! Ακολούθησε, φυσικά, νέα δήλωση της Σπυράκη, που δε ζητούσε αυτή τη φορά δημοσιοποίηση της επιστολής Κοτζιά, αλλά σημείωνε ότι «πέντε μέρες τώρα ο κ. Τσίπρας αποφεύγει να εξηγήσει γιατί απέπεμψε τον κ. Κοτζιά που στηρίζει τη συμφωνία των Πρεσπών. Και όχι τον κ. Καμμένο που, υποτίθεται ότι την πολεμά, αλλά επιτρέπει στα Σκόπια να δημιουργούν τετελεσμένα που είναι όλο και πιο δύσκολο να ανατραπούν».

Σε λίγες μέρες, το πιθανότερο είναι ότι θα έχουν ξεχαστεί όλα.

Ο Ζάεφ, οι Πρέσπες και το δράμα του Καμμένου

Τελικά, τα κατάφερε ο Ζάεφ. Τους 80 φαίνεται πως τους είχε στο τσεπάκι του, αλλά άφηνε να φανεί ότι μάλλον οδεύει σε κοινοβουλευτικό ναυάγιο και αναγκαστικά σε πρόωρες εκλογές. Σκόρπιζε μελάνι σαν τη σουπιά κι όταν έφτασε η ώρα της ψηφοφορίας εμφανίστηκαν οχτώ του VMRO και ψήφισαν υπέρ της συνταγματικής αναθεώρησης, όπως προβλέπει η Συμφωνία των Πρεσπών, και σχηματίστηκε η απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 (80 σε σύνολο 120 βουλευτών).

Δε νομίζουμε ότι περιμένει κανένας σας να αναλύσουμε την κοινή δήλωση που έκαναν οι «8», βάζοντας... όρους για την παραπέρα στάση τους (απομένουν δυο ψηφοφορίες ακόμα, μία με απλή πλειοψηφία 61 βουλευτών και η τελική με τα 2/3 και πάλι). Απλώς θα καταγράψουμε τους όρους. Ζητούν πρόσθετες εγγυήσεις για τη «μακεδονική ταυτότητα» (εντάξει, θα τους το διευκρινίσουν οι Ζάεφ-Ντιμιτρόφ), ζητούν εγγύηση ότι αν η Ελλάδα συνεχίσει να εμποδίζει την είσοδο της Μακεδονίας σε ΝΑΤΟ και ΕΕ, η συμφωνία θα θεωρηθεί άκυρη (!) και προτείνουν τη σύσταση κοινοβουλευτικής επιτροπής για την... εθνική επανασυμφιλίωση («πλυντήριο» για τον εαυτό τους δηλαδή). Θα σημειώσουμε πως η συλλογή «εθνικά υπεύθυνων» βουλευτών σταμάτησε ακριβώς στους 80! Ηταν πολλά τα λεφτά, φαίνεται, και δε θέλησαν να ξοδευτούν παραπάνω...

Η πλάκα είναι πως και το VMRO εμφανίστηκε να έχει μαύρα μεσάνυχτα για την εξαγορά βουλευτών του. Ο εκπρόσωπός του Αντόνιο Μιλόσοσκι (πρώην υπουργός) διέψευδε τις φήμες περί θετικής ψήφου βουλευτών του και ζητούσε επίσπευση της ψηφοφορίας. Κατήγγειλε δε ότι η κυβέρνηση προσπάθησε να δωροδοκήσει τουλάχιστον δύο βουλευτές του VMRO με 250.000 ευρώ για τον καθένα, αλλά οι βουλευτές στάθηκαν... βράχοι. Μόνο διακόσια πενήντα χιλιάρικα για να παίξει κάποιος στα ζάρια την πολιτική του καριέρα; Κάπως έτσι πρέπει να σκέφτηκε και ο Καμμένος και έγραψε για δύο εκατομμύρια το κεφάλι. Εμείς, πάντως, που κάθε άλλο παρά ρέπουμε προς τη συνωμοσιολογία, σκεφτόμαστε ότι μπορεί το VMRO να γνώριζε τα πάντα και να έκανε το κορόιδο, για να περάσει η καταρχήν απόφαση για τη συνταγματική αναθεώρηση. Οι πιέσεις ήταν τεράστιες και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για ένα αμερικανόδουλο κόμμα, που κατά την προεκλογική περίοδο του δημοψηφίσματος αναγκάστηκε να καλέσει τους οπαδούς του όχι σε αποχή αλλά σε «κατά συνείδηση» ψήφο. Το ίδιο είχε ζητήσει και για την ψηφοφορία της συνταγματικής αναθεώρησης ο αμερικανός υφυπουργός Γουές Μίτσελ, με μια προκλητική επιστολή του προς τον πρόεδρο του VMRO Χρίστιαν Μίσκοτσκι: ν' αφήσει τους βουλευτές του να ψηφίσουν κατά συνείδηση. Γιατί, λοιπόν, να μη βρεθεί η... χρυσή τομή; Επισήμως το VMRO να ψηφίζει «όχι» και στο παρασκήνιο να μην κάνει τίποτα για ν' αποτρέψει την εξαγορά βουλευτών του.

Δεν ξέρουμε αν αιφνιδιάστηκαν και οι ρώσοι ιμπεριαλιστές από το τελικό αποτέλεσμα, όμως η φραστική αντίδρασή τους υπήρξε δριμύτατη. Σε επίσημη ανακοίνωση του ρωσικού ΥΠΕΞ, μετά την ειρωνεία ότι όλα έγιναν «σύμφωνα με τους κανόνες της ευρωπαϊκής δημοκρατίας», γινόταν λόγος για εξασφάλιση των «αλλότριων» ψήφων με εκβιασμούς, απειλές και δωροδοκίες. «Τρεις [βουλευτές της αντιπολίτευσης], από καθαρή τύχη, εκείνη την ημέρα αφέθηκαν ελεύθεροι», έγραφε η ρωσική ανακοίνωση, χωρίς να παραλείψει να κατηγορήσει ευθέως τις ΗΠΑ για την άμεση ανάμιξή τους στην επιχείρηση εξαγοράς βουλευτών: «Κλειδώθηκαν σε γραφεία, τους πήραν τα κινητά, προφανώς στο πνεύμα της ευρωπαϊκής δημοκρατικής πρακτικής. Αξιοσημείωτο είναι πως ο αμερικανός πρέσβης παρέμεινε στο Κοινοβούλιο μέχρι το τέλος της συνεδρίασης, πράγμα που δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το ποιος ενορχήστρωσε αυτή τη διαδικασία».

Η ρωσική διπλωματία δεν είναι ούτε Καμμένος ούτε Κοτζιάς, για να αντιδρά εν θερμώ. Εχει συνειδητοποιήσει πως το παιχνίδι της ανάσχεσης της προέλασης του ΝΑΤΟ στα δυτικά Βαλκάνια το χάνει. Απαντά σκληρά σε φραστικό επίπεδο, πρώτο για να συμψηφίσει τα όσα έγιναν στα Σκόπια από τους Δυτικούς με τις καταγγελίες των τελευταίων για τις ρωσικές επεμβάσεις και το «έλλειμμα δημοκρατίας» που αυτοί καταλογίζουν στη ρωσική πολιτική και δεύτερο για να εγγράψει υποθήκες για το μέλλον. Γιατί δεν πρόκειται να εγκαταλείψει έτσι εύκολα το (αμυντικό εκ των πραγμάτων) παιχνίδι της στα Βαλκάνια.

Για το «δημοκρατισμό» των ιμπεριαλιστών της Δύσης δε χρειάζεται να γράψουμε κάτι παραπάνω εμείς. Ο δημοκρατισμός -είτε αφορά τις εσωτερικές διαδικασίες στις ίδιες τις ιμπεριαλιστικές χώρες, είτε αφορά τις διεθνείς σχέσεις- σταματά εκεί που αρχίζουν να θίγονται τα στρατηγικά τους συμφέροντα και οι επιδιώξεις τους σε μια συγκυρία. Χειροκροτούσαν τον Τσίπρα για την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου και έκτοτε συνεργάστηκαν στενά μαζί του (έγινε το αγαπημένο τους παιδί), παραβλέποντας το γεγονός ότι αυτός πήρε ένα συντριπτικό λαϊκό ποσοστό υπέρ του «όχι» στο δημοψήφισμα (που ο ίδιος προκάλεσε) και μέσα σε λίγες ώρες το μετέτρεψε -δημοκρατικότατα!- σε «ναι». Τον θαυμάζουν, μάλιστα, επειδή κατάφερε να κερδίσει εκλογές μετά απ' αυτή την καταφανή αντιδημοκρατική πράξη. Στη Μακεδονία, έκαναν ανοιχτές παρεμβάσεις για να βγάλει ο Ζάεφ στο δημοψήφισμα ένα αποτέλεσμα που θα μπορούσε να το παρουσιάσει ως έκφραση της λαϊκής θέλησης. Οταν η αποχή ξεπέρασε το 60%, του είπαν να αφήσει κάθε σκέψη προσφυγής σε εκλογές, να θεωρήσει το δημοψήφισμα έγκυρο και υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών (!) και ανέλαβαν να τον βοηθήσουν να «αγοράσει» τις βουλευτικές ψήφους που του έλειπαν.

Μια σκέτη θλίψη

Εμείς τον καταλαβαίνουμε τον πρόεδρο, υπουργό και συγκυβερνήτη Πάνο Καμμένο. Το είχε πιστέψει ο άνθρωπος ότι η Συμφωνία των Πρεσπών δε θα περάσει στα «Σκόπια», οπότε -όπως έλεγε- δεν είχε κανένα λόγο να τα χαλάσει με το φίλο του τον Αλέξη άνευ λόγου και αιτίας. Μετά το δημοψήφισμα ξέσπασε σε πανηγυρισμούς, κόντρα σε θεούς και δαίμονες: άκυρο το δημοψήφισμα, άκυρη η Συμφωνία. Πήγε μάλιστα στις ΗΠΑ και για να τους δείξει πόσο αφοσιωμένος «ευρωατλαντιστής» είναι, τους πρότεινε ένα «plan B»: να φτιάξουν ένα «βαλκανικό ΝΑΤΟ», στο οποίο θα μπει και η FYROM, οπότε η αμερικάνικη στρατηγική στα δυτικά Βαλκάνια θα εφαρμοστεί με πλήρη επιτυχία.

Κι εκεί που είχε πιστέψει -όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο- ότι θα γίνει ο... άγιος Παΐσιος της πολιτικής, έχοντας προφητέψει ότι η Συμφωνία «δεν περνάει στα Σκόπια», έφαγε κατακέφαλα την ογδοντάρα του Ζάεφ και του ήρθε νταμπλάς. Ξέσπασε, λοιπόν, στο... τάμπλετ: «Ποιος θα φανταζόταν ότι στην Ευρώπη των αξιών και της δημοκρατίας όποιος δεν ψηφίζει κατά τις εντολές προφυλακίζεται και όποιος συμμορφώνεται παίρνει μπόνους 2 εκατ. ευρώ μαύρο χρήμα. Ντρέπομαι»!

Ξέρεις τι δράμα είναι, να είσαι αμερικανόδουλος όσο δεν παίρνει (όπως όλη η ελληνική Δεξιά και Ακροδεξιά, άλλωστε), να έχεις πάει πρόσφατα στις ΗΠΑ και να τους παρακαλάς να φτιάξουν νέες βάσεις στην Ελλάδα και στο καπάκι να τους κατηγορείς ότι ακολουθούν μαφιόζικες πρακτικές, συμπλέοντας ως προς αυτό με το VMRO και τη ρωσική πολιτική, που επίσης κατήγγειλαν χρηματισμό, εξαγορές και εκβιασμούς; Κάποιος του σφύριξε ότι θα κατηγορηθεί για τέτοια σύμπλευση και έσπευσε να γράψει νέο tweet: «Καμμία σύμπλευση με τους ανθέλληνες φασίστες του VMRO» (παρέπεμπε και σε σχετική... ανάλυση του αγαπημένου του σάιτ olympia.gr).

Με τη ρωσική πολιτική, όμως, τι γίνεται; Να την καταγγείλει κι αυτή δεν τον έπαιρνε. Είχε κανονισμένο ταξίδι στη Μόσχα για τις 29 του Οκτώβρη. Δεν ξέρουμε αν θα πάει τελικά (κυκλοφορούσαν φήμες περί ματαίωσης του ταξιδιού), όμως φανταζόμαστε τους ρώσους αξιωματούχους που θα τον υποδεχτούν -αν πάει- να του δείχνουν την πρόσφατη ομιλία του στο αμερικανικό Πεντάγωνο, στην οποία προσέφερε τη μετατροπή της Ελλάδας σε απέραντη αμερικάνικη βάση, προκειμένου να ανασχεθεί η ρωσική επιρροή στα Βαλκάνια και τη νοτιοανατολική Μεσόγειο, και να τον ρωτάνε τι ακριβώς εννοούσε... Ούτε ψύλλος στον κόρφο του. Γι' αυτό σας λέμε, ο άνθρωπος είναι σκέτη θλίψη.

ΥΓ. Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ότι ο Καμμένος είναι υπουργός και πως ό,τι λέει είναι πολιτική της κυβέρνησης, γιατί πολιτική κάνουν οι κυβερνήσεις και όχι οι υπουργοί ως πρόσωπα;

Επεσαν οι μάσκες

Η ανακάλυψη του πτώματος του δημοσιογράφου και πρώην συνεργάτη των σαουδαραβικών μυστικών υπηρεσιών Τζαμάλ Κασόγκι σ' ένα πηγάδι στον κήπο του προξενείου της Σαουδικής Αραβίας στην Κωνσταντινούπολη, δεν εμπόδισε τον αμερικανό υπουργό Εξωτερικών Στίβεν Μνούτσιν (αριστερά στη φωτογραφία) να μεταβεί λίγες ώρες αργότερα στο Ριάντ και να συναντηθεί με το διάδοχο (και πραγματικό βασιλιά) της δυναστείας των Σαούντ, Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν, που όλος ο κόσμος γνωρίζει πλέον ότι ήταν αυτός που διέταξε τη θανάτωση του Κασόγκι με αργό, βασανιστικό τρόπο. Business is business σκέφτηκε ο υπουργός του Τραμπ και δε ματαίωσε-έστω για τα μάτια του κόσμου- τη συνάντηση με τον σαουδάραβα δυνάστη.

Αν δεν υπήρχαν οι τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, ο Κασόγκι θα θεωρούνταν σήμερα απλώς εξαφανισμένος. Με τη θέλησή του, μάλιστα, αφού η πρώτη εκδοχή των Σαουδαράβων ήταν ότι αυτός πήγε στο προξενείο, πήρε τα χαρτιά για το γάμο του και εξήλθε κανονικά. Για την ακρίβεια, αν δεν υπήρχε η κυβέρνηση Ερντογάν, δε θα μαθαίναμε τίποτα. Γιατί ήταν ο Ερντογάν που κινητοποίησε τη MIT, το πιο πιθανό πριν ο Κασόγκι διαβεί την πόρτα του σαουδαραβικού προξενείου. Γιατί ο Ερντογάν έχει ισχυρή κόντρα με τον Μπιν Σαλμάν για την ηγεμονία στο μουσουλμανικό κόσμο της Μέσης Ανατολής. Ετσι, οι τουρκικές μυστικές υπηρεσίες (κατά τα άλλα, εξίσου φασιστικές, βάρβαρες, δολοφονικές μ' αυτές της Σαουδικής Αραβίας) είχαν εξιχνιάσει το έγκλημα μέσα σε λίγες ώρες. Με λεπτομέρειες για το κομάντο των «Τίγρεων» που πέταξε από το Ριάντ στην Κωνσταντινούπολη, για τα ονόματα και τις ιδιότητες των ανθρώπων που το απάρτιζαν, ακόμα και με λεπτομέρειες για τον τρόπο που θανατώθηκε ο Κασόγκι.

Τότε ήταν που φάνηκε όλη η υποκρισία των ιμπεριαλιστών της Δύσης. Ο Τραμπ έστειλε εσπευσμένα τον Πομπέο στο Ριάντ κι αυτός ο έμπειρος στις συνωμοσίες πολιτικός (πρώην αρχηγός της CIA) υπέδειξε στους Σαουδάραβες τον τρόπο για να κλείσουν την υπόθεση μέσω της «ανάληψης και μεταφοράς ευθύνης». Ετσι, οι Σαουδάραβες, που μέχρι εκείνη τη στιγμή υποστήριζαν ότι ο Κασόγκι έφυγε κανονικά από το προξενείο, αναγνώρισαν τη θανάτωσή του και την απέδωσαν σε στελέχη των μυστικών υπηρεσιών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα χώσουν και κάποιους στη «φυλακή» για κάποιο χρονικό διάστημα, μέχρι να ξεχαστούν όλα.

Αυτοί που κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αυτοί που ξεσήκωσαν τον κόσμο όταν ο Πούτιν εκτέλεσε με δηλητήριο κάποιους δικούς του πρώην πράκτορες που αυτομόλησαν στη Δύση, παίρνουν υπό τις προστατευτικές τους φτερούγες το βάρβαρο σαουδαραβικό καθεστώς. Βλέπετε, η Σαουδική Αραβία δεν είναι μόνο ο μεγαλύτερος εξαγωγέας πετρελαίου. Είναι και το μεγαλύτερο πλυντήριο βρόμικου χρήματος, καθώς και μια μεγάλη αγορά όπλων και ένα προκεχωρημένο φυλάκιο της Δύσης στη Μέση Ανατολή.

Μπρα-ντε-φερ Βρυξελλών-Ρώμης

Σε μια κίνηση που δεν έχει προηγούμενο προχώρησε η Κομισιόν, δίνοντας στην ιταλική κυβέρνηση προθεσμία τριών εβδομάδων, προκειμένου να παρουσιάσει νέο προϋπολογισμό. Το δεξί χέρι του Γιούνκερ, ο αντιπρόεδρος Βάλντις Ντομπρόβσκις, δε δίστασε να απειλήσει ανοιχτά την Ιταλία με εφαρμογή της Διαδικασίας Υπερβολικού Ελλείμματος, που προβλέπει και πρόστιμο στην περίπτωση μη συμμόρφωσης μιας χώρας-μέλους της Ευρωζώνης.

Λίγο πριν ανακοινωθεί η απόφαση της Κομισιόν, ο ιταλός πρωθυπουργός Τζιουζέπε Κόντε είχε δηλώσει στο Bloomberg ότι η κυβέρνησή του δεν έχει σχέδιο Β για τον προϋπολογισμό και ότι περιμένει την έναρξη συνομιλιών με τους επιτρόπους προκειμένου να τους εξηγήσει τα γενικότερα σχέδιά της για την ιταλική οικονομία.

Ο ηγέτης της νεοφασιστικής Λέγκα Ματέο Σαλβίνι πέταξε από τη χαρά του με την απόφαση της Κομισιόν. Ηταν αυτό που περίμενε προκειμένου να προβληθεί όχι μόνο στην Ιταλία, όπου αυτή τη στιγμή θεωρείται ο πιο δημοφιλής αστός πολιτικός (!), αλλά σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, όπου μαζί με τη Λεπέν προβάλλονται ως οι ηγέτες της «αντίστασης στο διεφθαρμένο ιερατείο των Βρυξελλών και στη γερμανική Ευρώπη της λιτότητας». Ενόψει ευρωεκλογών, αυτή η κόντρα φουσκώνει τα πανιά του Σαλβίνι, που θέλει να εμφανιστεί ως ο μόνος που κάνει αντίσταση, εκείνος που υπερασπίζεται... τις αρχές που έχει εγκαταλείψει η Αριστερά!

Αντίθετα από τον Σαλβίνι, όμως, ο πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας Σέρτζιο Ματαρέλα, δήλωσε ότι «κανείς δεν μπορεί να εξαιρεθεί από την ανάγκη της δημοσιονομικής ισορροπίας», τασσόμενος σχεδόν ανοιχτά με το πλευρό της Κομισιόν.

Είναι φανερό ότι η κόντρα δεν τροφοδοτείται τόσο από οικονομικούς όσο από πολιτικούς παράγοντες. Αν επρόκειτο για οικονομικούς παράγοντες, θα είχαν ήδη βρει κάποιο συμβιβασμό, εργαζόμενοι εντατικά στο παρασκήνιο. Η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα, Πορτογαλία, Ιρλανδία ή Κύπρος, για να τίθεται η κυβέρνησή της υπό τη διοίκηση της Κομισιόν και να δίνουν οι υπουργοί της αναφορά σε μεσαίου επιπέδου τεχνοκράτες τύπου τρόικας. Είναι μια ιμπεριαλιστική δύναμη, η τρίτη της Ευρωζώνης και δικαιούται και αυτή (όπως η Γερμανία και η Γαλλία) τις εξαιρέσεις της από το κοινοτικό δίκαιο.

Ομως η Ιταλία του Σαλβίνι και του ντι Μάιο συνιστά πολιτική απειλή για τα δύο μεγάλα παραδοσιακά ρεύματα της Ευρώπης, τους χριστιανοδημοκράτες και τους σοσιαλδημοκράτες. Τον τελευταίο λόγο θα τον πει η ιταλική κεφαλαιοκρατία, που μέσω των ισχυρών της κέντρων θα επιλέξει αν θα στηρίξει τους Σαλβίνι-ντι Μάιο ή τον Ματαρέλα. Αναλόγως θα προσαρμόσουν τη στάση τους και οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών.

Ιμπεριαλιστικός πασιφισμός και «πυρηνική ισορροπία»

Η επικείμενη αποχώρηση των ΗΠΑ από τη συμφωνία για την κατάργηση των πυρηνικών πυραύλων εδάφους, μικρού και μέσου βεληνεκούς (500-5.500 χιλιομέτρων), που είχε υπογραφεί από τον πάλαι ποτέ πρόεδρο της ΕΣΣΔ Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και τον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ Ρόναλντ Ρίγκαν το 1987, η οποία ανακοινώθηκε από τον Τραμπ το περασμένο Σάββατο, προκάλεσε διεθνή αναστάτωση. Ο Τραμπ, περισσότερο κυνικός παρά ποτέ, δε δίστασε να υποστηρίξει ότι «χρειαζόμαστε να αναπτύξουμε αυτά τα όπλα», κάνοντας ορισμένους αναλυτές να εκτιμούν ότι βρισκόμαστε προ των πυλών της χειρότερης κρίσης στον έλεγχο των πυρηνικών όπλων από τη δεκαετία του '80! Ο Τραμπ επιτέθηκε στη Ρωσία, υποστηρίζοντας ότι για χρόνια παραβίαζε τη συμφωνία και κάλεσε όλες τις πυρηνικές δυνάμεις να έρθουν... γονατιστές στις ΗΠΑ για να συζητήσουν αν θα καταργήσουν αυτά τα όπλα ή όχι.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Ο «τρελός» Τραμπ ανάβει πάλι φωτιές ή μήπως η αντιπαράθεση είναι βαθύτερη; Σ' αυτό το ερώτημα θα επιχειρήσουμε να απαντήσουμε παρακάτω.

Ιμπεριαλιστικός πασιφισμός

Αν θελήσουμε να περιγράψουμε με δυο λόγια το ιστορικό των συμφωνιών αφοπλισμού μεταξύ των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων τις τελευταίες δεκαετίες, θα περιοριστούμε σε δύο λέξεις: ιμπεριαλιστικός πασιφισμός. Πρόκειται για όρο που χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον ηγέτη των Μπολσεβίκων Β. Ι. Λένιν, που χαρακτήρισε έτσι τη φιλειρηνική δημαγωγία των μεγάλων δυνάμεων, την ίδια στιγμή που εξοπλίζονταν σαν αστακοί για να είναι έτοιμες να επιτεθούν η μία στην άλλη. Το δυστύχημα είναι ότι η παλινόρθωση του καπιταλισμού στη Σοβιετική Ενωση, που συντελέστηκε στα μέσα της δεκαετίας του '50, με την οποία η τελευταία μετατράπηκε σταδιακά σε μία ιμπεριαλιστική δύναμη (σοσιαλ-ιμπεριαλιστική για την ακρίβεια, αφού το «σοσιαλιστικό» προσωπείο διατηρήθηκε για πάνω από τρεις δεκαετίες μετά την παλινόρθωση) συμπεριέλαβε τη χώρα της πρώτης σοσιαλιστικής επανάστασης στον κόσμο στον κατάλογο των υπερδυνάμεων που απειλούσαν τη διεθνή ειρήνη.

Η φιλειρηνική πολιτική της ΕΣΣΔ λοιδορήθηκε από τους νέους τσάρους του Κρεμλίνου, με πρώτο τον Νικήτα Χρουστσόφ, που κατηγόρησαν τον Στάλιν ότι άφησε τη χώρα... ανοχύρωτη μπροστά στην επίθεση των ναζί, γι' αυτό και οι τελευταίοι μπόρεσαν να εισβάλουν τόσο βαθιά στο έδαφός της! Θα έπρεπε δηλαδή η ΕΣΣΔ να μην οικοδομήσει βαριά βιομηχανία μέσων παραγωγής, προκειμένου να μην εξαρτιέται από τις άλλες χώρες, ούτε να «ξοδεύει» τόσα πολλά χρήματα για τη στήριξη των αγροτικών συνεταιρισμών και την ανάπτυξη των ακριτικών περιοχών της, ούτε για τη μείωση των τιμών των προϊόντων, προκειμένου να αυξηθεί το βιοτικό επίπεδο των πολιτών της. Κατά τους σφετεριστές της σοβιετικής εξουσίας, η ΕΣΣΔ θα έπρεπε να το ρίξει στο κυνηγητό των εξοπλισμών, όπως έγινε μετά την παλινόρθωση, αρχίζοντας από τη δεκαετία του '60 μέχρι την κατάρρευσή της. Δεν ντρέπονταν μάλιστα να το διατυμπανίζουν οι «σοβιετικοί» στρατιωτικοί της δεκαετίας του '60: *«Η χώρα εξάλλου πρέπει να είναι σε κάθε στιγμή έτοιμη για προσαρμογή της οικονομίας σε πολεμικό πρόγραμμα σε περίπτωση πολέμου. Για το σκοπό αυτό η οικονομική οργάνωση της χώρας προσαρμόζεται συνήθως μέχρις ένα βαθμό στην κατεύθυνση της στρατιωτικοποίησης της οικονομίας... Η δύναμη του στόλου μας μετά τον εξοπλισμό του με νέα πολεμικά μέσα αυξήθηκε κατά πολύ. Εγινε ικανός να φέρει σε πέρας τις ενεργητικές αποστολές που του ανατίθενται πολύ πέρα από τα όρια των σοβιετικών νερών... Δεδομένου ότι τα υδρογονικά όπλα στη Σοβιετική Ενωση κατασκευάστηκαν νωρίτερα από τις ΗΠΑ και το σπουδαιότερο ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν υπερισχυρά θερμοπυρηνικά βλήματα αρκετών δεκάδων εκατομμυρίων τόνων, που υπάρχουν στην ΕΣΣΔ, θεωρούμε αναμφισβήτητη την υπεροχή μας απέναντι του δυτικού συνασπισμού σε πυρηνικά όπλα»* («Η στρατηγική του πολέμου», Σύγγραμμα ομάδας σοβιετικών αξιωματικών υπό τη διεύθυνση του στρατάρχη Β. Σοκολόφσκυ, Μόσχα, 1962. Αναδημοσίευση από την μπροσούρα της ΣΑΚΕ «Οι κομμουνιστές και η ειρήνη», για περισσότερα βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/681/Διεθνή/16512.Από-την-επανάσταση-του-1917-στο-θρίαμβο-του-νέου).

Το δόγμα του περιορισμού του σοβιετικού στόλου κοντά στα σύνορα της χώρας εγκαταλείφθηκε, όπως εγκαταλείφθηκε και η αρχή του περιορισμένου χαρακτήρα της πολεμικής βιομηχανίας, που φυσικά δεν ήταν δυνατόν να σταματήσει να υπάρχει από τη στιγμή που ο καπιταλιστικός περίγυρος επεδίωκε την ανατροπή της σοβιετικής εξουσίας με τη βία (το είχε προσπαθήσει αυτό από τα πρώτα κιόλας χρόνια της δημιουργίας της ΕΣΣΔ, με την εξωτερική ένοπλη επέμβαση, στην οποία είχε ενεργό ρόλο και η αστική Ελλάδα). Από τη στιγμή, όμως, που σοσιαλισμός και στρατιωτικοποίηση είναι δύο έννοιες ασύμβατες, η στρατιωτικοποίηση απορρίφθηκε από τους σοβιετικούς κομμουνιστές, για να επιστρέψει από τους σοσιαλ-ιμπεριαλιστές πλέον, οι οποίοι και τη χρησιμοποίησαν προκειμένου να ενισχύσουν τη θέση τους στη διεθνή σκακιέρα.

Ετσι, το γαϊτανάκι των εξοπλισμών συνεχίστηκε για πάνω από τρεις δεκαετίες, με τη μία πλευρά να ρίχνει τις ευθύνες στην άλλη. Οι «φιλειρηνικές» προτάσεις σχετίζονταν με την τρέχουσα πολιτική της κάθε υπερδύναμης. Οταν οι «σοβιετικοί» έβαζαν τους SS-20 στην Ανατολική Ευρώπη, δε δέχονταν τη «μηδενική λύση» που είχε προτείνει ο Ρίγκαν (της πλήρους εξάλειψης των πυρηνικών μέσου βεληνεκούς). Το ίδιο και οι Αμερικάνοι: δεν αναγνώριζαν τη συμφωνία περιορισμού των στρατηγικών όπλων Salt II, όταν έβαζαν τους πυραύλους Πέρσινγκ και Κρουζ στη Δυτική Ευρώπη. Ο Γκορμπατσόφ, θέλοντας να δώσει μία ανάσα στη μαστιζόμενη από την κρίση οικονομία της χώρας του, βγήκε με θεαματικές προτάσεις μείωσης των εξοπλισμών. Ηθελε να κερδίσει χρόνο και χρήμα για να συγκρατήσει κάπως τις συνέπειες της κρίσης. Ομως οι Αμερικάνοι δεν του έκαναν τη χάρη παρά μόνο όταν αποφάσισαν να φορτώσουν μέρος των πυρηνικών εξοπλισμών στους Ευρωπαίους, έχοντας ως κύριο μέλημα τον λεγόμενο «πόλεμο των άστρων» και λιγότερο τους πυραύλους εδάφους.

Πίνακας 1: Πυρηνικές δυνάμεις παγκόσμια το Γενάρη του 2018

Χώρα	Εγκατεστημένες πυρηνικές κεφαλές	Αλλες πυρηνικές κεφαλές	Σύνολα
ΗΠΑ	1750	4700	6450
Ρωσία	1600	5250	6850
Βρετανία	120	95	215
Γαλλία	280	20	300
Κίνα	0	280	280
Ινδία	0	130-140	130-140
Πακιστάν	0	140-150	140-150
Ισραήλ	0	80	80
Βόρεια Κορέα	0	(10-20)	(10-20)
Σύνολο	3750	10715	14465

Πηγή: SIPRI (https://www.sipri.org/yearbook/2018/06)

Οι συμφωνίες

Ετσι, στις 8 Δεκέμβρη του 1987 υπογράφηκε μεταξύ Ρίγκαν και Γκορμπατσόφ η συμφωνία για τις «Πυρηνικές Δυνάμεις Μέσου Βεληνεκούς» (γνωστή ως INF). Σύμφωνα με τη συμφωνία αυτή, καταργούνταν όλοι οι συμβατικοί και πυρηνικοί πύραυλοι εδάφους-εδάφους, μικρού και μεσαίου βεληνεκούς (500-1.000 χιλιόμετρα και 1.000-5.500 χιλιόμετρα αντίστοιχα). Μέσα στα επόμενα τέσσερα χρόνια (μέχρι το 1991 δηλαδή), πάνω από δυόμισι χιλιάδες τέτοιοι πύραυλοι είχαν καταστραφεί. Η συμφωνία όμως δεν κάλυπτε τους πυραύλους που εκτοξεύονται από θαλάσσης, πράγμα που έδειχνε τον υποκριτικό της χαρακτήρα. Τα πυρηνικά όπλα δεν καταστράφηκαν και οι εξοπλισμοί φυσικά δε σταμάτησαν ποτέ.

Λίγα χρόνια μετά τη συμφωνία αυτή, μία άλλη συμφωνία (η λεγόμενη Start) ήρθε να συμπληρώσει το φόντο του υποτιθέμενου «αφοπλισμού». Το 1991, υπογράφηκε η συμφωνία Start I, μεταξύ των τότε αρχηγών των ΗΠΑ και ΕΣΣΔ (λίγο πριν καταρρεύσει) Τζορτζ Μπους (πρεσβύτερου) και Γκορμπατσόφ. Τα παζάρια για τη σύναψη αυτής της συμφωνίας είχαν αρχίσει εννέα χρόνια πριν (1982), μετά από πρόταση του Ρίγκαν. Η συμφωνία Start I ήταν η συνέχεια δύο προηγούμενων συμφωνιών, των Salt I & II (είχαν συναφθεί το 1972 και το 1979 αντίστοιχα), με τη δεύτερη να μην επικυρώνεται ποτέ επίσημα από τις δύο χώρες (έμειναν μόνο οι προεδρικές υπογραφές) μέχρι τη λήξη της (1985). Η Start I έδωσε τη σκυτάλη στη Start II, που επικυρώθηκε από τον Γιέλτσιν για λογαριασμό της Ρωσικής Ομοσπονδίας (μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ) το 1993 και αντικαταστάθηκε από τη νέα Start το 2010, μετά από συμφωνία που υπογράφηκε στην Πράγα από τους Ομπάμα και Μεντβέντεφ.

«Δημιουργική λογιστική» σε... πυρηνικό επίπεδο!

Τόσο η Start I όσο και η Start II και η νέα Start αφορούσαν σε μειώσεις μόνο των «στρατηγικών» πυρηνικών κεφαλών, όπως περιγράφει και το ίδιο το όνομά τους (START = Strategic Arms Reduction Treaty). Οι «μη στρατηγικές», δηλαδή αυτές που είναι χαμηλότερης εμβέλειας και υποστηρικτικού χαρακτήρα στις επιχειρήσεις του στρατού στα πεδία των μαχών, επιτρέπονταν και εξακολουθούν να επιτρέπονται. Σύμφωνα με την πιο πρόσφατη από αυτές τις συμφωνίες, τη νέα Start (η οποία έχει ισχύ δεκαετίας, δηλαδή μέχρι το 2021), η κάθε χώρα θα έπρεπε να περιορίσει τον αριθμό των στρατηγικών πυρηνικών της κεφαλών από 2.200 σε 1.550, εντός της επόμενης επταετίας (δηλαδή μέχρι το 2018). Αν και η κάθε πλευρά θεωρεί ότι το έχει κάνει, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι ΗΠΑ και η Ρωσία θα μπορούσαν να ξεπεράσουν τα όρια χωρίς αυτό να γίνει αντιληπτό.

Οπως έγραψαν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης, στις 30 Μάρτη του 2010 (βλ. https://www.nytimes.com/2010/03/31/world/europe/31start.html), με τίτλο: «Ο έλεγχος των όπλων μπορεί να είναι διαφορετικός στα χαρτιά απ' ό,τι στο έδαφος», οι ΗΠΑ και η Ρωσία θα εξακολουθούσαν να είναι ικανές να αναπτύξουν 1.300 πυρηνικές κεφαλές επιπροσθέτως του ορίου των 3.100, που επιβλήθηκε στις δύο χώρες από τη νέα συνθήκη, δηλαδή όσες κατέχουν η Βρετανία, η Κίνα, η Γαλλία, η Ινδία, το Ισραήλ και το Πακιστάν μαζί! Γι' αυτό και η συμφωνία αυτή χαρακτηρίστηκε τότε ως «δημιουργική λογιστική» (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/594/Διεθνή/2336.«Δημιουργική-λογιστική»-σε...-πυρηνικό-επίπεδο), αφού ένα βομβαρδιστικό B52, βάσει της νέας συμφωνίας, αν και μπορεί να μεταφέρει 20 πυρηνικές κεφαλές, θα λογαριάζεται σαν... μία κεφαλή! Γι' αυτό και ο Pavel Podvig, επί σειρά ετών ερευνητής οπλικών συστημάτων από τη Ρωσία, ο οποίος τώρα εργάζεται στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ, δήλωσε ότι *«βρήκαν έναν τρόπο για να κάνουν μειώσεις χωρίς πραγματικά να τις κάνουν και ήταν χαρούμενοι που το δέχτηκαν αυτό, γιατί κανένας δεν ήθελε να πάει σε πιο σοβαρά μέτρα»*. Η συμφωνία δεν προβλέπει την καταστροφή ούτε μίας πυρηνικής κεφαλής, όπως υποστηρίζει ο αμερικάνος επιστήμονας Hans M. Kristensen σε άρθρο του στο blog της Ομοσπονδίας Αμερικάνων Επιστημόνων (http://www.fas.org/blog/ssp/2010/03/newstart.php), ο οποίος επιβεβαιώνει το δημοσίευμα των Τάιμς της Νέας Υόρκης.

Τα πυρηνικά ζουν και βασιλεύουν

Πέρα όμως από τις συμφωνίες αφοπλισμού και τις μειώσεις που κατά καιρούς αυτές προβλέπουν, το γεγονός που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει είναι ότι τα πυρηνικά όπλα ζουν και βασιλεύουν. Μια ματιά στον Πίνακα 1, που αναδημοσιεύουμε από το σουηδικό ερευνητικό ινστιτούτο SIPRI, το αποδεικνύει. Σήμερα, παρά τις τόσες συμφωνίες, υπάρχουν στον πλανήτη 14.465 πυρηνικές κεφαλές, οι 3.750 από τις οποίες είναι έτοιμες για χρήση. Ακόμα όμως κι αυτά τα νούμερα δε θα πρέπει να τα παίρνουμε τοις μετρητοίς, γιατί τα στοιχεία αποτελούν εκτιμήσεις βάσει των δεδομένων που δίνει η κάθε χώρα. Και είναι ηλίου φαεινότερον, ότι η κάθε χώρα προσπαθεί να αποκρύψει τον πραγματικό αριθμό των πυρηνικών της κεφαλών για να μην τον γνωρίζουν οι αντίπαλες.

Εκτός αυτού, όπως έχουμε υπογραμμίσει και σε παλαιότερα δημοσιεύματά μας, τα πυρηνικά εκσυγχρονίζονται συνεχώς (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/792/Διεθνή/22411.Εκσυγχρονίζουν-τα-πυρηνικά-στις-ΗΠΑ και http://www.eksegersi.gr/issue/687/Διεθνή/16923.Υποκρισία-και-πυρηνική-τρομοκρατία), προκειμένου να ανταποκριθούν στις πολεμικές ανάγκες της κάθε ιμπεριαλιστικής δύναμης. Η δύναμη πυρός των σύγχρονων πυρηνικών είναι πολλαπλάσια σε σχέση με τη βόμβα της Χιροσίμας. Αρκεί να σημειώσουμε ότι μία πυρηνική βόμβα B61-11 (ένα βομβαρδιστικό B52 μπορεί να μεταφέρει 8 τέτοιες πυρηνικές βόμβες) έχει ισχύ που μπορεί να φτάσει τους 400 χιλιάδες τόνους TNT, δηλαδή πάνω από 26 φορές την ισχύ της πυρηνικής βόμβας που έπεσε στη Χιροσίμα (ισοδυναμούσε με 15 χιλιάδες τόνους). Επομένως, ένα βομβαρδιστικό B52 μπορεί να μεταφέρει βόμβες συνολικής ισχύος 208 φορές μεγαλύτερης από την ισχύ της πυρηνικής βόμβας της Χιροσίμα! Η επόμενη εξέλιξη της βόμβας αυτής, η B61-12, που βρίσκεται σε διαδικασία παραγωγής και θα βγει στην πιάτσα μετά το 2020, θα έχει μικρότερη δύναμη πυρός (50 χιλιάδες τόνους TNT ή περίπου 4 φορές σαν τη βόμβα της Χιροσίμα).

Μήπως αυτό πρέπει να μας κάνει να κοιμόμαστε ήσυχοι;

Πού βαδίζουμε;

Η απόσυρση των ΗΠΑ από τη συμφωνία INF δε θα φέρει... πυρηνικό πόλεμο. Μια χαρά κάνουν τη δου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

στο ψαχνό

Βάλτωμα

Δεν είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς τα βασικά χαρακτηριστικά της σημερινής κατάστασης στη χώρα μας. Πλήρης ακινησία του κοινωνικού κινήματος είναι το πρώτο. Δεν κουνιέται φύλλο.

Αυτή η κατάσταση είναι ο βασικός λόγος που επιτρέπει στις δυνάμεις που διαχειρίζονται το σύστημα να σταθεροποιήσουν αυτό που ονομάστηκε μνημονιακή πολιτική. Μια πολιτική σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας, από τη μια, εστιασμένης σε διάφορα φορολογικά χαράτσια και σε περικοπή μισθών στο δημόσιο τομέα και συντάξεων. Και από την άλλη, πολιτική κινεζοποίησης του προλεταριάτου, με τη συρρίκνωση των μισθών στα κατώτατα όρια και την πλήρη «ελαστικοποίηση» των εργασιακών σχέσεων, που επιτρέπουν την έκρηξη του ποσοστού υπεραξίας.

Η κοινωνική ακινησία επιτρέπει επίσης στο πολιτικό προσωπικό της άρχουσας τάξης, το μοιρασμένο σε μια σειρά πολιτικά κόμματα, να κινείται αυστηρά μέσα στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Δεν έχουμε, δηλαδή, το φαινόμενο που παρατηρούνταν στην π.Μ. (προ Μνημονίων) εποχή, με τα αστικά πολιτικά κόμματα να «προσκολλώνται» στις διεκδικητικές κινητοποιήσεις τμημάτων της εργατικής τάξης και να προσαρμόζουν την προεκλογική δημαγωγία τους στα αιτήματά τους.

Πλέον, είναι τα αστικά πολιτικά κόμματα που καθορίζουν την ατζέντα. Αυστηρά μέσα στο μνημονιακό πλαίσιο. Υπόσχονται στο λαό ψίχουλα και παρουσιάζονται σαν μεγάλοι ευεργέτες, ζητώντας ως αντάλλαγμα την ψήφο του. Αυτή την περίοδο, για παράδειγμα, υπόσχονται ότι θα πετύχουν να μην εφαρμοστεί η προ-νομοθετημένη νέα περικοπή των συντάξεων (έχει προσχωρήσει πλέον και η ΝΔ σ' αυτό), κάνοντας πως δε θυμούνται πόσες περικοπές έχουν προηγηθεί και σε τι άθλια επίπεδα έχουν πέσει οι συντάξεις (όσο για το επίπεδο όσων συντάξεων εκδίδονται μετά το Μάη του 2016, είναι ακόμα πιο άθλιο απ' αυτό στο οποίο περιήλθαν οι παλιές συντάξεις μετά από τόσα πετσοκόμματα).

Υπόσχονται, επίσης, αύξηση του κατώτατου μισθού, που την υπολογίζουν σε 20-30 ευρώ το μήνα (ένα κουλούρι την ημέρα), όταν το 2012, μέσα σε μια μέρα, έκοψαν από τον κατώτατο μισθό κατά 165 ευρώ (και κατά 240 ευρώ για όσους έχουν την... ατυχία να είναι μικρότεροι των 25 ετών).

Ετσι, μια εργαζόμενη κοινωνία καθηλωμένη, ακινητοποιημένη, με φωλιασμένο το αίσθημα της ήττας, καλείται να γίνει ενεργή μόνο τη μέρα της κάλπης, επιλέγοντας αυτόν που θα της φανεί καλύτερος, όταν όλοι υπόσχονται ότι θα εφαρμόσουν την ίδια πολιτική, τη μνημονιακή πολιτική, την πολιτική της σκληρής λιτότητας και της κινεζοποίησης.

Περιττεύει να επαναλάβουμε ότι η έξοδος απ' αυτόν το βάλτο δεν είναι υπόθεση αγωνιστικών εκκλήσεων. Ούτε σπασμωδικών και τυχοδιωκτικών αντιδράσεων, ούτε 24ωρων απεργιών χωρίς στοιχειώδεις προϋποθέσεις μαζικοποίησης και προοπτικής, που περισσότερο εντάσσονται στις προεκλογικές στρατηγικές εκείνων που τις οργανώνουν.

Η έξοδος από το βάλτο είναι υπόθεση συστηματικής δουλειάς, ώστε ν' αρχίσουν ν' αλλάζουν οι διαθέσεις, να φεύγει η συνείδηση της ήττας, να εξουδετερώνεται το υπνωτικό της κοινωνικής αδράνειας. Και σ' αυτή τη δουλειά πρέπει να επικεντρωθούν οι πρωτοπόροι εργάτες, αυτοί με την αντίληψη της ταξικής ανασυγκρότησης, αποφεύγοντας την ανάλωσή τους σε «πυροτεχνήματα» χωρίς προοπτική.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Παρέμβαση με νόημα

Την επέτειο της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ το 1981 διάλεξε ο Κώστας Λαλιώτης για να κάνει μια από τις σπάνιες παρεμβάσεις του στο πολιτικό προσκήνιο, με άρθρο στο «Πρώτο Θέμα». Μάστορας στην τακτική «τα λέω της πεθεράς για να τ' ακούσει η νύφη», ο Λαλιώτης ασχολείται με τη μυστική έκθεση Αβέρωφ για την οικονομία, που δημοσιεύτηκε ένα μήνα πριν από τις εκλογές του 1981. Στόχος του υποτίθεται πως είναι να υπερασπιστεί το ΠΑΣΟΚ και τον Ανδρέα Παπανδρέου από τις κατηγορίες ότι κατέστρεψαν τη χώρα. Οταν όμως γράφει ότι «η "μνήμη του Παρελθόντος" μπορεί να συνδεθεί άρρηκτα με τη "μνήμη του Μέλλοντος" μόνον εάν και εφ' όσον συνυφανθεί με αναμφισβήτητες αλήθειες», έχει το βλέμμα στραμμένο όχι στο παρελθόν, αλλά στο παρόν και στο άμεσο μέλλον. «Η Δεξιά δεν αλλάζει», φωνάζει ο Λαλιώτης στους πασόκους, παρεμβαίνοντας ενάντια σ' εκείνους που ζητούν μετεκλογική κυβερνητική συνεργασία με τη ΝΔ. Εμφανίζεται ως ο εκπρόσωπος του «παλιού καλού ΠΑΣΟΚ» με τη θεσμική μνήμη. Και επιδιώκει να ενεργοποιήσει τα αντιδεξιά αντανακλαστικά εκείνου του εκλογικού σώματος που ψήφιζε ΠΑΣΟΚ και σήμερα ψηφίζει ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ. Ο νοών νοείτω.

Πυθίες

Κι ο Βούτσης είναι παλιός στο κουρμπέτι του ευρωαναθεωρητισμού. Και ξέρει πώς ν' απευθύνεται στον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%». Επέλεξε, λοιπόν, την «Εποχή» για να τα χώσει στον Καμμένο: «Η παρέμβαση του υπουργού Αμυνας, ιδιαίτερα στην Αμερική, λειτούργησε αποσταθεροποιητικά και δημιούργησε όξυνση». Και να δικαιολογήσει απόλυτα τον Κοτζιά: «Η διάσταση απόψεων, σε συνδυασμό με όσα αναίτια τέθηκαν περί "μυστικών κονδυλίων", οδήγησαν τον υπουργό Εξωτερικών στην παραίτησή του». Λείπει μια παράμετρος από την τοποθέτηση Βούτση, η οποία όμως είναι «ευκόλως εννοούμενη»: ο ρόλος του Τσίπρα, που άφησε ακάλυπτο τον Κοτζιά. Αυτή την κριτική την κάνει κάθε συριζαίος, χωρίς να δημιουργεί κανένα εσωκομματικό πρόβλημα. Στον Τσίπρα «σέρνουν» τα μύρια όσα, όμως επειδή ξέρουν ότι αυτός είναι το «δυνατό χαρτί» του ΣΥΡΙΖΑ και κανένας τους δε θέλει να απομακρυνθεί το κόμμα τους από την εξουσία, δεν αφήνουν αυτή την κριτική να βγει δημόσια. Υποδύονται τις σύγχρονες Πυθίες.

Βουκεφάλες

Αντίθετα από τον ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο έχουν την πολυτέλεια (ως ένα βαθμό και την πολιτική κουλτούρα) να ρυθμίζουν τις εσωκομματικές συγκρούσεις με παρασκηνιακές συμφωνίες, κρατώντας την αντιπαράθεση σε μη συγκρουσιακά επίπεδα, στους ΑΝΕΛ η κατάσταση θυμίζει την παροιμία «ήταν στραβό το κλήμα το 'φαγε και ο γάιδαρος».

«Εξαιρετικός γνώστης και χειριστής των θεμάτων εξωτερικής πολιτικής. Ολα, πόσο μάλλον τα κορυφαία, τα μοιραζόταν και τα συζητούσε μαζί μας (ΑΝΥΠΕΞ και δύο ΥΦΥΠΕΞ) σε τακτικότατες συσκέψεις», έγραψε στο Twitter ο Κουίκ για τον Κοτζιά. Πώς να μην τα πάρει στο κρανίο ο Καμμένος; Ανέβηκε στο βήμα του εθνικού συμβουλίου των ΑΝΕΛ ως ταύρος εν υαλοπωλείω: «Τώρα τελευταία εμφανίστηκε μια καινούρια κατηγορία, οι Μακεδονοκλάστες, οι οποίοι μας προέκυψαν, αφού τους διορίσαμε -χωρίς να είναι καν βουλευτές- ακόμη και σε υπουργικούς θώκους, να μας κάνουν και κριτική. Σας ζητάω συγγνώμη που τους έβαλα σε θέσεις κλειδιά. Εγώ φταίω, αναλαμβάνω την ευθύνη και σας υπόσχομαι ότι αυτοί οι τύποι δεν έχουν κανένα λόγο πια στους ΑΝΕΛ. Τελειώσανε, γιατί στην πλάτη μας πατήσανε και έγιναν τζάμπα μάγκες. Καλό ταξίδι», είπε φωτογραφίζοντας τον Κουίκ (που δεν είναι βουλευτής). «Βρίσκομαι στην Αίγυπτο ως υφυπουργός Εξωτερικών, υπηρετώντας την εξωτερική πολιτική της πατρίδας μου, όπως τη χαράσσει ο πρωθυπουργός και υπουργός Εξωτερικών Αλέξης Τσίπρας και η κυβέρνησή μας», δήλωσε από το Κάιρο ο Κουίκ. Καρφί για τον Καμμένο και για τη στάση του στις ΗΠΑ.

Εννοείται πως θα υπάρξει και συνέχεια. Παπαχριστόπουλος, που δηλώνει συνεχώς ότι θα ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, Κουντουρά, που είπε στο υπουργικό συμβούλιο ότι στα εθνικά θέματα οι βουλευτές ψηφίζουν κατά συνείδηση (τι κάνει

Εν αναμονή

Η ερώτηση προς τον Τσίπρα στις Βρυξέλλες ήταν σαφής: «Θα στηρίξει ο ΣΥΡΙΖΑ [στις ευρωεκλογές] κάποιον από τους δύο υποψηφίους των Σοσιαλδημοκρατών ή θα στηρίξετε την παλιά σας πολιτική οικογένεια από την ευρωπαϊκή Αριστερά;».

Για κάποιον... φανατικό συριζαίο η απάντηση θα ήταν αυτονόητη: «Θα στηρίξω τον υποψήφιο της ευρωπαϊκής Αριστεράς». Αλλωστε, αυτή την ιδιότητα στις προηγούμενες ευρωεκλογές την είχε ο ίδιος ο Τσίπρας. Τα «κόζα», όμως, έχουν στο μεταξύ αλλάξει. Αφού «αποκάλυψε» ότι «κινηθήκαμε το προηγούμενο διάστημα έντονα, και εγώ προσωπικά, προκειμένου να υπάρξουν διεργασίες μήπως και βρεθεί κάποιος υποψήφιος, που θα μπορούσε να εκφράσει ευρύτερες δυνάμεις προοδευτικές, και από τον χώρο των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών και από τον χώρο των Πρασίνων και από τον χώρο της Αριστεράς» και «αυτό δεν έγινε εφικτό», ο Τσίπρας κατέληξε: «Θα παρακολουθούμε τις διεργασίες σε όλους τους χώρους και συλλογικά, όταν αποσαφηνιστεί το τοπίο, ο ΣΥΡΙΖΑ θα λάβει τις αποφάσεις του». Δηλαδή, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο ο ΣΥΡΙΖΑ να υποστηρίξει ακόμα και τον υποψήφιο της σοσιαλδημοκρατίας (μέχρι στιγμής αυτοί είναι δύο) ή των Πράσινων και όχι υποχρεωτικά τον υποψήφιο της «Αριστεράς».

νιάου-νιάου στα κεραμίδια) και Κουίκ, που θα πάρει τη βουλευτική έδρα του Παπαχριστόπουλου, αν αυτός την παραδώσει (αφού πρώτα ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών) στοιχειώνουν τον ύπνο του Καμμένου. Θα μείνει με πέντε βουλευτές και δεν ξέρει ακόμα αν υπάρχει και ένας ακόμα, όπως υποστηρίζουν διάφορα δημοσιεύματα.

Απλή αριθμητική (1)

Αν ο Μητσοτάκης και το επιτελείο του έχουν στοιχειώδη αίσθηση του πολιτικού παιγνίου, θα πρέπει να υποβάλουν πρόταση μομφής στην κυβέρνηση αμέσως μόλις αρχίσει στη Βουλή η συζήτηση για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής (άρθρο 142), κάθε άλλη διαδικασία σταματάει και προηγείται η διαδικασία της πρότασης δυσπιστίας (έτσι ονομάζεται). Η σχετική συζήτηση είτε αρχίζει μετά από δύο μέρες είτε αρχίζει αμέσως, αν το ζητήσει η κυβέρνηση. Κρατάει δε τρεις μέρες και ολοκληρώνεται με ονομαστική ψηφοφορία.

Είναι μια καλή ευκαιρία για να εκτεθεί ο Καμμένος, ο οποίος -σύμφωνα με τη δέσμευση στο υπουργικό συμβούλιο, ότι δε θα υπερψηφίσει πρόταση δυσπιστίας της ΝΔ- θα πρέπει να ψηφίσει «όχι». Δηλαδή, με την ψήφο των βουλευτών των ΑΝΕΛ θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να διατηρήσει την εμπιστοσύνη της Βουλής και αμέσως μετά να κυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, χωρίς τις ψήφους μερικών ανελιτών, αλλά με τις ψήφους δύο τουλάχιστον απ' αυτούς (Κουντουρά, Παπαχριστόπουλου) συν τις ψήφους των ποταμίσιων.

Σε δύσκολη θέση θα βρεθεί και το Ποτάμι, αν επιλέξει να υπερψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας και μετά την απόρριψή της να υπερψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών. Θα είναι σαν να προσπαθεί να ρίξει μια κυβέρνηση, τη στιγμή που αυτή η κυβέρνηση επιχειρεί να κυρώσει μια διεθνή συμφωνία, με την οποία το Ποτάμι συμφωνεί και έχει δηλώσει ότι θα την υπερψηφίσει.

Απλή αριθμητική (2)

Θα τολμήσει ο Κούλης να κάνει μια τέτοια κίνηση; 'Η θα φοβηθεί ότι ο Καμμένος μπορεί να ρίξει την κυβέρνηση (η δέσμευση που έχει αναλάβει στο υπουργικό συμβούλιο δε σημαίνει τίποτα για τον Καμμένο) και τότε ο Κούλης θα βρεθεί έκθετος ενώπιον των ιμπεριαλιστών των ΗΠΑ και της ΕΕ, ότι έριξε την κυβέρνηση Τσίπρα εμποδίζοντάς την να κυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών; Κάτι τέτοιο ο Κούλης δεν το θέλει με τίποτα. Γιατί εκτός του ότι θα δει τους ιμπεριαλιστές να προσπαθούν να τον «σκίσουν», θα κληρονομήσει ο ίδιος -αφού φιλοδοξεί να είναι ο επόμενος πρωθυπουργός- την «καυτή πατάτα». Θα είναι αυτός που θα πρέπει να κυρώσει τη Συμφωνία.

Γι' αυτό και ο Κούλης μπορεί να μην επιλέξει να υποβάλει πρόταση δυσπιστίας πριν από την κύρωση της συμφωνίας. Εκτός αν γνωρίζει ότι κάποιο άλλο κόμμα (π.χ. Περισσός) θα αποχωρήσει από τη διαδικασία της πρότασης δυσπιστίας, οπότε δε θα μαζεύονται 151 «κουκιά» και η κυβέρνηση θα παραμείνει ως κυβέρνηση μειοψηφίας. Αυτό θα ήταν το ιδανικό σενάριο για τον Κούλη. Και η συμφωνία θα κυρωθεί (πράγμα που επιθυμεί διακαώς η ΝΔ) και αντιπολιτευτική υπεραξία θα βγάλει.

Το πρώτο βήμα

Ο βουλευτής της ΔΗΣΥ, πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ και ηγετικό στέλεχος του ΚΙΝΑΛ Θανάσης Θεοχαρόπουλος, δήλωσε ότι θα στήριζε τη Συμφωνία των Πρεσπών, αν ο Τσίπρας πήγαινε αμέσως μετά σε εκλογές. Για κάτσε, ρε μεγάλε, θα του πει ο κάθε δημαρίτης (και όχι μόνο). Γιατί συνδέεις ένα εθνικό θέμα με τις εσωτερικές εξελίξεις; Αν συνδέεις τη θετική ψήφο σου με τις εκλογές, τότε εργαλειοποιείς μια διεθνή συμφωνία και ευτελίζεις την ίδια την έννοια του εθνικού θέματος. Φυσικά και τις «ακούει» αυτές τις ενστάσεις ο Θεοχαρόπουλος. Εχει όμως θητεύσει δίπλα σε ικανό δάσκαλο (τον κυρ-Φώτη τον Κουβέλη) και ξέρει πώς γίνονται αυτές οι δουλειές: πρώτα λες ναι με προϋποθέσεις και μετά παρατάς τις προϋποθέσεις και μένει μόνο το ναι.

Μεγαλεία

Μέσα στα άλλα, τα σημαντικά, ξεχάσαμε μια λεπτομέρεια. Ο Καμμένος πήγε στις ΗΠΑ με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο. Λογικό. Ειδικά όταν πρόκειται για τον Καμμένο, ο οποίος δε χρειάζεται να κάνει διαδικασίες για να πάρει κάποιο από τα πρωθυπουργικά αεροπλάνα, αφού αυτά ανήκουν διοικητικά στην Πολεμική Αεροπορία. Πόσο κόστισε το ταξίδι; Σίγουρα πολύ περισσότερο απ' όσο θα κόστιζε η πτήση με αεροπλάνο της γραμμής (διακεκριμένη θέση). Δε θα ήθελε με τίποτα να τα χάσει αυτά τα μεγαλεία ο Καμμένος, αλλά ας όψονται οι εκλογικές ανάγκες.

Σιγά που θ' άφηναν την ευκαιρία

Μπορεί να άργησε μερικές μέρες (για να γίνουν οι απαραίτητες εσωτερικές ζυμώσεις), αλλά ήταν σίγουρο ότι η Ενωση Εισαγγελέων Ελλάδος δε θ' άφηνε ανεκμετάλλευτη την ευκαιρία που της πρόσφερε στο πιάτο ο Πολάκης. Εβγαλε, λοιπόν, μια ανακοίνωση για να καλέσει την κυβέρνηση να μη στέκεται με παρεμβατική διάθεση απέναντι στη Δικαιοσύνη και μπλα, μπλα, μπλα.

Εχουν νέα πλειοψηφία ή απλά μπλοφάρουν;

Μια παροιμιώδης φράση της αστικής πολιτικής λέει ότι οι υποτιμήσεις του νομίσματος και οι πρόωρες εκλογές δεν προαναγγέλλονται, αλλά διαψεύδονται μέχρι να πραγματοποιηθούν. Επομένως, η νέα διαβεβαίωση του κυβερνητικού εκπροσώπου ότι η κυβέρνηση θα εξαντλήσει την τετραετία δε θα είχε καμιά σημασία, δε θα χρειαζόταν να την πάρουμε τοις μετρητοίς. Αποκτά, όμως, εκ των πραγμάτων μια σημασία, καθώς έχει μια «ουρά». Η κυβέρνηση, λέει ο εκπρόσωπος του Τσίπρα, θα συνεχίσει με νέα σύνθεση, μετά την αναμενόμενη αποχώρηση των ΑΝΕΛ, όταν πάει στη Βουλή για κύρωση η Συμφωνία των Πρεσπών.

«Εφόσον έρθει η Συμφωνία των Πρεσπών στο ελληνικό Κοινοβούλιο, είπε (σ.σ. ο Καμμένος) ότι θα αποχωρήσει από την κυβέρνηση. Αυτό δε σημαίνει, σε καμία περίπτωση, ότι η κυβέρνηση δεν έχει τους πολιτικούς και κοινοβουλευτικούς όρους για να ολοκληρώσει τη συνταγματική της θητεία», δήλωσε ο Τζανακόπουλος την περασμένη Δευτέρα. Κι όταν ρωτήθηκε αν εννοεί ότι «η κυβέρνηση θα έχει κοινοβουλευτική πλειοψηφία, ακόμη και χωρίς τους ΑΝΕΛ», δεν άφησε κανένα περιθώριο αμφιβολίας: «Βεβαίως και θα έχει. Είμαι πεπεισμένος για αυτό».

Ο Τζανακόπουλος έσπευσε να συμπληρώσει απνευστί κάτι που συνιστά έμμεση απειλή προς τον Καμμένο: «Ωστόσο, θεωρώ ότι αυτή είναι μια συζήτηση, την οποία δεν είναι αναγκαίο να κάνουμε τώρα. Είναι μια συζήτηση, την οποία ο πρωθυπουργός και ο κυβερνητικός του εταίρος – με τον οποίο έχουν μια έντιμη, ειλικρινή σχέση, συνεργασία και τακτικότατη επαφή – θα το συζητήσουν στις αρχές του Μάρτη, όπως προέκυψε και από τη συζήτηση που έκαναν προ μερικών εβδομάδων». Ποια είναι η απειλή; Σ' αρέσει, δε σ' αρέσει, Πάνο Καμμένε, εμείς θα συνεχίσουμε, αφού σου τσιμπολογήσουμε και μερικούς βουλευτές.

Τέλος, ο Τζανακόπουλος δε δίστασε να «δώσει στα ίσια» τον Καμμένο, αποκαλύπτοντας τι έγινε στο θυελλώδες υπουργικό συμβούλιο της περασμένης βδομάδας. Επισημοποίησε αυτά που κυκλοφορούσαν ως διαρροές: «Εξάλλου, πρέπει να σας πω ότι ο κύριος Καμμένος, στο Υπουργικό Συμβούλιο της προηγούμενης εβδομάδας, δήλωσε με απόλυτη σαφήνεια και καθαρότητα ότι δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να συμπλεύσει με τη ΝΔ και τον κύριο Μητσοτάκη ή με οποιαδήποτε άλλη πολιτική δύναμη που θα επιχειρήσει να αποσταθεροποιήσει τη χώρα και να ρίξει την κυβέρνηση».

Είναι η πρώτη φορά που ο Τσίπρας δηλώνει διά του εκπροσώπου του ότι μπορεί να συνεχίσει να κυβερνά χωρίς τους ΑΝΕΛ. Δεν εννοεί, βέβαια, ότι θα συνεχίσει να κυβερνά ως κυβέρνηση μειοψηφίας, αλλά ως κυβέρνηση που θα στηρίζεται τουλάχιστον από 151 βουλευτές. Ο Τζανακόπουλος δεν το είπε καθαρά, αλλά «κράτησε πισινή». Οχυρώθηκε πίσω από την αόριστη διατύπωση για τους «πολιτικούς και κοινοβουλευτικούς όρους» που θα έχει η κυβέρνηση «για να ολοκληρώσει τη συνταγματική της θητεία».

Τυπικά, η κυβέρνηση μπορεί να συνεχίσει και χωρίς κοινοβουλευτική πλειοψηφία, εφόσον τυχόν πρόταση δυσπιστίας της αντιπολίτευσης δεν πάρει 151 ψήφους. Πολιτικά, όμως, δύσκολα μπορεί να σταθεί μια τέτοια κυβέρνηση. Δεν είναι στην ελληνική πολιτική παράδοση. Θα ήταν μια επιλογή έσχατης καταφυγής για τον Τσίπρα, ώστε να δρομολογήσει τις εκλογές με όσο πιο ευνοϊκό για τον ΣΥΡΙΖΑ τρόπο. Ομως, δε θα μπορούσε να παρατείνει για πολύ τη θητεία αυτής της κυβέρνησης, όχι μόνο γιατί η ύπαρξή της και μόνο θα τροφοδοτούσε την επικαιρότητα, σε καθημερινή βάση, με κάθε είδους καταγγελίες, σχόλια κτλ., κάθε άλλο παρά κολακευτικά για τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και γιατί μια κυβέρνηση μειοψηφίας δε θα μπορούσε να περάσει τίποτα από τη Βουλή. Θα ήταν μια κυβέρνηση απογυμνωμένη από τη νομοθετική πρωτοβουλία. Οχι τυπικά αλλά ουσιαστικά.

Επομένως, για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι μονόδρομος ο σχηματισμός νέας πλειοψηφίας, χωρίς τον Καμμένο. Οχι για να εξαντλήσει κατ' ανάγκη τη συνταγματική της θητεία η κυβέρνηση (μολονότι και αυτό δεν αποκλείεται ως επιλογή, αν εκτιμηθεί ότι οι τεταραλές εκλογές τον Μάη δε βολεύουν τον ΣΥΡΙΖΑ), αλλά για να φτάσει τουλάχιστον μέχρι τον Μάη. Υπάρχει η δυνατότητα σχηματισμού νέας πλειοψηφίας, χωρίς τον Καμμένο; Η αριθμητική δείχνει ότι υπάρχει, έστω και οριακά.

Εκατόν σαράντα πέντε βουλευτές ο ΣΥΡΙΖΑ (μετά την προσθήκη της Μεγαλοοικονόμου). Μία η Παπακώστα (αυτό δε χρειάζεται να το συζητήσουμε) και δύο σίγουροι ανελίτες (Κουντουρά και Παπαχριστόπουλος), φτάνουν τους 148. Συν ο Ζουράρις, που εκλέχτηκε με τους ΑΝΕΛ, αλλά είναι... αρχηγός κόμματος («Πυρίκαυστος Ελλάς», αν θυμόμαστε καλά) και έχει δηλώσει ότι δε θα ρίξει την «αριστερή κυβέρνηση», φτάνουν τους 149. Αν προστεθούν ο Δανέλλης του Ποταμιού, που έχει αφήσει να εννοηθεί ότι θα στήριζε μια κυβέρνηση χωρίς τους ΑΝΕΛ και ο... ανησυχητικά σιωπηλός Χάρης Θεοχάρης (όσο να 'ναι, τη θέλει τη συνέχιση της πολιτικής του καριέρας), συμπληρώνεται ο μαγικός αριθμός 151. Με μια τέτοια κοινοβουλευτική σύνθεση, ο Τσίπρας μπορεί να πάει όσο μακριά θέλει την κυβερνητική του θητεία, γιατί θα είναι όλοι δεμένοι στο στόχο της επανεκλογής τους μέσω του ΣΥΡΙΖΑ. Μένει να αποδειχτεί αν τους έχει όλους.

Ενα ερώτημα που προκύπτει αβίαστα είναι γιατί ο Τσίπρας δεν προχώρησε από τώρα στο σχηματισμό αυτής της νέας κυβερνητικής πλειοψηφίας, αν έχει τη δυνατότητα. Γιατί δεν ξεφορτώθηκε τον Καμμένο τώρα, που είχε κάθε λόγο να το κάνει; Επειδή τον... αγαπάει, όπως υπαινίχτηκε ο Κοτζιάς; Σιγά μην υπάρχει χώρος για προσωπικά αισθήματα στην αστική πολιτική. Το πιθανότερο είναι πως η νέα πλειοψηφία δεν έχει ακόμα σχηματιστεί. Γι' αυτό και ο Τσίπρας κέρδισε χρόνο, στηρίζοντας τον Καμμένο στην κόντρα του με τον Κοτζιά. Ισως και να ελπίζει ότι ο Καμμένος θα κάνει μια ακόμα κωλοτούμπα, καταψηφίζοντας τη Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά παραμένοντας στην κυβέρνηση. Κανένας μας δεν είναι μπροστά όταν τα λένε Τσίπρας και Καμμένος, μεταξύ κοντοσουβλίου και αγκινάρων αλά πολίτα, για να ξέρουμε τι λέει ο ένας στον άλλο και σε τι συμφωνίες καταλήγουν.

Μέχρι στιγμής, πάντως, ο Τσίπρας έχει ήδη κάνει τη μεγάλη χάρη στον Καμμένο, βοηθώντας τον να προσπαθήσει να σώσει την παρτίδα. Δίνοντάς του το δικαίωμα να κάνει όλα όσα κάνει. Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι διαθέτει εναλλακτική κοινοβουλευτική πλειοψηφία και ότι δεν κάνει την ανάγκη φιλοτιμία. Ισως τελικά αυτά που δήλωσε ο Τζανακόπουλος να ήταν απλά πολιτική μπλόφα.

Κολύμπι σε ξερή κοίτη

Είμαστε σίγουροι ότι το έχετε ξεχάσει, όμως γι' αυτό είμαστε εμείς εδώ, να σας το θυμίσουμε. Στις 3 και 4 Νοέμβρη το Ποτάμι έχει συνέδριο! «Ποτάμι και ξερό ψωμί», λέει ο επικεφαλής Σταύρος και με περηφάνεια ενημερώνει ότι το συνέδριο θα είναι «παραφωνία στο γκρίζο της πολιτικής», καθώς θ' ακούσουν τις «φωνές που εμπνέουν». Ποιες είν' αυτές οι φωνές; Αλιβιζάτος, Αρβελέρ, Βαγιανός, Βερέμης, Γιωσαφάτ και άλλοι. Από τις ομιλίες τους θα έχουν -το πιστεύει ακράδαντα ο επικεφαλής Σταύρος- «ωφέλιμες εμπνεύσεις για τη χώρα».

Αυτό δε θα είναι συνέδριο, θα είναι ημερίδα Ινστιτούτου! Λογικό όμως από τη μεριά του επικεφαλής Σταύρου. Αμα δεν έχεις στελέχη, άμα σε έχουν εγκαταλείψει οι μισοί βουλευτές σου και απ' αυτούς που απέμειναν σίγουρο έχεις μόνο έναν (Μαυρωτάς), άμα τα μισά στελέχη σου έχουν πάει στο ΚΙΝΑΛ, αντί για συνέδριο κάνεις ημερίδα με κάποιες -εκτός πολιτικής- «φίρμες» του παρελθόντος, που ανάθεμα αν υπάρχει σήμερα άνθρωπος που να τις ακούει, που να δίνει σημασία στα λεγόμενά τους. Και βέβαια, η Αρβελέρ και ο Βερέμης δε φέρνουν ψήφους, χωρίς τις οποίες κανένα αστικό κόμμα δεν μακροημερεύει.

Είμαστε πραγματικά περίεργοι αν ο Θεοδωράκης πιστεύει ότι μπορεί να ξαναμπεί στη Βουλή με το Ποτάμι. Ο Καμμένος, για παράδειγμα, το παλεύει με νύχια και με δόντια, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του. Ο Θεοδωράκης δεν κάνει τίποτα, επειδή δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Αναρωτιέται κανείς γιατί δεν έμεινε στο ΚΙΝΑΛ, μέσω του οποίου θα εξασφάλιζε τουλάχιστον την επανεκλογή του. Εφυγε επειδή διαφωνούσε στην αρνητική στάση στο «Μακεδονικό»; Και τι «πήρε» για να στηρίξει τον Τσίπρα; Αν δεν «πήρε» τίποτα, τότε του έχει θολώσει την κρίση η πολιτική απελπισία.

Εμάς, πάντως, κινήσεις όπως το συνέδριο-ημερίδα μας θυμίζουν ποδοσφαιρική ομάδα που «παίζει καθυστέρηση», περιμένοντας να σφυρίξει τη λήξη ο διαιτητής. Φαίνεται πως ο Θεοδωράκης κάτι περιμένει και στο μεταξύ παριστάνει τον ηγέτη κόμματος που... συνομιλεί με την κοινωνία. Οι «μετεκλογικές συμπράξεις», τις οποίες... δεν αποκλείει, είναι καθαρό ανέκδοτο. Μετεκλογικές συμπράξεις κάνουν μόνο όσοι είναι στη Βουλή και το Ποτάμι αποκλείεται να είναι. Κατά συνέπεια, περιμένουμε τις... προεκλογικές συμπράξεις που θα κάνει ο Θεοδωράκης. Εκτός αν δεν καταφέρει τίποτα και καταντήσει... Λεβέντης.

Χαντέρ Αντνάν

54 μέρες απεργίας πείνας

Τις 54 μέρες απεργίας πείνας συμπλήρωσε ο παλαιστίνιος αγωνιστής Χαντέρ Αντνάν, απαιτώντας την άμεση και χωρίς όρους απελευθέρωσή του από τις ισραηλινές φυλακές, όπου βρίσκεται κρατούμενος για πολλοστή φορά. Η κατάσταση της υγείας του βρίσκεται σε κρίσιμο σημείο: δεν μπορεί να σταθεί όρθιος και κινείται αποκλειστικά με αναπηρικό αμαξίδιο προκειμένου να καλύψει τις απολύτως αναγκαίες καθημερινές του ανάγκες. Σύμφωνα με τον επικεφαλής της Ενωσης Παλαιστίνιων Κρατουμένων, ο Αντνάν βγάζει αίμα όταν βήχει, ενώ οι σιωνιστές αρνούνται να του παράσχουν οποιασδήποτε μορφής ιατρική βοήθεια, με στόχο να τον αναγκάσουν να σταματήσει την απεργία πείνας.

Τις μέρες που διαρκεί η απεργία πείνας, οι σιωνιστές έχουν απαγορεύσει την επαφή του Αντνάν με την οικογένειά του και με τον δικηγόρο του, κατά παράβαση κάθε έννοιας διεθνούς νομιμότητας. Η συγκεκριμένη πρακτική είναι ιδιαίτερα προσφιλής στους σιωνιστές και ισοδυναμεί ουσιαστικά με βασανιστήριο.

Σε επιστολή του που βγήκε κρυφά από τη φυλακή, ο Αντνάν γράφει ότι βρισκόταν για πολλές μέρες κλειδωμένος συνεχώς σε ένα πολύ μικρό και απομονωμένο κελί στη φυλακή Τζαλάμα, χωρίς καμία πρόσβαση στον έξω κόσμο, κάτω από άθλιες συνθήκες. Αυτή τη στιγμή, ο απεργός πείνας βρίσκεται στη φυλακή Ράμλα και αρνείται να πάρει βιταμίνες ή άλλου είδους διατροφικό συμπλήρωμα, ενώ αρνείται επίσης να υποβληθεί σε ιατρικές εξετάσεις από τους δεσμώτες του. Από τη μέρα που ξεκίνησε την απεργία πείνας, η διοίκηση των φυλακών τον έχει μεταφέρει σε τρεις διαφορετικές φυλακές, με στόχο να τον εξαντλήσει και να τον αναγκάσει να διακόψει.

Ο ισραηλινός στρατός συνέλαβε εκ νέου τον Αντνάν στις 11 Δεκέμβρη του 2017, κατηγορώντας τον ότι έκανε προπαγάνδα ενάντια στην ισραηλινή κατοχή. Από τότε κρατείται χωρίς δίκη, ενώ μόλις τη Δευτέρα 22 Οκτώβρη, ορίστηκε ακρόασή του από ισραηλινό στρατοδικείο στις 29 Οκτώβρη.

Αυτή η απεργία πείνας είναι η τρίτη που κάνει ο Αντνάν, διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του και την παύση του καθεστώτος διοικητικής κράτησης, με βάση το οποίο το Ισραήλ φυλακίζει παλαιστίνιους αγωνιστές χωρίς δίκη για αόριστο χρονικό διάστημα. Στις δυο προηγούμενες, ο Αντνάν βγήκε νικητής, δίνοντας ένα γερό χαστούκι στους σιωνιστές, καθώς τους ανάγκασε να τον απελευθερώσουν, ενώ ο αγώνας του ανέδειξε το ζήτημα της διοικητικής κράτησης και αποτέλεσε το έναυσμα για το «κίνημα των άδειων στομαχιών», το κίνημα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων ενάντια στη διοικητική κράτηση. Παρά την περιορισμένη αλληλεγγύη από τις οργανωμένες πολιτικές δυνάμεις και τα παλαιστινιακά ΜΜΕ στη Δυτική Οχθη, ο Χαντέρ Αντνάν θα στεφθεί κι αυτή τη φορά νικητής.

Μόνο τον τελευταίο μήνα, οι σιωνιστές εξέδωσαν 40 διαταγές διοικητικής κράτησης: 32 για υφιστάμενους διοικητικά κρατούμενους και 8 νέες. Σύμφωνα με την οργάνωση υπεράσπισης των δικαιωμάτων των παλαιστίνιων κρατουμένων Addameer, αυτή τη στιγμή οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στο Ισραήλ φτάνουν τους 5.640, από τους οποίους οι 465 είναι διοικητικά κρατούμενοι. Ανάμεσά τους βρίσκονται 53 γυναίκες και 270 παιδιά, από τα οποία τα 50 είναι κάτω των 16 χρόνων.

Ιμπεριαλιστικός πασιφισμός και «πυρηνική ισορροπία»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

λειά τους οι ιμπεριαλιστές με τα συμβατικά όπλα και με τα πυρηνικά που ήδη διαθέτουν. Βαδίζουμε, όμως, χωρίς αμφιβολία, σε μια όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ των μεγαλύτερων ιμπεριαλιστικών χωρών του πλανήτη και σε μια αυξανόμενη επιθετικότητα από τη μεριά των ΗΠΑ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες είναι «ήπιες».

Το πού θα οδηγήσει αυτή η όξυνση δεν μπορούμε να το προβλέψουμε. Το σίγουρο πάντως είναι ότι οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι δεν έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί. Οσο βαθαίνει η γενική κρίση του καπιταλισμού (ως συστήματος που σαπίζει και αναπτύσσεται ολοένα και πιο ανισόμετρα και στρεβλά, σε βάρος της σημαντικότερης παραγωγικής δύναμης, του εργαζόμενου ανθρώπου) κι όσο οι μεγάλες δυνάμεις διψούν για αγορές σε βάρος των ανταγωνιστών τους, ο κόσμος θα γίνεται ολοένα και λιγότερο ασφαλής, πορευόμενος στους δαιδαλώδεις δρόμους ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου που διεξάγεται σε δόσεις, με την καταστροφή ολόκληρων χωρών (όπως η Συρία και η Υεμένη σήμερα, το Ιράκ, το Αφγανιστάν και η Γιουγκοσλαβία πρωτύτερα) και με την ένταση μεταξύ των ισχυρότερων να μεγαλώνει ολοένα και περισσότερο.

Πριν από πολλές δεκαετίες, οι κομμουνιστές έκαναν την εξής διαπίστωση σχετικά με το ζήτημα: «Ή η επανάσταση θα σταματήσει τον πόλεμο ή ο πόλεμος θα φέρει την επανάσταση». Αυτή η διαπίστωση ισχύει στο ακέραιο και σήμερα, αρκεί να το συνειδητοποιήσουν αυτοί που έχουν συμφέρον να σπάσουν τις αλυσίδες τους, αντί να μετρούν χαμένα δικαιώματα κάθε φορά που απομακρύνονται από την κάλπη...

Νεοναζιστικές «εργολαβίες» για λογαριασμό του εφοπλιστικού, του ναυπηγικού και του ρώσικου κεφαλαίου

Στην κατάθεσή του στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χ. Βουρλιώτη, στις 25 Σεπτέμβρη του 2013, το στέλεχος του ΠΑΜΕ Σωτήρης Πουλικόγιαννης είχε αποκαλύψει, ανάμεσα στ' άλλα, και τις σχέσεις της ηγεσίας της ΧΑ (Μιχαλολιάκου, Κασιδιάρη και Λαγού) με ομάδα μεγαλοεργολάβων της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης του Περάματος. Ελεγε στην κατάθεσή του:

«Συγκεκριμένα, ανάμεσα στο διάστημα των δύο εκλογικών αναμετρήσεων, Μάιο-Ιούνη 2012, γίναμε αποδέκτες πληροφοριών από διάφορες κατευθύνσεις, ότι ομάδα μεγαλοεργολάβων του χώρου (σ.σ. εννοεί τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος) έχει έρθει σε επαφή με την ηγεσία της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, Μιχαλολιάκο, Κασιδιάρη, Λαγό, δίνοντάς τους και οικονομική ενίσχυση για το κόμμα τους, με αντάλλαγμα να αναλάβει η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ την με κάθε τρόπο εκκαθάριση του λιμανιού από το ΠΑΜΕ».

Η αποκάλυψη αυτή του Σ. Πουλικόγιαννη επιβεβαιώνεται από δύο σημαντικά προγενέστερα γεγονότα:

Πρώτο, από την επίσκεψη των νεοναζιστών βουλευτών Λαγού, Μίχου και Παναγιώταρου στη Ζώνη του Περάματος, στις 8 Αυγούστου του 2013. Τότε προανήγγειλαν την εγκληματική επίθεση (απόπειρες ανθρωποκτονιών, μιλώντας με νομικούς όρους) σε βάρος μελών και στελεχών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ. Στην επίσκεψη αυτή, που έγινε κατακαλόκαιρο στη Ζώνη που ήταν έρημη, οι τρεις βουλευτές συνοδεύονταν από νεοναζιστικό τάγμα εφόδου της ΧΑ.

Δεύτερο, από τη δολοφονική επίθεση τάγματος εφόδου 50 περίπου χρυσαυγιτών, τη νύχτα της 12ης προς 13η Σεπτέμβρη του 2013, ενάντια σε μέλη του ΠΑΜΕ που έκαναν αφισοκόλληση. Από την επίθεση τραυματίστηκαν σοβαρά οκτώ μέλη του ΠΑΜΕ, ενώ από καθαρή τύχη δεν ολοκληρώθηκε ο ανθρωποκτόνος δόλος των νεοναζιστών.

Εδώ μπορείτε να δείτε φωτογραφίες και βίντεο από την ομιλία των τριών χρυσαυγιτών βουλευτών στη Ζώνη, στις 8 Αυγούστου του 2013, όπως παρουσιάστηκαν στην ιστοσελίδα των νεοναζιστών: http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/h-chrush-augh-sthrizei-tou-ellhnes-ergates-sthn-nez-peramatos-fwtoreportaz#ixzz5Uppz8tCQ

Κι εδώ, φωτογραφίες και το βίντεο από επίσκεψη αρκετών νεοναζιστών βουλευτών (ανάμεσά τους και ο Ν. Κούζηλος), πάλι στη Ζώνη, στις 10 Σεπτέμβρη του 2015: http://www.xryshaygh.com/enimerosi/view/h-chrush-augh-sthn-nauphgoepiskeuastikh-zwnh-peramatos-binteo-fwtoreportaz#ixzz4R3qd88cx

Εχουμε ήδη γράψει ότι στη δίκη των νεοναζιστών, στις συνεδριάσεις της 17ης και 19ης Οκτώβρη, διαβάστηκαν **επιλεγμένες** Ερωτήσεις, Επίκαιρες Ερωτήσεις και ομιλίες του Ν. Κούζηλου στην Βουλή. Ο Κούζηλος έχει καταθέσει 810 ερωτήσεις στη Βουλή. Τις διαβάσαμε όλες και διαπιστώσαμε ότι, εκτός από τις ερωτήσεις ρατσιστικού και αντιτουρκικού περιεχομένου, έκοψε και τις ερωτήσεις που ήταν αβανταδόρικες υπέρ του εφοπλιστικού, ναυπηγικού και ρώσικου κεφαλαίου, καθώς και ερωτήσεις για το στρατιωτικό εξοπλισμό της χώρας μας με ελικόπτερα, αεροπλάνα , αντιτορπιλικά κ.ά.

Ο Κούζηλος, πέρα από τη ρατσιστική και εθνικιστική-αντιτουρκική δράση της ΧΑ στη Βουλή (την οποία, όπως και οι υπόλοιποι νεοναζιστές βουλευτές, προσπαθεί να κρύψει από το δικαστήριο, με τη λογοκρισία στο «κοινοβουλευτικό του έργο»), είναι αυτός που ανέλαβε (με εντολή του φίρερ, φυσικά, και στο πλαίσιο της κατανομής αρμοδιοτήτων στους νεοναζιστές βουλευτές) να πιέζει τις κυβερνήσεις για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του εφοπλιστικού, του ναυπηγικού και του ρώσικου κεφαλαίου. Ταυτόχρονα, δε, έβαζε στο στόχαστρο το κινέζικο και το τούρκικο κεφάλαιο.

Χωρίς ίχνος αιχμής προς τον Σ. Πουλικόγιαννη, θα πούμε ότι η ΧΑ δεν ανέλαβε εργολαβικά μόνο την υπεράσπιση των συμφερόντων μεγαλοεργολάβων της Ζώνης του Περάματος, όπως σωστά επεσήμανε ο συνδικαλιστής του ΠΑΜΕ, αλλά εξίσου εργολαβικά ανέλαβε και την υπεράσπιση συνολικά του εφοπλιστικού, του ναυπηγικού και του ρώσικου κεφαλαίου.

Είναι λοιπόν απολύτως λογικό, στο πλαίσιο τόσο σημαντικών «εργολαβιών», οι νεοναζιστές να μη διστάσουν να διαπράξουν οποιαδήποτε εγκληματική ενέργεια, όπως έκαναν με τη δολοφονική επίθεση ενάντια στα μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ.

Πλούσια «εργολαβική» δράση

◆ Στις 25 Γενάρη του 2013, ο Κούζηλος υποβάλλει Ερώτηση, με αριθμό πρωτοκόλλου 6338, στους υπουργούς Ναυτιλίας και Οικονομικών με θέμα «Λύση στη χρηματοδότηση των ναυτιλιακών εταιρειών». Αφού σημειώσει ότι «η ναυτιλία είναι ένας πυλώνας ανάπτυξης της χώρας μας, αλλά και γεωστρατηγικός άξονας πίεσης» και ότι «η μείωση των ναύλων ακολουθεί πτωτική πορεία, οι ναυπηγήσεις έχουν παγώσει **λόγω έλλειψης ρευστού ή εγγυήσεων**», ρωτά τους υπουργούς:

«1) Θα δοθούν εγγυητικές επιστολές από το κράτος για να μπορέσουν να λύσουν το πρόβλημα ρευστότητας οι ναυτιλιακές εταιρίες;

2) Με ποιν τρόπο προτίθενται να στηρίξουν τις ναυτιλιακές εταιρίες; Ειδικότερα, πρόκειται να ρυθμιστεί νομοθετικά το πλαίσιο που διέπει εν συνόλω τη ναυτιλία στην Ελλάδα, ***ώστε να καταστεί ευνοϊκότερο το κλίμα για επιστροφή ελληνικών σημαιών και ναύλων στη χώρα μας****;»* (οι εμφάσεις δικές μας).

◆ Στις 5 Ιούνη του 2015, υποβάλλει Ερώτηση, με αριθμό πρωτοκόλλου 3269, με την οποία ζητά να μην αυξηθεί ο ΦΠΑ στα εισιτήρια γιατί «***οι ακτοπλοϊκές εταιρίες αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα*** *λόγω συσσωρευμένων ζημιών από το 2009 οι οποίες ξεπερνούν το 1,2 δισ. ευρώ και* ***δεν υπάρχει δυνατότητα να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν στις στοιχειώδεις υποχρεώσεις τους*** *σε περίπτωση αύξησης φόρων ή επιβολής άλλων υποχρεώσεων»* (οι εμφάσεις δικές μας). Η υιοθέτηση των προκλητικών ισχυρισμών του εφοπλιστικού κεφαλαίου από τους νεοναζί είναι πλήρης και ανεπιφύλακτη. Ισως είναι η πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια που οι εφοπλιστές βρήκαν έναν τόσο φανατικό και απροκάλυπτο υπερασπιστή των συμφερόντων τους. Γιατί τα παραδοσιακά αστικά κόμματα γενικά φυλάγονταν να βγουν έτσι απροκάλυπτα, δεδομένου ότι υπάρχει μια γενική αποστροφή του ελληνικού λαού για τους γκάνγκστερ της θάλασσας.

◆ Από τις 7 Φλεβάρη του 2013 μέχρι τις 24 Μάη του 2018, ο Κούζηλος υπέβαλε πέντε Ερωτήσεις για τη νηολόγηση πλοίων στην ελληνική σημαία. Η πρώτη (α.π. 6881) κατατέθηκε στις 7 Φλεβάρη του 2013, η δεύτερη (α.π. 747) στις 17 Μάη του 2013, η τρίτη (α.π. 4271) στις 17 Μάρτη του 2017, η τέταρτη (α.π. 8397) στις 31 Αυγούστου του 2017 και η πέμπτη (α.π. 6239) στις 24 Μάη του 2018. Στην πρώτη ερώτηση ο Κούζηλος επικαλείται την ύπαρξη *«γραφειοκρατικών εμποδίων για την νηολόγηση πλοίων στην ελληνική σημαία»* και ρωτάει τους υπουργούς Ναυτιλίας και Οικονομικών *«τι θα πράξουν προκειμένου να ξεπεραστούν τα γραφειοκρατικά προβλήματα, ώστε η διαδικασία νηολόγησης να είναι πιο ευέλικτη και λειτουργική»*. Στην πέμπτη ερώτηση ρωτάει τον υπουργό Ναυτιλίας *«ποια είναι η πορεία του ελληνικού νηολογίου από το 1974 έως το 2017 και εάν θα ληφθούν μέτρα προσέλευσης πλοίων στο ελληνικό νηολόγιο»*.

Οι νεοναζιστές γνωρίζουν, φυσικά, ότι η ελληνική σημαία είναι σημαία ευκαιρίας και ότι η ελληνοποίηση των πλοίων σημαίνει και άλλα βάρη στον σκληρά εργαζόμενο και εκμεταλλευόμενο ελληνικό λαό, γιατί με την ελληνοποίηση οι εφοπλιστές απολαμβάνουν τον ελληνικό φορολογικό παράδεισο. Ζητούν από τον υπουργό Ναυτιλίας να δοθούν και άλλα κίνητρα στους εφοπλιστές για να υψώσουν την ελληνική σημαία στα βαπόρια τους, επειδή είναι ταγμένοι στην υπόθεση της υπεράσπισης των συμφερόντων του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

◆ Από τον Ιούνη του 2014 μέχρι τις 13 Φλεβάρη του 2018, ο Κούζηλος υπέβαλε επτά Ερωτήσεις (2320/2014, 579/2015, 2346/2015, 3778/2016, 1591/2017, 2735/2018 και 3503/2018) για την ενίσχυση της κρουαζιέρας! Με την Ερώτηση 3778/2016, ζητάει ανοιχτά και χωρίς περιστροφές από τον υπουργό Ναυτιλίας να δεχτεί τα αιτήματα της Ενωσης Εφοπλιστών Κρουαζιερόπλοιων και Φορέων Ναυτιλίας. Αξίζει τον κόπο να παραθέσουμε σχεδόν ολόκληρη την Ερώτηση:

«Στην Γενική Συνέλευση της Ενωσης Εφοπλιστών Κρουαζιερόπλοιων και Φορέων Ναυτιλίας (ΕΕΚΦΝ) που διεξήχθη τον Ιανουάριο, ο Πρόεδρος της Ενωσης περιέγραψε στην εισήγησή του τα προβλήματα, τις δυσλειτουργίες και την μεγάλη υστέρηση τόσο σε επίπεδο υποδομών όσο και υπηρεσιών που αντιμετωπίζει ο κλάδος στην Ελλάδα. Επιπλέον, εξέφρασε την έντονη ανησυχία του για την συνεχιζόμενη αδυναμία αποτελεσματικής αντιμετώπισης των χρόνιων αυτών προβλημάτων...

Ερωτάται ο αρμόδιος υπουργός:

1) Θα προβεί στην τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των λιμένων με σκοπό την θωράκιση της κρουαζιέρας, ενός κλάδου ιδιαίτερα σημαντικού για την εθνική οικονομία;

2) Θα γίνει περιοδεία από την Περιφέρεια σε λιμάνια που θα υποδείξει η ΕΕΚΦΝ για την επιτόπια αποτύπωση και καταγραφή των προβλημάτων, με σκοπό την αποτελεσματικότερη επίλυσή τους;»!

Μ' αυτή την ερώτηση ο Κούζηλος, ως αρμόδιος... υπεργολάβος της νεοναζιστικής συμμορίας και του φίρερ της, ξεπερνά κάθε όριο, υπερασπιζόμενος τα αιτήματα των εφοπλιστών της κρουαζιέρας, να φτιάξει το κράτος έργα με δαπάνη από τον κρατικό προϋπολογισμό στα λιμάνια, για να κάνουν αυτοί τις μπίζνες τους.

Γίνεται φανερό, λοιπόν, γιατί η υπεράσπιση των νεοναζιστών βουλευτών αποφάσισε να «πνίξει» όλες τις Ερωτήσεις του Κούζηλου υπέρ των συμφερόντων του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Οταν ζητούν περισσότερα κίνητρα στο εφοπλιστικό κεφάλαιο για να υψώσει την ελληνική σημαία και σε άλλα πλοία, όταν ζητούν να γίνουν στα λιμάνια έργα που απαιτούν οι εφοπλιστές της κρουαζιέρας, ξεσκίζεται η μάσκα των «αγνών παιδιών του λαού», που παλεύουν «ενάντια στο κεφάλαιο». Οταν είναι παγκοίνως γνωστό ότι η Ελλάδα αποτελεί φορολογικό παράδεισο για το εφοπλιστικό κεφάλαιο και οι χρυσαυγίτες παρενέβαιναν φανατικά στη Βουλή για να δοθούν σ' αυτό περισσότερα προνόμια, αντιλαμβάνεται κανείς ότι έχουν κάθε λόγο να κρύψουν τις «πομπές» τους.

◆ Εξίσου προκλητικός υπήρξε ο Κούζηλος και στις Ερωτήσεις που υπέβαλε για τη στήριξη του εμπορικού κόσμου του Πειραιά.

◆ Ερωτήσεις υπέβαλε και για την ανάπτυξη της ναυπηγικής βιομηχανίας. Χαρακτηριστική είναι η ερώτηση της 26ης Οκτώβρη του 2016 (α.π. 741) με θέμα: «Αναγκαία καθίσταται η ανάπτυξη της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας»!

◆ Στις 8 Φλεβάρη και στις 11 Φλεβάρη και στις 14 Μάρτη του 2013, ο Κούζηλος υπέβαλε Ερωτήσεις για την ανάπτυξη του λιμένα του Πειραιά και του εμπορικού κόσμου του Πειραιά. Και αυτές τις έκοψε ο Κούζηλος, γιατί χαλάνε την εικόνα της ΧΑ ως δήθεν αντιμνημονιακής δύναμης.

Ο Κούζηλος υπέβαλε την Ερώτηση με α.π. 741, με θέμα την «ανάπτυξη της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας», στις 26 Οκτώβρη του 2016, ένα μήνα μετά το «αναπτυξιακό φόρουμ» με θέμα «Βιομηχανία, Ναυπηγοεπισκευή και Ανάπτυξη», που έγινε στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιά στις 28 Σεπτέμβρη του 2016. Στην Ερώτηση αυτή ο Κούζηλος υιοθετεί τις θέσεις που αναπτύχθηκαν στο «αναπτυξιακό φόρουμ» και ρωτάει τους υπουργούς Οικονομίας, Ναυτιλίας και Εργασίας:

«Πρώτον θα αναθεωρήσουν το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο εκτέλεσης των εργασιών ναυπήγησης, επισκευής και συντήρησης των πλοίων;

Δεύτερον ποια μέτρα θα λάβουν για την αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό της έκδοσης αδειών επισκευής πλοίων;

Τρίτον θα υποστηρίξουν τους έλληνες κατασκευαστές ναυτιλιακού εξοπλισμού;».

Είναι φανερό ότι ο Κούζηλος ανέλαβε για λογαριασμό των νεοναζιστών της ΧΑ να υποβάλλει συνεχώς ερωτήσεις στη Βουλή και να καλεί τους υπουργούς και τις κυβερνήσεις -πρώτα των Σαμαροβενιζέλων, κατόπιν των Τσιπροκαμμένων- να πάρουν μέτρα προς όφελος του εφοπλιστικού κεφαλαίου και του κεφαλαίου της ναυπηγικής βιομηχανίας. Περιττεύει να σημειώσουμε ότι αυτές οι υπηρεσίες δεν προσφέρονται με το αζημίωτο. Ούτε ο φίρερ είναι βλάκας ούτε ο Κούζηλος που εκτελεί πιστά τις εντολές του.

Και γέφυρες στο ρωσικό ιμπεριαλισμό

Το πρώτο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι ο Κούζηλος με τις Ερωτήσεις του επιχειρεί να δημιουργήσει προβλήματα στην Cosco (δηλαδή στον κινέζικο ιμπεριαλισμό). Για παράδειγμα, στις 22 Μάη του 2017, υπέβαλε Ερώτηση (α.π. 5748) με θέμα: «Η Cosco θέλει να αγοράσει τα Ναυπηγεία Νεώριου Σύρου». Με την Ερώτηση, από τη μια επεδίωκε να προβάλει εμπόδια στην αγορά του ναυπηγείου από την Cosco και από την άλλη ντύθηκε με την λεοντή του θεσμικού βάζοντας το ερώτημα: «Υπάρχει σχετική γνωμοδότηση από την Επιτροπή Ανταγωνισμού»;

Στις 8 Μάη του 2015, ο Κούζηλος υπέβαλε Ερώτηση (α.π. 2409) με θέμα: «Σχετικά με την αναβάθμιση οπλισμού ρωσικής προελεύσεως». Ρωτούσε τον Καμμένο *«τι προτίθεται να πράξει σε σχέση με την αναβάθμιση των υπαρχόντων αμυντικών συστημάτων ρωσικής προέλευσης που υπάρχουν στο ελληνικό οπλοστάσιο»*.

Στις 19 Ιούλη του 2016, υπέβαλε Ερώτηση (α.π. 7110) με θέμα: «Σχετικά με την συμπαραγωγή ρωσικών φορητών όπλων στην Ελλάδα». Ρωτούσε τους υπουργούς Εξωτερικών και Αμυνας: *«Υπάρχει όντως σχεδιασμός ώστε στο εργοστάσιο των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων στο Αίγιο να γίνει η συμπαραγωγή όπλων Kalashnikov;»*.

Στις 21 Σεπτέμβρη του 2016, ο Κούζηλος υπέβαλε Ερώτηση (α.π. 8452) με θέμα: «Σχετικά με την ρωσική πρόταση εκσυγχρονισμού του Ελληνικού Στόλου». Υπέβαλε και άλλες ερωτήσεις με σκοπό την προώθηση των οικονομικών συμφερόντων του ρώσικου ιμπεριαλισμού, στις οποίες θα αναφερθούμε με άλλη ευκαιρία.

Ο Κούζηλος κατέθετε αβέρτα Ερωτήσεις για εξοπλιστικά συστήματα: για την αναβάθμιση 85 ελληνικών αεροσκαφών F-16, για την υποστήριξη των Mirage, για την απόκτηση 70 ελικοπτέρων, για την αγορά γαλλικών φρεγατών κτλ. Κι αυτές οι Ερωτήσεις δεν υποβλήθηκαν μόνο μια φορά. Θα επανέλθουμε και σ' αυτές, όμως πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι και αυτές οι Ερωτήσεις λογοκρίθηκαν και δεν κατατέθηκαν στο δικαστήριο. Για την αγορά αυτών των πανάκριβων οπλικών συστημάτων απαιτούνται δισεκατομμύρια ευρώ που θα κληθεί να πληρώσει ο ελληνικός λαός και μάλιστα σε μια περίοδο που επί δέκα συνεχή χρόνια έχει υποστεί συρρίκνωση αμοιβών, συντάξεων και δικαιωμάτων.

Την επόμενη φορά θα αναφερθούμε και στην απολογία του Κούζηλου στην ανάκριση. Οχι μόνο αρνήθηκε τα πάντα, αλλά έφτασε στο σημείο να δηλώσει ότι δε γνωρίζει τίποτα για τα πρόσωπα και τη δράση των νεοναζιστών της ΧΑ!

Κατασκεύασαν πόρισμα-καρικατούρα για το ελληνικό γιαούρτι

Αν δεν καταργηθεί η ΚΥΑ του 2016, δε θα πιστοποιηθεί το ελληνικό γιαούρτι ως ΠΓΕ

Μετά την αποκάλυψή μας ότι η 15μελής ομάδα εργασίας, που είχε συγκροτήσει ο πρώην υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τον Αύγουστο του 2017, κατέληξε τον Μάρτη του 2018 σε ένα πόρισμα, σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα θα επιχειρήσει δήθεν να πιστοποιήσει το ελληνικό γιαούρτι ως προϊόν ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης), χρησιμοποιώντας για την Παρασκευή του και εισαγόμενο γάλα, ο νέος υπουργός Στ. Αραχωβίτης αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί. Εβαλε υπηρεσιακό παράγοντα, μέλος της ομάδας εργασίας, να συντάξει νέο πόρισμα που θα αναφέρει «ξερά» ότι όλοι οι τύποι ελληνικού γιαουρτιού θα παράγονται αποκλειστικά από ελληνική πρώτη ύλη.

Φτιάχτηκε, λοιπόν, αυτό το πόρισμα-καρικατούρα με τις δύο παραγράφους, στάλθηκε και στην επαρχία σε όλα τα μέλη της ομάδας εργασίας, τους ζητήθηκε να στείλουν τις παρατηρήσεις τους μέχρι τις 18 Οκτώβρη και ορίστηκε συνάντηση για τις 19 Οκτώβρη, στις 11 το πρωί, στο κεντρικό κτίριο του υπουργείου.

Στην ιστοσελίδα μας μπορείτε να διαβάσετε το πόρισμα-καρικατούρα των δύο παραγράφων, το οποίο μπορέσαμε να εξασφαλίσουμε, παρά την προσπάθεια της προέδρου της επιτροπής να το καταστήσει... απόρρητο! Παλαιότερα έχουμε δημοσιεύσει και το πραγματικό πόρισμα της ομάδας εργασίας (http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/2452/protash_masoyra_kai_epitrophs_gia_to_fakelo_gia_to_giaoyrti_ws_proion_pge.pdf). Ετσι, μπορεί ο καθένας να κάνει τη σύγκριση και να αντιληφθεί την κοροϊδία.

Από τις τρεις και κάτι σελίδες του πορίσματος, τη μία σελίδα καταλαμβάνει ο κατάλογος με τα μέλη της ομάδας εργασίας, δύο τρίτα αναφέρονται στους σκοπούς της ομάδας εργασίας, μία σελίδα καταλαμβάνουν τα ονόματα και οι υπογραφές των μελών και μόλις σε ένα τρίτο σελίδας αναπτύσσονται οι δύο παράγραφοι που αναφέρονται στην πρώτη ύλη που θα χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή του ελληνικού γιαουρτιού.

Μερικές επισημάνσεις πάνω σ' αυτό το πόρισμα καρικατούρα.

1. Το πόρισμα φέρεται να υπογράφεται από εννιά μέλη της ομάδας εργασίας, χωρίς να διευκρινίζεται όμως αν ήταν παρόντα και τα εννιά. Αυτοί που συνέταξαν το πόρισμα-καρικατούρα δεν πρόσεξαν ότι ο Α. Στρατάκος υπηρετούσε ως μετακλητός υπάλληλος στο πολιτικό γραφείο του Ι. Τσιρώνη μέχρι τις 28 Αυγούστου που έγινε ο τελευταίος ανασχηματισμός, ενώ στη συνέχεια υπηρετούσε ως μετακλητός υπάλληλος στο πολιτικό γραφείο του υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Κόκκαλη. Ετσι, στο κείμενο του «πορίσματος», στην αρχή της 2ης σελίδας, εμφανίζουν τον Α. Στρατάκο ως υπηρετούντα στον αναπληρωτή υπουργό Ι. Τσιρώνη, που δεν είναι πια υπουργός!

2. Στην αρχή της δεύτερης σελίδας, επίσης, αναφέρεται ότι ο Α. Στρατάκος **δεν προσήλθε σε καμία συνεδρίαση της ομάδας εργασία**ς. Στην τρίτη σελίδα, όμως, **εμφανίζεται να υπογράφει το πόρισμα**! Πώς υπέγραψε, αφού δεν ήταν παρών στην τελευταία συνεδρίαση; Μέσω... e-mail; Και τι υπέγραψε, όταν δεν έχει την παραμικρή γνώση για το τι συζητήθηκε στην ομάδα εργασίας; Φαίνεται ότι τον έβαλαν να υπογράψει για να φαίνεται ότι υπέγραψαν εννιά μέλη από την ομάδα εργασίας. Πόσα ακόμα μέλη υπέγραψαν με e-mail;

3. Τον Αύγουστο του 2017, είχαν επιλεγεί αρχικά για την ομάδα εργασίας 15 και στη συνέχεια (στις 8 Μάρτη του 2018) προσλήφθηκε και 16ο μέλος, άτομο αποσπασμένο στο γραφείο του γενικού γραμματέα του ΥΠΑΑΤ. Τι γνώριζε ο συγκεκριμένος στις 28 Μάρτη του 2018, ώστε να τοποθετηθεί για το τελικό πόρισμα της ομάδας εργασίας, που είχε ολοκληρωθεί;

4. Αλλα δύο μέλη, εκπρόσωποι της Πανελλήνιας Ενωσης Κτηνοτρόφων (ΠΕΚ), ο Γ. Λιόλης και ο Κ. Θεοδωρόπουλος, που είναι κτηνοτρόφοι, δεν πήραν μέρος σε καμία συνεδρίαση της ομάδας εργασίας. Δεν πήραν μέρος επειδή κατάλαβαν ότι όλη αυτή η ιστορία με την ετοιμασία του φακέλου για να πιστοποιηθεί το ελληνικό γιαούρτι ως ΠΓΕ είναι μια προσπάθεια εξαπάτησης των κτηνοτρόφων;

5. Από τους εννιά υπογράφοντες το πόρισμα-καρικατούρα οι τέσσερις είναι υπάλληλοι του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι τρεις εκπρόσωποι του ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων), ένας του Συνδέσμου Ελληνικής Κτηνοτροφίας (ΣΕΚ) και ένας της Ομοσπονδίας Επαγγελματοβιοτεχνών Ζαχαροπλαστών Ελλάδος (ΟΕΖΕ). Αν στις 19 Οκτώβρη δεν προσέρχονταν οι τρεις του ΣΕΒΓΑΠ για να υπογράψουν το κατασκεύασμα του Αραχωβίτη, για να γίνει δήθεν το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ, αυτό το πόρισμα-καρικατούρα δε θα έβγαινε, γιατί οι υπογράφοντες θα ήταν μόνο έξι από τους δεκαέξι.

Προσήλθαν και υπέγραψαν, ενώ ως εκπρόσωποι των γαλακτοβιομηχάνων είναι υπέρμαχοι της ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016, με την οποία νομιμοποιήθηκε η χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή του ελληνικού γιαουρτιού. Χρήση που – όπως έχουμε αποκαλύψει- γινόταν από πολύ παλιά παράνομα, καθώς απαγορευόταν από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ), ο οποίος επέτρεπε τη χρήση μόνο νωπού ελληνικού γάλακτος.

Γιατί υπέγραψαν τότε οι τρεις του ΣΕΒΓΑΠ; Απλούστατα, γιατί ξέρουν ότι με βάση την ισχύουσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία, ο φάκελος για την πιστοποίηση του ελληνικού γιαουρτιού ως προϊόντος ΠΓΕ **δε θα έχει καμία τύχη**. Ας υπογράψουμε, αβαντάροντας την κυβέρνηση στην επιχείρηση εξαπάτησης των φτωχών κτηνοτρόφων ήταν η σκέψη των εκπροσώπων των γαλακτοβιομηχάνων. Οι γαλακτοβιομήχανοι, άλλωστε, δεν ξεχνούν τις μεγάλες αβάντες που τους έκανε η κυβέρνηση, όπως ο διάτρητος ελεγκτικός μηχανισμός που δεν κάνει ουσιαστικούς ελέγχους και έτσι μπορούν και κάνουν πάρτι με την ελληνοποίηση της πρώτης ύλης (γάλακτος), όπως η ύπαρξη κοινών δεξαμενών στις γαλακτοβιομηχανίες, στις οποίες αναμειγνύονται νωπό εισαγόμενο και ντόπιο γάλα με εβαπορέ (και νερό σε αναλογία 1 προς 4), όπως η δυνατότητα που δίνεται απ' όλες τις κυβερνήσεις στις γαλακτοβιομηχανίες να βάζουν το ελληνικό σήμα σε όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα κι ας τα παράγουν με εισαγόμενο (νωπό και εβαπορέ) γάλα.

Ο φάκελος αυτός, αν και όποτε φτιαχτεί και σταλεί στην Κομισιόν για πιστοποίηση του ελληνικού γιαουρτιού ως προϊόντος ΠΓΕ, **δε θα έχει καμία τύχη από τη στιγμή που εξακολουθεί να ισχύει η ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016, που νομιμοποίησε τη χρήση εβαπορέ (συμπυκνωμένου) γάλακτος**. Στην ομάδα εργασίας δεν έγινε η παραμικρή συζήτηση για την κατάργησή αυτής της ΚΥΑ. Τόσο ο πρώην υπουργός Αποστόλου όσο και ο νυν Αραχωβίτης εφαρμόζουν την τακτική της υποβολής φακέλου για να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ, προκειμένου να εξαπατήσουν τους φτωχούς κτηνοτρόφους που έχουν πληγεί από την κατακόρυφη πτώση των τιμών του νωπού γάλακτος όλων των τύπων (αγελαδινού, πρόβειου και γίδινου).

Οι φτωχοί κτηνοτρόφοι πρέπει να οργανωθούν σε ταξική βάση και να απαιτήσουν άμεσα την κατάργηση της ΚΥΑ και την αφαίρεση από τις γαλακτοβομηχανίες του δικαιώματος να χρησιμοποιούν το ελληνικό σήμα στα γαλακτοκομικά τους προϊόντα, όσο εξακολουθούν να έχουν κοινές δεξαμενές και να παραβιάζουν τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών.

Η νεανική ορμή και το δίκιο των μαθητών

Σε συνέντευξη στο ρ/σ «news247», ο Κ. Γαβρόγλου, σχετικά με την εισβολή των μαθητών και φοιτητών στο γραφείο του (που ξεσήκωσε θύελλα απ' όλο τον αντιδραστικό εσμό) και την αντιπαράθεση που είχε μαζί τους, απάντησε όχι ως υπουργός Παιδείας μιας - υποτίθεται - αριστερής κυβέρνησης, όπως διατείνεται το κόμμα του, αλλά ως εκπρόσωπος ενός εξουσιαστικού κόμματος, όπως πραγματικά είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, που ανέλαβε να υπηρετήσει τη σκληρή μνημονιακή πολιτική με πάθος.

Ας αφήσουμε στην άκρη το μειλίχιο ύφος του υπουργού κι ας δούμε την ουσία. Ο Γαβρόγλου έθεσε θέμα ασφάλειας του κτιρίου του υπουργείου Παιδείας. Ετσι απάντησε ο υπουργός Παιδείας στην ερώτηση πώς κατόρθωσαν οι μαθητές και έφθασαν στην πόρτα του, θέμα που εξόργισε και εξοργίζει όλους τους υπερασπιστές του αστισμού.

Αλήθεια, ποιους φοβάται ότι θα επιτεθούν στο υπουργείο Παιδείας ο Γαβρόγλου; Οι διαδηλωτές που πολιορκούν το «κάστρο του» είναι μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί και γονείς που αγωνίζονται για ένα φωτεινότερο μέλλον, για το δικαίωμα στη ζωή και τη μόρφωση και υπερασπίζονται το δημόσιο σχολείο και Πανεπιστήμιο. Και μόνον αυτή η τοποθέτηση του υπουργού Παιδείας δείχνει ότι οι συριζαίοι διέβησαν αμετάκλητα και προ πολλού τον Ρουβίκωνα.

Επειτα, ο Γαβρόγλου ισχυρίστηκε ότι οι μαθητές και φοιτητές ήταν ελάχιστοι και εκείνο που τον προβληματίζει «είναι από πού αντλούν αυτά τα παιδιά τη νομιμότητά τους», από τη στιμή που δεν έχουν αποφάσεις γενικών συνελεύσεων ούτε ενός μαζικού τμήματος.

Φαίνεται, πως ο υπουργός ξεχνάει ότι πριν λίγα χρόνια και ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν κόμμα του 4%, πριν οι απογοητευμένοι και στραπατσαρισμένοι από τα συνεχή Μνημόνια ψηφοφόροι στραφούν εκλογικά σε αυτόν. Και βέβαια, η ουσία είναι ο λόγος που αρθρώνει ακόμη και η παραμικρή μειοψηφία και όχι η αριθμητική υπεροχή. Ο λόγος, τα επιχειρήματα και το δίκιο είναι αυτά που νομιμοποιούν την εξεγερτική ορμή. Πόσω μάλλον όταν πρόκειται για τη νεολαία. Η συγκρότηση μαζικού ταξικού διεκδικητικού κινήματος, στο ευρύτερο πλαίσιο της εργαζόμενης κοινωνίας, είναι σήμερα ζητούμενο για την αναχαίτιση της μνημονιακής πολιτικής και αυτήν την αδυναμία της εργατικής τάξης πρωτίστως κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τη φορτώνει στη νεολαία, όπως έκανε ο Γαβρόγλου. Ο οποίος δεν μπορεί να παριστάνει και από πάνω τον τιμητή, όντας υπουργός μιας μνημονιακής κυβέρνησης που, συν τοις άλλοις, υπονομεύει με χίλιους δυο τρόπους τη δημόσια εκπαίδευση.

Ας πάμε τώρα στο επιχείρημα του υπουργού Παιδείας, ότι οι μαθητές «δεν ήταν ούτε καν μελετημένοι» (ο ισχυρισμός αυτός πατάει πάνω στο γεγονός ότι οι μαθητές μιλούσαν για νομοσχέδιο, ενώ οι αλλαγές στο Λύκειο είναι ακόμη μια δέσμη προτάσεων), ενώ θα έπρεπε, κατ΄αυτόν, να είναι και ευχαριστημένοι, γιατί «για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα να μπαίνει κανείς χωρίς εξετάσεις» στο Πανεπιστήμιο και το νέο σύστημα «αποτρέπει» τους μαθητές από το να χρησιμοποιούν την παραπαιδεία.

Μια χαρά απαντούσαν οι μαθητές και φοιτητές στις αιτιάσεις Γαβρόγλου. Δεν μπορείς να απαιτείς από 16άχρονα και 17άχρονα παιδιά να έχουν την ευχέρεια να τοποθετούνται αναλυτικά, ξετυλίγοντας όλη την γκάμα των επιχειρημάτων, όμως αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση με το ότι διαισθάνονται απολύτως το δίκιο τους, την αντιδραστικότητα των προωθούμενων αλλαγών και την ανατροπή που θα επιφέρουν στη ζωή και το μέλλον τους.

Δε θέλει και πολύ μυαλό για να καταλάβεις

◆ ότι η γενική μόρφωση για όλους τους μαθητές σταματάει στην Α΄Λυκείου και από κει και πέρα το Λύκειο στρέφεται καθαρά στην ειδίκευση, με τη Γ΄Τάξη να μετατρέπεται σε τάξη-φροντιστήριο για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

◆ ότι καθιερώνονται διπλές πανελλαδικές εξετάσεις για την απόκτηση του Απολυτήριου του Λυκείου και για την πρόσβαση στο Πανεπιστήμιο

◆ ότι οι νέοι ταξικοί φραγμοί θα οδηγήσουν σε αύξηση της παραπαιδείας

◆ ότι οι αλλαγές διαιρούν τους μαθητές σε τρεις κατηγορίες. Σε αυτούς που θα επιλέξουν σχολές χαμηλής ζήτησης και θα μπουν χωρίς εξετάσεις, σε αυτούς που θα επιλέξουν σχολές υψηλής ζήτησης και θα δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις και σε αυτούς που μια κι έξω θα πεταχτούν στην ουσία έξω από το Γενικό Λύκειο και θα κατευθυνθούν στα ΕΠΑΛ

◆ ότι οι σχολές κατηγοριοποιούνται και με τη βούλα του νόμου, σε χαμηλής και υψηλής ζήτησης

◆ ότι το υπουργείο με τα διαφημιστικά προπαγανδιστικά σποτάκια για τα ΕΠΑΛ πασχίζει να στρέψει τους μαθητές προς αυτά και προς τη Μαθητεία, δηλαδή την απλήρωτη ουσιαστικά εργασία στα καπιταλιστικά κάτεργα

◆ ότι όλα αυτά στοχεύουν στο να συμμορφωθεί η νεολαία με το μέλλον που της ετοιμάζουν, της ελαστικής εργασίας και των υποκατώτατων μισθών.

Ολα τα παραπάνω τα έθεσαν καθαρά και μετ' επιτάσεως στον Γαβρόγλου οι μαθητές κι ας παρίστανε αυτός τον καλόπιστο συνομιλητή που απλώς δεν κατανοούσε τι είναι αυτό που ακριβώς ήθελαν να του πουν.

Με τη σειρά τους, οι φοιτητές έθεσαν:

◆ Το θέμα του ασύλου, η υπεράσπιση του οποίου είναι ζήτημα αδιαπραγμάτευτο για το φοιτητικό κίνημα. Η κατάργησή του μεθοδεύεται και με το πόρισμα Παρασκευόπουλου, που προσεγγίζει το θέμα της «παραβατικότητας» στα ΑΕΙ και του πανεπιστημιακού ασύλου, όπως ακριβώς το επίμαχο άρθρο του νόμου Γαβρόγλου, με το οποίο το άσυλο επανήλθε μετά το νόμο Διαμαντοπούλου, πλην όμως ψευδεπίγραφα.

◆ Το ζήτημα που προκύπτει με τη ρύθμιση για την πιστοποίηση Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας, που ουσιαστικά αποδεσμεύει το πτυχίο από την πιστοποίηση επάρκειας. Σύμφωνα με τη ρύθμιση του νόμου Γαβρόγλου (άρθρο 111 του ν. 4547/2018), οι πανεπιστημιακές διοικήσεις μπορούν να καθορίσουν τους τρόπους που θα αποδίδεται η επάρκεια. Αυτοί είναι: α) Υστερα από παρακολούθηση **ομάδας μαθημάτων που προσφέρονται στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος σπουδών** ή στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών πρώτου κύκλου ή και **συνδυαστικά**. β) Με την κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών ή διδακτορικού διπλώματος στις επιστήμες της αγωγής. γ) Με την κατοχή πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας της παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 3027/2002 (οι εμφάσεις δικές μας).

Η ρύθμιση αυτή βάζει σε άμεσο κίνδυνο τα επαγγελματικά δικαιώματα των απόφοιτων των λεγόμενων καθηγητικών σχολών. Οι φοιτητές τους ζητούν η επάρκεια να αποδίδεται μαζί με το βασικό πτυχίο. Κάθε άλλος τρόπος (ειδικό πρόγραμμα σπουδών) τορπιλίζει τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και βάζει από το παράθυρο την καθιέρωση διδάκτρων.

Ο κίνδυνος αυτός είναι εξόφθαλμος και η συμπεριφορά του Γαβρόγλου, που παρίστανε τον έκπληκτο και διαβεβαίωνε τους φοιτητές ότι μοναδικό κριτήριο για το διορισμό είναι το πτυχίο, είναι τουλάχιστον γελοία. Τότε προς τι η αναγκαιότητα της νέας ρύθμισης και γιατί η παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια και για τις καθηγητικές σχολές (δε γίνεται διαχωρισμός των σχολών στο νόμο) μπορεί να αποκτάται «ύστερα από παρακολούθηση **ομάδας μαθημάτων που προσφέρονται στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος σπουδών** ή στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών πρώτου κύκλου ή και **συνδυαστικά**»;

Γιούλα Γκεσούλη

Το δικαίωμα στην εργασία στο στόχαστρο των συγχωνεύσεων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ

Οι συγχωνεύσεις ΑΕΙ και ΤΕΙ, στο πλαίσιο της δέσμευσης έναντι του ΟΟΣΑ και της ΕΕ για τη δημιουργία του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, που στην ουσία υποκρύπτει σχέδιο υποβάθμισης των πανεπιστημιακών σπουδών στο πνεύμα της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια (τριετής προπτυχιακός κύκλος), γίνονται αποκλειστικά με κριτήρια μείωσης των δαπανών και όχι με ακαδημαϊκά κριτήρια, όπως διατείνεται ο Γαβρόγλου.

Με τις ενέργειες αυτές πλήττονται βίαια τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζόμενων στο Πανεπιστήμιο και μειώνεται αποφασιστικά ο αριθμός τους.

Τη διάσταση αυτή θίγει με ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, που αντιστέκεται στη συγχώνευση του ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας με το ΕΚΠΑ, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Αναλυτικά η ανακοίνωση έχει ως εξής:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟΝ ΕΥΡΙΠΟ. ΓΙΑΤΙ ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ

Η κυβέρνηση προχωράει άμεσα στην ψήφιση του νομοσχεδίου για τη συγχώνευση του ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας με το ΕΚΠΑ, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στο νομοσχέδιο συμπεριλαμβάνεται και το «σπάσιμο» του ΦΠΨ. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας ιδρύθηκε το 2013, με το σχέδιο Αθηνά, από τη συγχώνευση των ΤΕΙ Λαμίας και Χαλκίδας (έδρα Ψαχνά Ευβοίας). Ο σχεδιασμός εκείνος, στον οποίο αντιταχθήκαμε τότε **συλλογικά**, δεν ήταν ιδιαίτερα μακρόπνοος τελικά...

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Παρά τα ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ που τίθενται σε ό,τι αφορά την πολιτική για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και τα ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΑΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ που θα αντιμετωπίσει το προσωπικό όλων των εμπλεκόμενων Ιδρυμάτων, **η Διοίκηση και οι παράγοντες του ΕΚΠΑ, σε αγαστή συνεργασία με τα ΜΜΕ, την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση, αποπροσανατολίζουν συστηματικά**, φροντίζοντας να μην υπάρξει καμιά συζήτηση για το νομοσχέδιο. Η Κοσμητεία της Φιλοσοφικής, προχώρησε σε λοκ-άουτ στη Σχολή την ημέρα διεξαγωγής της ΓΣ των φοιτητών, για τους οποίους φλέγον ζήτημα αποτελεί το «σπάσιμο» του ΦΠΨ, **ακυρώνοντας έτσι το δικαίωμά τους στη συνδικαλιστική δράση και διασφαλίζοντας ότι καμιά φωνή αντίστασης δε θα βγει από τη Σχολή.** Η πλειοψηφία του ΔΣ του Συλλόγου μας, παρά το ότι το νομοσχέδιο συζητήθηκε σε συνεδρίαση (11/10) και πάρθηκε απόφαση να βγει σχετική ανακοίνωση, **στηρίζει την προσπάθεια αποπροσανατολισμού ανοιχτά και κανένα ενδιαφέρον δε δείχνει για το μέλλον των εργαζομένων του Ιδρύματος**.

ΙΔΡΥΜΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΕΙ ΠΟΥ ΕΝΣΩΜΑΤΩΝΕΙ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΕΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ
ΕΚΠΑ	5	10
Παν. Θεσσαλίας	4	18
ΓΠΑ	3	7

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η βασική λογική που διέπει όλες τις νομοθετικές ρυθμίσεις για τις συγχωνεύσεις είναι η κατάργηση των ΤΕΙ. Τα Τμήματα των οποίων, σε πρώτη φάση, απορροφούνται από τα ΑΕΙ, για να λειτουργήσουν για τα επόμενα 4 χρόνια και μετά να κλείσουν. Ταυτόχρονα, στα ΑΕΙ που ενσωματώνουν ΤΕΙ, δημιουργούνται νέα Τμήματα, με βάση παλιές ή νεότερες προτεραιότητες των Ιδρυμάτων και άλλων παραγόντων.

ΣΧΟΛΗ ΕΝΤΑΞΗΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ	ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ	ΕΔΡΑ ΨΑΧΝΑ
ΟΠΕ	4	2	2
ΣΘΕ	1		1
ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΑΑΔΑ[1]	4		4
ΓΕΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ[2]	1		1
ΣΥΝΟΛΟ	10	2	8

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, συνολικά **απορροφούνται 12 Τμήματα ΤΕΙ** (για να καταργηθούν προσεχώς) και **δημιουργούνται 35 νέα Τμήματα ΑΕΙ**. Στο ΕΚΠΑ, από ένα δυναμικό **33 Τμημάτων το 2018-2019**, άμεσα θα λειτουργήσουν **15 επιπλέον**, 5 του ΤΕΙ και 10 νέα (από τα νέα **τα 8 στα Ψαχνά**). Στις 8 Σχολές προστίθεται άλλη μία. Επίσης, **ιδρύεται «Πανεπιστημιακό Ερευνητικό Κέντρο»** (ΠΕΚ) στην Αθήνα, στην υπηρεσία επιχειρηματικών συμφερόντων, **και «Τεχνόπολη»**, άγνωστου (;) προσανατολισμού, στη Χαλκίδα.

Τα Τμήματα του ΤΕΙ κατανέμονται ανά περιοχή ως εξής: Της Λαμίας εντάσσονται στο Παν. Θεσσαλίας, των Ψαχνών Ευβοίας στο ΕΚΠΑ και της Αμφισσας, της Θήβας και του Καρπενησίου στο ΓΠΑ. Τα νέα Τμήματα του ΕΚΠΑ εντάσσονται στις σχολές και θα εδρεύουν στις πόλεις που αναφέρονται στον δεύτερο πίνακα.

Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Σε συνάντηση της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ, με τον υπουργό Οικονομικών (18/10), ο Τσακαλώτος, δήλωσε ότι **«το 2019 θα πραγματοποιηθούν 4.500 προσλήψεις στην Ειδική Αγωγή. Για τις λοιπές 10.000 προσλήψεις** που ανακοινώθηκαν στην Παιδεία, **για το '20 και '21**, δήλωσε πως **δεν μπορεί να τις νομοθετήσει** (ενημέρωση από τον αντιπρόεδρο της ΑΔΕΔΥ Στέφανο Σαβόπουλο, πηγή: epoli.gr).

Τη νομοθέτηση των εξαγγελιών Γαβρόγλου, προκειμένου αυτές να μην είναι απλή δημαγωγία ενόψει εκλογών, ζητούν οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες. Η άρνηση Τσακαλώτου επιβεβαιώνει τις υπόνοιες, που, εδώ που τα λέμε, είναι βεβαιότητες. Εδώ μπαίνει θέμα και για τις 4.500 προσλήψεις μόνιμων στην Ειδική Αγωγή, αφού αυτές περιλαμβάνονται στο «καλό σενάριο» του προϋπολογισμού και σε κάθε περίπτωση εξαρτώνται από τη θέληση των ιμπεριαλιστών δανειστών, που θα κρίνουν σύμφωνα με την «πορεία των δημοσιονομικών μεγεθών».

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έσπευσαν να προ-νομοθετήσουν την περικοπή των συντάξεων και τη μείωση του αφορολόγητου, όμως δεν μπορούν να κάνουν το ίδιο για τους διορισμούς εκπαιδευτικών, αν και αυτοί προαναγγέλθησαν για χρονικές περιόδους που δεν είναι σίγουρο αν αυτοί (βασικά, ο κορμός του ΣΥΡΙΖΑ) θα είναι στην κυβέρνηση.

Δυο μέτρα και δυο σταθμά. Το ένα αφορά τα κέρδη του κεφαλαίου που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν και να διακινδυνεύσουν και το άλλο το κέρδος της δημόσιας Παιδείας και των ανθρώπων της.

Μυστικά κονδύλια για κάθε χρήση

Δε χρειάζεται να είναι κανείς πιστός αναγνώστης μιας δεξιάς ιστοσελίδας (iefimerida.gr) για να εξεγερθεί βλέποντας στελέχη της να απειλούνται με δίκη για σοβαρότατο αδίκημα (ισοδύναμο με την κατασκοπία), επειδή δημοσίευσαν πληροφορίες για το περιεχόμενο του τελευταίου «πακέτου» μυστικών κονδυλίων του υπουργείου Εξωτερικών, που πήγε στη Βουλή στις 10 Οκτώβρη (σύμφωνα με όσα έγραψε η ιστοσελίδα, ένας κωδικός αφορούσε χρήματα που διοχετεύτηκαν σε μέσα ενημέρωσης της Αλβανίας, ο δεύτερος αφορούσε χρηματοδότηση μέσων ενημέρωσης της ΠΓΔΜ και ο τρίτος χρήματα που πήγαν για τη στήριξη ορθοδόξων Εκκλησιών).

Ο Βούτσης εξέφρασε την «αγανάκτησή» του για τη «διαρροή στον Τύπο δήθεν "απόρρητων δαπανών" του ΥΠΕΞ», ενώ το μέγαρο Μαξίμου εξέδωσε πύρινη ανακοίνωση για να καταγγείλει την «αθλιότητα» και να μιλήσει για «δήθεν πληροφορίες» που «θίγουν ευθέως τα εθνικά συμφέροντα». Μετά απ' αυτές τις ανακοινώσεις, ήρθε η εντολή για προκαταρκτική εξέταση από την Εισαγγελία Πρωτοδικών, προκειμένου να διαπιστωθεί αν έχει διαπραχθεί το αδίκημα της παραβίασης μυστικών της Πολιτείας σε βαθμό κακουργήματος!

Από τον πολιτικό προσανατολισμό της ιστοσελίδας, σε συνδυασμό με τη συγκυρία, μπορεί κανείς να εικάσει ποιος από τους αντιπροέδρους της Βουλής «σέρβιρε» την είδηση στον συντάκτη (που είναι παλιός στο κοινοβουλευτικό ρεπορτάζ). Η αναφορά σε κονδύλια που δόθηκαν σε μακεδονικά Μέσα μπορεί κάλλιστα να θεωρηθεί ως επιβεβαίωση των όσων απέδωσε ο Καμμένος στον Κοτζιά σ' εκείνο το πολύκροτο υπουργικό συμβούλιο, που οδήγησε στην παραίτηση του δεύτερου. «Ο Πάνος επιβεβαιώνεται από το δημοσίευμα», μπορεί να πει ο κάθε ανελίτης (ναι, υπάρχει ακόμα αυτό το πολιτικό είδος, έστω και υπό εξαφάνιση). Συμφέρον από μια τέτοια αποκάλυψη έχουν όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, συν ένα της συμπολίτευσης (οι ΑΝΕΛ). Επομένως, ο κύκλος των υπόπτων για τη διαρροή δεν είναι και τόσο μικρός.

Πέρα από το προκλητικό της ποινικής διαδικασίας καθεαυτής, υπάρχει και η πολιτική πρόκληση της κυβέρνησης και ειδικά του μεγάρου Μαξίμου. Δυο υπουργοί κόντεψαν να έρθουν στα χέρια μέσα στο υπουργικό συμβούλιο. Ο ένας κατηγορούσε τον άλλο για διασπάθιση μυστικών κονδυλίων (και κονδυλίων του Σόρος!) και ο άλλος έλεγε στον πρώτο «να δούμε και τα δικά σου μυστικά κονδύλια πώς τα διαχειρίζεσαι». Κι αυτός ο καυγάς οδήγησε έναν υπουργό σε παραίτηση, πυροδοτώντας εξελίξεις που τοποθετήθηκαν στην κορυφή της πολιτικής ατζέντας. Ηταν δυνατό να μην υπάρξουν παραπέρα διαρροές γι' αυτό το ζήτημα; Μόνο αφελής θα πίστευε κάτι τέτοιο.

Εμείς δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι «μπουκώνουν» εκδότες, δημοσιογράφους, λομπίστες και λοιπούς παράγοντες με χρήμα από μυστικά κονδύλια. Οχι μόνο στο εξωτερικό, αλλά και στην Ελλάδα. Οχι μόνο το υπουργείο Εξωτερικών, αλλά και άλλα υπουργεία. Και δε χρειάζεται να υπάρχει υποχρεωτικά ο φερετζές του «απόρρητου» σ' αυτά τα κονδύλια. Υπάρχουν και άλλοι τρόποι για να δοθεί χρήμα σε κάθε είδους λαμόγια. Οχι υποχρεωτικά για «εθνικούς σκοπούς», αλλά και για κομματικούς σκοπούς και για τη φιλοτέχνηση αγιογραφιών των πολιτικών που διαχειρίζονται υπουργεία.

Εξίσου παλιός με την ύπαρξη των κάθε είδους μυστικών κονδυλίων είναι και ο... αγώνας για τη διαφάνεια. Δεν υπάρχει αστικό κόμμα που -όσο είναι στην αντιπολίτευση- καταγγέλλει τους κυβερνώντες για αθέμιτες συναλλαγές και υπόσχεται ότι θα φέρει τη διαφάνεια, και μόλις γίνεται κυβέρνηση συνεχίζει από εκεί που σταμάτησαν οι προηγούμενοι. Πριν από τη χούντα, τέτοιες καταγγελίες βρίσκονταν στην ημερήσια διάταξη. Δεν τις έκανε μόνο η ΕΔΑ, που δεν υπήρχε περίπτωση να κυβερνήσει, αλλά και η Ενωση Κέντρου. Τα ίδια συνεχίστηκαν και μετά τη χούντα. Τέτοιες καταγγελίες έκανε το ΠΑΣΟΚ μέχρι το 1981, η ΝΔ από το 1981 μέχρι το 1989, ξανά το ΠΑΣΟΚ μόλις ξαναβρέθηκε στην αντιπολίτευση, ξανά η ΝΔ από το 1996 μέχρι το 2004 (ήταν και η περίοδος της προετοιμασίας των ολυμπιακών αγώνων τότε), ξανά το ΠΑΣΟΚ μέχρι το 2004 και βέβαια διαχρονικά ο ΣΥΡΙΖΑ (και με ιδιαίτερη ένταση όταν είδε ότι του χαμογελάει η τύχη). Ούτε η σύγκρουση ανάμεσα σε στελέχη της ίδιας κυβέρνησης είναι πρωτοφανές γεγονός. Ο Μητσοτάκης (πατήρ) κατηγόρησε τον Σαμαρά ότι ως υπουργός Εξωτερικών «τάιζε» δημοσιογράφους από τα μυστικά κονδύλια για να τους έχει μαζί του όταν θα έριχνε την κυβέρνηση.

Ούτε είναι τυχαίο ότι οι καταγγελίες που αφορούν το εσωτερικό αναφέρονται σε εκδότες και δημοσιογράφους. Αυτοί μπορούν να χτίσουν καριέρες. Το καινούργιο με τη σύγκρουση Καμμένου-Κοτζιά είναι ότι οι καταγγελίες αφορούν το εξωτερικό. Κι αν το πράγμα «ξεφύγει», θα εκτεθούν όλοι μαζί, νυν και πρώην.

10 ΝΕΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (8 ΣΤΑ ΨΑΧΝΑ), ΠΕΚ, ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ, ΔΙΕΤΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ... ΚΑΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Παρά το μεγαλόπνοο πλάνο της κυβέρνησης για διόγκωση των ΑΕΙ, στα νομοσχέδια των συγχωνεύσεων **δεν προβλέπεται αύξηση του προσωπικού**. Προβλέπονται ασφαλώς 8 νέες θέσεις για μέλη ΔΕΠ ανά νέο Τμήμα (ανεξαρτήτως αν αυτές επαρκούν), αλλά για το διοικητικό και λοιπό προσωπικό ΚΑΜΙΑ.

Στην περίπτωση του ΕΚΠΑ, **το ήδη μειωμένο προσωπικό** των 1.070 (μόνιμων και ΙΔΑΧ) διοικητικών που, μαζί με τους συμβασιούχους συναδέλφους, υποστηρίζει τις κεντρικές υπηρεσίες συν τα 33 Τμήματα που διαθέτει το Ιδρυμα σήμερα, **θα κληθεί να υποστηρίξει και τα 10 νέα, και το ΠΕΚ, και την Τεχνόπολη, και όποιες άλλες υπηρεσιακές ανάγκες προκύψουν**. Υπενθυμίζουμε ότι **τα νέα Τμήματα είναι ΔΥΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΟΚΤΩ ΣΤΑ ΨΑΧΝΑ** και ότι για τα επόμενα 4 χρόνια θα λειτουργούν παράλληλα και τα 5 προς κατάργηση Τμήματα του ΤΕΙ. Υπενθυμίζουμε ότι **ΑΜΕΣΑ θα λειτουργήσουν στο ΕΚΠΑ και τα διετή προγράμματα σπουδών (επιπέδου ΙΕΚ), τα οποία και ΠΑΛΙ ΕΜΕΙΣ θα κληθούμε να υποστηρίξουμε διοικητικώς**.

Η «πρόσθεση» του προσωπικού που εργάζεται στο ΤΕΙ Στ. Ελλάδας στα Ψαχνά, δε λύνει το πρόβλημα: Σύμφωνα με τις πρυτανικές αρχές, **ο αριθμός των συναδέλφων αυτών είναι 30**. Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι, οι εργαζόμενοι εκεί, θα συνεχίζουν να στηρίζουν τις ανάγκες των -προς κατάργηση- Τμημάτων ΤΕΙ για τα επόμενα 4 χρόνια, **είναι σαφές ότι δεν επαρκούν για τη λειτουργία 8 νέων Τμημάτων στα Ψαχνά (για τα 2 νέα στην Αθήνα είναι σαφές ποιος θα τα στηρίξει...)**. Και ασφαλώς, η πρόσληψη επιπλέον συμβασιούχων δε φαίνεται να είναι δυνατή με βάση τους σημερινούς προϋπολογισμούς των Ιδρυμάτων, ούτε και βέβαια αποτελεί λύση. Κι αν κάποιοι ονειρεύονται να επεκτείνουν τις εργολαβίες και στις διοικητικές και τεχνικές υπηρεσίες, τους υπενθυμίζουμε ότι η μόνη λύση είναι οι μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας.

Η Διοίκηση και οι παράγοντες του ΕΚΠΑ που ενεπλάκησαν στη διαπραγμάτευση για το νομοσχέδιο (κατά δήλωση κάποιων, το συνέταξαν κιόλας), φρόντισαν να τακτοποιήσουν διάφορα ζητήματα που ενέπιπταν στις προτεραιότητές τους, **ξέχασαν όμως παντελώς το ζήτημα του προσωπικού**. Ετσι, ναι μεν ικανοποιούν πάγια αιτήματά τους (όπως η ίδρυση Τμημάτων που ακούγαμε εδώ και χρόνια ότι θα δημιουργούνταν), αλλά δεν απαντάνε στο πώς σκοπεύουν να τα λειτουργήσουν. Χρειάστηκε δική μας παρέμβαση στη Σύγκλητο και των φοιτητών, για να βγει **απόφαση του οργάνου,** με μια ελάχιστη αναφορά στα θέματα προσωπικού και φοιτητών... Πέραν αυτού, ουδέν. **Ούτε δημοσιοποίηση του προβλήματος, ούτε διαμαρτυρία προς την κυβέρνηση**. Αντίθετα, σε πλήρη σύμπνοια με τις κυβερνητικές προτεραιότητες, **ακολούθησε η επιχείρηση επιβολής σιγής για το ζήτημα**.

Η κυβέρνηση, από την άλλη, φρόντισε να διατυπώσει ξεκάθαρα τις θέσεις της. Στο νομοσχέδιο, σε ό,τι αφορά το «σπάσιμο» του ΦΠΨ από το οποίο προκύπτει διόγκωση του Τμήματος Ψυχολογίας και δημιουργία δύο νέων Τμημάτων (Φιλοσοφίας και Εκπαίδευσης Ενηλίκων), ενώ το ΦΠΨ θα συνεχίσει να λειτουργεί μέχρι την αποφοίτηση παλιών εισαχθέντων, προβλέπεται ρητά **το μοίρασμα του προσωπικού στις γραμματείες που θα προκύψουν. Είναι σαφές: Δε σκοπεύουν να κάνουν ΚΑΜΙΑ νέα πρόσληψη. Να γιατί καταβάλλεται τόσο μεγάλη προσπάθεια να περάσει το νομοσχέδιο χωρίς πολύ ντόρο**...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΑ ΨΑΧΝΑ, ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ...

Το 2017, το ΕΚΠΑ είχε καταθέσει σχέδιο Οργανισμού στο Υπουργείο. Το σχέδιο αυτό, που ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ότι απέκρυπτε το μεγάλο αριθμό συμβασιούχων του Ιδρύματος, ΟΥΤΕ ΞΕΧΝΑΜΕ ότι συντάχτηκε στη βάση της κατάργησης κενών θέσεων μόνιμου προσωπικού, **ουδέποτε εγκρίθηκε** (κι ας το κρατήσουμε αυτό...). Τώρα θα πάει στα σκουπίδια και θα χρειαστεί να φτιαχτεί νέο που να συμπεριλαμβάνει τα Ψαχνά, τα νέα Τμήματα, κ.α.

Τότε (το Μάιο του 2017), η Διοίκηση έλεγε ότι επρόκειτο να ζητήσει κάποιες νέες θέσεις εργασίας. Δε γνωρίζουμε αν το έπραξε. Σίγουρα πάντως δεν το πράττει σήμερα. Γι' αυτό, αναρωτιόμαστε: Αν, με την τότε κατάσταση του Ιδρύματος χρειάζονταν νέες θέσεις εργασίας, **με τη διόγκωσή του δε χρειάζεται ΚΑΜΙΑ**;

Τα μαθηματικά δε βγαίνουν. **1.070 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ** (ΤΟΥ ΕΚΠΑ) ΣΥΝ 30 (ΤΩΝ ΨΑΧΝΩΝ), **ΣΥΝ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ** (ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΜΕ ΠΟΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΟΣΟ;) **ΘΑ ΚΑΛΥΨΟΥΝ 33 ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑ ΚΑΙ 5 ΤΟΥ ΤΕΙ, ΣΥΝ 10 ΝΕΑ, ΣΥΝ ΕΝΑ ΠΕΚ, ΣΥΝ ΜΙΑ ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ, ΣΥΝ ΤΑ ΔΙΕΤΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΣΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΚΥΨΟΥΝ;** Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε τη μείωση του προσωπικού λόγω συνταξιοδοτήσεων, κινητικότητας, κ.α., **ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΚΑΠΟΙΟΙ όχι απλά ΣΙΩΠΟΥΝ, αλλά ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΣΙΓΗ**.

Και μια και φτάσαμε στην κινητικότητα. Θυμόμαστε όλοι τη διάταξη που πέρασε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ περί υποχρεωτικής κινητικότητας. Οποιος τότε τη θεωρούσε τυχαία ή πίστευε ότι δεν τον αφορά, ήρθε η ώρα να αναθεωρήσει. Μια... ωραιότατη ιδέα, για να λειτουργήσει το τεράστιο πλάνο της συγχώνευσης, θα ήταν **η υποχρεωτική μεταφορά – κινητικότητα του προσωπικού εναλλάξ ανά 6 μήνες από την Αθήνα στα Ψαχνά κι από τα Ψαχνά στην Αθήνα**... Η μέχρι σήμερα εμπειρία από άλλες συγχωνεύσεις δείχνει ότι, ναι μεν δίνονται υποσχέσεις περί παραμονής του προσωπικού στην ίδια πόλη, στη συνέχεια όμως αναιρούνται... Ας μην ξεχνάμε ότι οι θέσεις εργασίας είναι **όπου αποφασίζει το Ιδρυμα και το Υπουργείο** και όχι όπου εμείς μένουμε και οργανώνουμε τη ζωή μας επί σειρά ετών.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ;

Κάθε συνδικαλιστική παράταξη μπορεί να βλέπει τα ζητήματα όπως επιθυμεί. Μπορεί ακόμα και να τάσσεται ανοιχτά υπέρ της εργοδοσίας και της κυβέρνησης, να βγάζει ανακοινώσεις με κόπι-πέιστ τις θέσεις κομμάτων ή Διοικήσεων, κ.α. Παίρνει την ευθύνη της υπογραφής της και προχωράει.

Δε νοείται όμως συνδικαλιστικό όργανο εργαζομένων να μην ενδιαφέρεται για τα προβλήματα που αυτοί αντιμετωπίζουν, ενόψει ενός νομοσχεδίου που θα επιφέρει ΤΕΡΑΣΤΙΑ μεταβολή στην εργασιακή κατάσταση όλων μας. **Δε νοείται να μην έχει ΠΡΩΤΟ θέμα στην ατζέντα του τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας μας και την παραμονή μας στον τόπο κατοικίας μας, να μην απαιτεί προσλήψεις** (πράγμα που θα έπρεπε να απαιτεί ούτως ή άλλως, πόσο μάλλον όταν δημιουργούνται 10 νέα Τμήματα, άγνωστος αριθμός διετών προγραμμάτων σπουδών, κ.α.), **να μη φροντίζει να σταματήσει η εντατικοποίηση της εργασίας και να μην προσπαθεί να διασφαλίσει ότι το μέλλον μας δε θα είναι ακόμα χειρότερο από το παρόν**.

Η δική μας θέση είναι σαφής:

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΕΚΠΑ-ΤΕΙ ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ/ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΨΑΧΝΑ

ΝΕΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΑΜΕΣΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Το μέτωπο που διαμορφώνεται αυτή τη στιγμή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ με τις συγχωνεύσεις και τη γενικότερη πολιτική για την Τριτοβάθμια είναι σαφές. Και σ' αυτό παίρνουμε θέση.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ακλόνητος

Κεραυνούς κατά του Τέρενς Κουίκ (χωρίς να τον κατονομάσει) εξαπέλυσε ο Πάνος Καμμένος: «Τώρα τελευταία εμφανίστηκε μια καινούρια κατηγορία, οι Μακεδονοκλάστες, οι οποίοι μας προέκυψαν, αφού τους διορίσαμε – χωρίς να είναι καν βουλευτές- ακόμη και σε υπουργικούς θώκους, να μας κάνουν και κριτική. Σας ζητάω συγγνώμη που τους έβαλα σε θέσεις κλειδιά. Εγώ φταίω, αναλαμβάνω την ευθύνη και σας υπόσχομαι ότι αυτοί οι τύποι δεν έχουν κανένα λόγο πια στους ΑΝΕΛ. Τελειώσανε, γιατί στην πλάτη μας πατήσανε και έγιναν τζάμπα μάγκες. Καλό ταξίδι».

Δεν πρόλαβε να αποσώσει τα λόγια της η προεδράρα και φούντωσαν τα σενάρια στο Ιντερνετ: ο Καμμένος απαιτεί από τον Τσίπρα να διώξει τον Κουίκ από την κυβέρνηση. Αν διαβάσετε, όμως, καλά τα λόγια του Καμμένου, θα δείτε ότι -μολονότι δε διακρίνεται για το λογοτεχνικό ή ρητορικό του τάλαντο και γενικά για τη στοιχειωδώς σωστή χρήση της ελληνικής γλώσσας- εν προκειμένω υπήρξε εξαιρετικά ακριβής. Προαναγγέλλει τη διαγραφή του Κουίκ από τους ΑΝΕΛ και μόνο από τους ΑΝΕΛ. Οχι από την κυβέρνηση. Επισημαίνει μόνο ότι αυτός τον έβαλε στην κυβέρνηση, στο πλαίσιο της συμφωνίας με τον Τσίπρα, πράγμα που είναι σωστό. Ως εκεί όμως.

Ο Καμμένος δεν είναι χαζός. Ξέρει ότι η Κουντουρά και ο Κουίκ είναι οι πιο ακλόνητοι υπουργοί στην κυβέρνηση Τσίπρα. Η Κουντουρά είναι και κοινοβουλευτική ψήφος, ενώ ο Κουίκ είναι εν δυνάμει κοινοβουλευτική ψήφος, γιατί θα διαδεχτεί τον Παπαχριστόπουλο, αν ο τελευταίος πραγματοποιήσει αυτό που λέει («πρώτα θα υπερψηφίσω τη Συμφωνία των Πρεσπών και μετά θα παραδώσω την έδρα»). Αλλά και να μην ήταν εν δυνάμει κοινοβουλευτική ψήφος, ο Κουίκ είναι ένας ανελίτης που στηρίζει τη Συμφωνία των Πρεσπών, πράγμα που έχει ξεχωριστή σημασία στις μέρες μας. Ασε που έχει γίνει και κολλητός του κυρ-Αλέκου του Φλαμπουράρη. Δε θα ρισκάριζε, λοιπόν, ο Καμμένος να ζητήσει από τον Τσίπρα την αποπομπή του Κουίκ, για να εισπράξει άρνηση. Σ' αυτή την περίπτωση, θα έπρεπε να κάνει την κυβέρνηση «Κούγκι». Και δεν το θέλει, για λόγους που κάθε άλλο παρά δυσανάγνωστοι είναι.

Η ευκαιρία του

Ποιος ήξερε την «Κίνηση Πράττω», εκτός από τους... φανατικούς παρατηρητές της αστικής πολιτικής; Μια παρέα από «ορφανά» του Γιωργάκη Παπανδρέου ήταν, συγκεντρωμένα γύρω από τον Νίκο Κοτζιά. Πέραν του Κοτζιά, γνωστοί έγιναν ο Τόσκας (που πλέον «την έχει κάνει» από την παρέα) και η βουλευτίνα Πειραιά Γεωργία Γεννιά, γνωστή για τις υπερσυντηρητικές κοινωνικές απόψεις της και τους στενούς δεσμούς με την Εκκλησία. Μια χαρά τα πήγαιναν, αφού ο Κοτζιάς κατάφερε να κάνει πράξη αυτό που του είχε στερήσει ο Γιωργάκης (να γίνει υπουργός Εξωτερικών), ο Τόσκας έγινε επίσης υπουργός και η Γεννιά βουλευτίνα.

Δεν ξέρουμε για ποιο λόγο «την έκανε» ο Τόσκας (πιθανώς να θέλησε ν' ανοίξει δική του περπατησιά, χωρίς τον «ασφυκτικό κορσέ» του Κοτζιά), όμως κανένας δε θα ασχολούνταν με την «Κίνηση Πράττω», αν δεν προέκυπτε το επεισόδιο Κοτζιά-Καμμένου στο υπουργικό συμβούλιο και η παραίτηση του πρώτου, που έγινε δεκτή από τον Τσίπρα. Ευκαιρίας δοθείσης (που έγραφαν οι καθαρευουσιάνοι παλιότερα), είπε κι ο Κοτζιάς να βγάλει την «Κίνηση Πράττω» στο μεϊντάνι της πολιτικής, όσο το θέμα «πουλάει». Ετσι, πληροφορηθήκαμε ξαφνικά ότι η «Κίνηση Πράττω» έχει και γραμματεία, η οποία συνεδρίασε σε κεντρικό ξενοδοχείο, και κάνει και πολιτικές εκδηλώσεις.

Η πολιτική εκδήλωση έγινε στην Κρήτη, ενδεχομένως επειδή εκεί υπάρχει κάποιος «παλαιοπασοκικός» πυρήνας που μπορεί να μαζέψει κάποιον κόσμο. Ηταν βέβαιο, όμως, πως όπου και να γινόταν η πολιτική εκδήλωση, κάποιον κόσμο θα τον μάζευε, γιατί είναι αρκετοί αυτοί που περιμένουν ν' ακούσουν τι θα πει ο Κοτζιάς αυτές τις μέρες. Δε μιλάμε, άλλωστε, για χιλιάδες, για εκατό-διακόσια άτομα μιλάμε, ίσα-ίσα να γεμίσουν μια μετρίου μεγέθους αίθουσα.

Τι είπε ο Κοτζιάς; Τίποτα καινούργιο. Αλλωστε, δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο για να πει. Επανέλαβε τους ύμνους προς τον εαυτό του για το... τεράστιο εθνικό έργο που έχει επιτελέσει, για την... πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική που εφάρμοσε, για το... μεγάλωμα της πατρίδας που πέτυχε (μιλάμε για νέο... Βενιζέλο) κτλ. Είναι το γνωστό σύνδρομο της παραγνωρισμένης μεγαλοφυΐας που τον κατατρύχει χρόνια τώρα και που δεν καταβάλει καμιά προσπάθεια να το καμουφλάρει (μάλλον δεν μπορεί). Φυσικά, έπρεπε να πετάξει και την «ατάκα της ημέρας», για να προκαλέσει και το σχετικό ντόρο. Και την πέταξε: «Λένε κάποιοι στον ΣΥΡΙΖΑ ότι ο Κοτζιάς έβαλε πάνω από το εμείς το εγώ. Και τους απαντώ: δεν ήξερα ότι ο Καμμένος είναι το εμείς».

Το πρόβλημα του Κοτζιά δεν είναι ο Τσίπρας (ούτε ο Καμμένος). Είναι οι υπόλοιποι συριζαίοι που υποδέχτηκαν την «περιπέτειά» του με αδιαφορία και παγωμάρα (στην καλύτερη περίπτωση) ή με χαιρεκακία (στη χειρότερη). «Το εμείς δεν είναι κανένας πολιτικός, παρά μόνο ο ελληνικός λαός», του απάντησε δηκτικά ο Φίλης. Κι αν συνεχίσει την αυτοπροβολή, θα του απαντήσουν κι άλλοι.

Νέο επεισόδιο στο δυσώδη πόλεμο της πολιτικο-δικαστικής διαπλοκής

Η Ελλάδα δεν είναι μόνο «γη όπου ανθεί φαιδρά πορτοκαλέα», όπως έγραφε ο Αγγελος Βλάχος πριν από έναν αιώνα, αλλά και η χώρα όπου ακόμα και μέλη της δικαστικής κάστας έχουν «περιβάλλον», το οποίο κάνει δηλώσεις για λογαριασμό τους. Ετσι, η πρώην εισαγγελέας Διαφθοράς και νυν απλή εισαγγελέας Εφετών, Ελένη Ράικου, μέσω του «περιβάλλοντός» της, κατήγγειλε υπουργό της κυβέρνησης, τον οποίο αποκαλεί «Ρασπούτιν», για «διαρκείς παρεμβάσεις που δέχθηκε κατά τη διάρκεια της δεύτερης θητείας της ως Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς».

Τι έκανε ο «Ρασπούτιν»; Πάντα σύμφωνα με το «περιβάλλον» της εισαγγελέα, «εκμεταλλευόμενος την πολιτική του ισχύ, με ύφος νταβατζή, να της υποδείξει πως πρέπει να διεκπεραιωθούν συγκεκριμένες κρίσιμες υποθέσεις απαιτώντας άλλες φορές να προβεί άμεσα στην άσκηση ποινικής δίωξης και όταν η ίδια αντέτεινε ότι δεν υπήρχαν προϋποθέσεις νόμιμης άσκησής τους, αυτός επιτακτικά και με αφόρητη πίεση έλεγε "άσκησέ την και ας πάνε παρακάτω να απαλλαγούν". Και σε άλλες περιπτώσεις προσώπων που ήθελε να εξυπηρετήσει απαιτούσε και πάλι επιτακτικά την εδώ και τώρα αρχειοθέτηση των εν λόγω δικογραφιών». «Η συνέχεια θα αποκαλύψει πράγματα που ξεπερνούν τη φαντασία του μέσου ανθρώπου» σημείωνε το «περιβάλλον», προετοιμάζοντάς μας για νέες αποκαλύψεις. Και προχωρούσε σε έμμεση έκκληση προς άλλους εισαγγελείς να μπουν στο χορό: «Είναι βέβαιη ότι με την πάροδο του χρόνου θα ανοίξουν τα στόματα πολλών συναδέλφων της, που υπήρξαν θύματα του συγκεκριμένου».

Αν και πέρασε σχεδόν μια βδομάδα, κανένα άλλο στόμα δεν άνοιξε για να πει κάτι κατά του Παπαγγελόπουλου. Γιατί αυτόν φωτογραφίζει ως «Ρασπούτιν» η Ράικου. Το μόνο που είδαμε (μέχρι στιγμής, επαναλαμβάνουμε) είναι απαντήσεις του Βαξεβάνη, ο οποίος μέσω του Documento άνοιξε τη νέα σεζόν του σίριαλ, γράφοντας ότι ο σύζυγος της Ράικου, στρατιωτικός γιατρός το επάγγελμα, παραδέχεται ότι πήρε ένα χιλιάριο από τη Novartis, αλλά ισχυρίζεται ότι αυτό ήταν αμοιβή για συμμετοχή του σε έρευνα, η οποία όμως -όπως λέει ο Βαξεβάνης- από προστατευόμενη μάρτυρα χαρακτηρίζεται ως έρευνα-φερετζές, πίσω από την οποία κρυβόταν χρηματισμός γιατρών για κατευθυνόμενη συνταγογράφηση.

Η εισαγγελέας Ράικου, λοιπόν, εξεγέρθηκε αμέσως μόλις είδε να θίγουν «το στεφάνι της». Ως σύζυγο την τιμά η άμεση αντίδραση, όμως η εν λόγω κυρία έχει μια δημόσια ιδιότητα και αυτή είναι που μας ενδιαφέρει. Αυτή η ιδιότητα, άλλωστε, της εξασφαλίζει την προβολή από τα αστικά ΜΜΕ. Οταν, λοιπόν, η κα Ράικου αντιδρά δυο χρόνια μετά την παραίτηση/αποπομπή της από το πόστο του εισαγγελέα Διαφθοράς, και μόνο επειδή θίγουν το σύζυγό της, καταγγέλλοντας τον πολιτικό της προϊστάμενο για παρεμβάσεις με ύφος νταβατζή, ο καθένας μας καταλαβαίνει ότι αυτά τα δύο χρόνια που σιωπούσε απλά επεδίωκε κάποιον συμψηφισμό. Ή είχε κάνει κάποιον συμψηφισμό. Μόλις είδε ότι ο συμψηφισμός δεν επιτεύχθηκε ή παραβιάστηκε από το άλλο μέρος, από σιωπούσα έγινε καταγγέλλουσα.

Περιμένουμε να δούμε αν στην επόμενη φάση, την οποία προανήγγειλε το «περιβάλλον» της, η Ράικου θα μας πει σε ποιες υποθέσεις ο «Ρασπούτιν» της είπε να ασκήσει διώξεις χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία, σε ποιες της είπε να αρχειοθετήσει τις δικογραφίες, ποιοι ήταν οι εμπλεκόμενοι στις μεν και τις δε και τι έκανε η ίδια. Αν δεν το κάνει αυτό, αν επικρατήσει σιωπή, τότε θα έχουμε συμψηφισμό εκ των υστέρων. Αυτό στη γλώσσα της μαφίας ονομάζεται «ομερτά».

Απομένει, λοιπόν, στην Ε. Ράικου να «ξεμπροστιάσει» τον Παπαγγελόπουλο. Εμείς θα περιμένουμε και θα κρίνουμε. Τη γνώμη μας, άλλωστε, για τον Παπαγγελόπουλο, που από το «βαθύ κράτος» επί Καραμανλή (εισαγγελέας στην Αντιτρομοκρατική και μετά στην ΕΥΠ/ΚΥΠ) βρέθηκε -άγνωστο μέσα από ποιες διαδρομές- στο υπουργείο Δικαιοσύνης του ΣΥΡΙΖΑ, όπου παραμένει ακλόνητος, την έχουμε γράψει πολλές φορές. Αλλο η πολιτική πολεμική, όμως, και άλλο οι παράνομες δραστηριότητες, για τις οποίες μιλάει η εισαγγελέας Ράικου. Ακόμα κι αν η Ράικου δεν έχει κρατήσει στοιχεία που να αποδεικνύουν απτά την ανάμιξη του Παπαγγελόπουλου για το «προχώρημα» ή για το «θάψιμο» υποθέσεων, ας τις δώσει περιγραφικά. Νοήμονες άνθρωποι είμαστε, μπορούμε να καταλάβουμε. Οπως είχε γίνει με μια άλλη δικαστικό, που απέδειξε ότι ο Παπαγγελόπουλος της τηλεφωνούσε κι αυτός απάντησε ότι την έπαιρνε από... συναδελφικό ενδιαφέρον.

Προς το παρόν, λοιπόν, μένουμε στην μπόχα της πολιτικο-δικαστικής διαπλοκής, η οποία αναδύεται και απ' αυτή την υπόθεση. Η αναζωπύρωση της υπόθεσης Novartis ξεκινά, μέσω Βαξεβάνη (του συριζαίου των «ειδικών αποστολών») με την ανάμιξη του συζύγου της Ράικου, στοχοποιώντας ένα στέλεχος του δικαστικού μηχανισμού το οποίο βρισκόταν πάντοτε στην απέναντι από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πλευρά. Νομίζουμε πως πρόκειται απλά για μια «γέφυρα μετάβασης». Το σκάνδαλο Novartis δεν ενδιαφέρει τον ΣΥΡΙΖΑ για το χιλιάριο του συζύγου της Ράικου και άλλων γιατρών «του χιλιάρικου», αλλά μόνο στο βαθμό που μπορεί να εμπλέξει πολιτικά πρόσωπα και να δημιουργήσει ένα ισχυρό σκανδαλολογικό κλίμα ενόψει εκλογών. Οταν ο Πολάκης λέει «να βάλουμε κάποιον στη φυλακή», δεν εννοεί τον σύζυγο της Ε. Ράικου, που ενδεχομένως να δικαιολογεί απόλυτα το χιλιάριο που πήρε (άλλο τι ξέρουμε, άλλο τι υποπτευόμαστε, άλλο τι μπορούμε να αποδείξουμε ώστε να έχει ποινικό αντίκρισμα). Εχουν κάτι στα χέρια τους; Θα τους δώσουν τίποτα οι Αμερικάνοι, σε αντάλλαγμα των υπηρεσιών τους, όπως υπαινίχτηκε αρθρογράφος της Δεξιάς (Μ. Κοττάκης: «Ο Τσίπρας ξεμπέρδεψε με τις συντάξεις, και μπορεί να ανταλλάξει τις Πρέσπες... με τη Novartis»); Θα δείξει...

Η αντιπολίτευση προετοιμάζεται γι' αυτό το ενδεχόμενο. Γι' αυτό τα στελέχη της ξεσήκωσαν τον κόσμο μετά την παπάρα του Πολάκη. Πιάστηκαν απ' αυτή την παπάρα, για να ισχυριστούν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σκευωρεί σε βάρος τους, παραβιάζοντας κάθε «κόκκινη γραμμή» που αφορά τον... πολιτικό πολιτισμό. Και γι' αυτό κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκαν να υποστηρίξουν τον Πολάκη, δίνοντας διευκρινίσεις για το «τι εννοούσε». Πρώτος και καλύτερος ο Παπαγγελόπουλος (είναι αυτός που κρατάει την κουτάλα και ανακατεύει το καζάνι με το «υλικό»), που έσπευσε να δηλώσει ότι ο Πολάκης απλά εξέφρασε με... μπουτάλ τρόπο την αγωνία του για απονομή Δικαιοσύνης, διαβεβαιώνοντας παράλληλα ότι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε θ' ακολουθήσει τον ολισθηρό δρόμο της κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων που έκανε... πογκρόμ διώξεων. Κι ύστερα ο πιο αρμόδιος, ο Τζανακόπουλος (εκτός από κυβερνητικός εκπρόσωπος είναι και «σύνδεσμος» με τμήμα του δικαστικού μηχανισμού), που με το γνωστό του θράσος απεφάνθη ότι «η ομιλία του κυρίου Πολάκη διαστρεβλώθηκε και μάλιστα σκοπίμως». Και έσπευσε να προσφέρει στον Πολάκη την απόλυτη προστασία του μεγάρου Μαξίμου: «Αυτό στο οποίο επιμένει ο Παύλος Πολάκης και αυτό στο οποίο επιμένει και η ελληνική Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, είναι ότι πρέπει να συνεχιστεί η πολύ μεγάλη προσπάθεια για την κάθαρση και τη θεσμική θωράκιση της ελληνικής Πολιτείας από φαινόμενα διαφθοράς». Κάτι ετοιμάζουν, προφανώς, και γι' αυτό προσφέρουν πλήρη κάλυψη στον Πολάκη. Μένει να δούμε τι είναι αυτό και πόσο μπορεί να μετρήσει στον προεκλογικό ανταγωνισμό.

Και οι άλλοι, βέβαια, δε θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια. Δύσκολα θα βρουν συριζανελίτες μπλεγμένους σε συγκεκριμένα σκάνδαλα. Αυτά, αν υπάρχουν, συνήθως βλέπουν το φως της δημοσιότητας μετά από χρόνια. Οι σημερινοί τριαντάρηδες δύσκολα θυμούνται τον Γιάννο υπουργό, το σύστημα όμως σήμερα ερευνά για κάποιες μίζες που δόθηκαν προ δεκαπενταετίας (αγορά φρεγατών το 2003). Θα εγείρουν λοιπόν ζητήματα σκευωριών σε βάρος τους (και θα δείχνουν τον Πολάκη ως επιβεβαίωση του ισχυρισμού τους) και θα κοιτάξουν μήπως βγάλουν τίποτα για τον Παπαγγελόπουλο, από τη Ράικου ή από κάποια άλλη πηγή. Για προεκλογική χρήση δε χρειάζονται ατράνταχτα στοιχεία και αδιάσειστες αποδείξεις. Αρκούν κάποιες δηλώσεις και αναφορά σε κάποιες τρανταχτές υποθέσεις για να δημιουργηθεί υλικό επαρκές για προεκλογική σκανδαλολογική χρήση.

Το «περιβάλλον» της εισαγγελέα Ράικου δε μας είπε τίποτα καινούργιο. Καινούργια είναι μόνο η «προσωποποίηση» στον «Ρασπούτιν». Ξέρουμε πώς λειτουργεί η αστική Δικαιοσύνη, όταν κάποιες σκανδαλώδεις υποθέσεις αφορούν μεγαλόσχημους, καπιταλιστές και στελέχη συνδεδεμένα με την πολιτική εξουσία. Ακόμα κι αν βρεθεί κάποιος ανακριτής και κάνει σωστά τη δουλειά του, ακολουθούν τόσο πολυδαίδαλες διαδικασίες που εξασφαλίζουν ή την ατιμωρησία ή το ρίξιμο «στα μαλακά». Θα χρειαζόταν ολόκληρη η εφημερίδα για να απαριθμήσουμε τα σκάνδαλα που κουκουλώθηκαν ή ολοκληρώθηκαν με θεαματικές αθωώσεις. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, έχουμε τις δικαστικές υποθέσεις να μπλέκουν με τον πολιτικό ανταγωνισμό των μνημονιακών κομμάτων. Καθώς δεν έχουν διαφορές πολιτικές, προσπαθούν να λύσουν τις διαφορές τους χρησιμοποιώντας τα σκάνδαλα, τη σκανδαλολογία και το δικαστικό μηχανισμό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ακόμα και τώρα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν στην προμετωπίδα τους την «καταπολέμηση της διαφθοράς», μέσω της οποίας θεωρούν ότι μπορούν να διαχωριστούν από τα άλλα μνημονιακά κόμματα. Γι' αυτό και το παιχνίδι αναμένεται σκληρό.

Απειλή casus belli και... μόκο

Στους κύκλους που διαμορφώνουν την ελληνική εξωτερική πολιτική (διπλωμάτες, καθηγητάδες των διάφορων Ινστιτούτων, πολιτικούς παράγοντες και λοιπούς παρατρεχάμενους) υπήρχε εδώ και χρόνια η άποψη ότι το ελληνικό κράτος θα έπρεπε να επεκτείνει στα 12 μίλια την αιγιαλίτιδα ζώνη (τα χωρικά ύδατα, όπως είχε πολιτογραφηθεί ως όρος) στις περιοχές που δεν άπτονται των γνωστών διαφορών με την Τουρκία. Δηλαδή στο Ιόνιο, και στο τμήμα μεταξύ δυτικής Κρήτης και Πελοποννήσου. Υπήρχε και η αντίθετη άποψη: ότι δεν έπρεπε να γίνει καμιά τέτοια κίνηση, γιατί αφήνοντας το Αιγαίο εκτός της επέκτασης, θα νομιμοποιούνταν de facto η τουρκική άποψη περί «ειδικών συνθηκών» που ισχύουν στο Αιγαίο (η Τουρκία έχει επεκτείνει στα 12 μίλια την αιγιαλίτιδα ζώνη της σε όλα τα παράκτια μέτωπά της, πλην του Αιγαίου).

Η κυβέρνηση Τσίπρα επέλεξε να κινηθεί σύμφωνα με την πρώτη άποψη, που μέχρι τώρα δεν την είχε επιλέξει καμιά κυβέρνηση. Αντί όμως να κρατήσει το ζήτημα «χαμηλά», ο Κοτζιάς -με την άδεια του Τσίπρα, όπως δήλωσε παρουσία του- επέλεξε να το ανακοινώσει κατά την τελετή παράδοσης-παραλαβής με τον Τσίπρα ως μέγα θέμα, με το οποίο «μεγαλώνουμε την πατρίδα μας». Ηταν η ανάγκη του να δείξει ότι υπήρξε τεράστιος υπουργός των Εξωτερικών, ο... καλυτερότερος από την εποχή που το ελληνικό κράτος μεγάλωνε τα όρια της επικράτειάς του. Το ελληνικό κράτος πετυχαίνει «επέκταση της κυριαρχίας της χώρας, πρώτη φορά μετά από 70 χρόνια, από τότε που πήραμε τη Δωδεκάνησο», είπε ο Κοτζιάς, μπερδεύοντας τις βούρτσες με... κάτι που έχει την ίδια κατάληξη. «Η χώρα επεκτείνει, σ' ένα πρώτο βήμα, από τους Οθωνούς, τα Διαπόντια νησιά μέχρι τα Αντικύθηρα, την αιγιαλίτιδά της ζώνη», ανακοίνωσε με καμάρι, ταυτίζοντας την ενσωμάτωση στο ελληνικό κράτος μιας περιοχής με ελληνικό πληθυσμό, όπως ήταν τα κατεχόμενα μέχρι τον Β' παγκόσμιο πόλεμο από την Ιταλία Δωδεκάνησα, με την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης σε περιοχές που κανένας δεν αμφισβητούσε αυτή την επέκταση, η οποία εδράζεται στο διεθνές δίκαιο για τη θάλασσα.

«Η χώρα επεκτείνει τον εαυτό της. Η χώρα επεκτείνει τον εαυτό της στα 12 ναυτικά μίλια», συνέχισε με θριαμβευτικό ύφος. Και ξανά μανά: «Επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης, σημαίνει ότι επεκτείνεται ο εθνικός χώρος κυριαρχίας της χώρας, αλλά και ευθύνης του πρωθυπουργού και όλης της κυβέρνησης». Ξεχνώντας ακόμα και την Ιστορία: το ελληνικό κράτος επεκτάθηκε δυο φορές κατά τον 20ό αιώνα. Και τις δύο μετά από πολέμους: τους βαλκανικούς πολέμους και τον πρώτο παγκόσμιο, την πρώτη φορά, το δεύτερο παγκόσμιο τη δεύτερη φορά. Κι ότι στην προσπάθειά του να επεκταθεί, υπέστη και δύο «νίλες». Μία το 1897 και μία το 1922. Χρειάζεται πραγματικά θράσος, άγνοια και σύνδρομο μεγαλοπρέπειας για να κάνει κανείς τέτοιες ανιστόρητες και εκτός πραγματικότητας συγκρίσεις. Να συγκρίνεις την ενσωμάτωση της Ηπείρου, της Μακεδονίας, της Θράκης και των Δωδεκανήσων στο ελληνικό κράτος, με την επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια!

Το πήγε και παραπέρα ο Κοτζιάς: «Το δεύτερο, που είναι σχεδόν ολοκληρωμένο, είναι ολοκληρωμένο από μας απλώς θέλουμε τον έλεγχο και από διεθνείς χαρτογράφους, είναι η Κρήτη. Και είναι έτοιμο αλλά θέλει ξανά μέτρημα, από τα Αντικύθηρα και την Κρήτη μέχρι και το Σαρωνικό και σε πρωτόλειο πιο πολύ είναι από το Σαρωνικό πάνω μέχρι τον Παγασητικό, μέχρι τη Μαγνησία, περιλαμβάνοντας την Εύβοια κτλ., κι όπως ξέρετε, προγραμματίζουμε, κλιμακωτά, να φτάσουμε να το ολοκληρώσουμε ως κυβέρνηση αυτό το σχέδιο».

Δηλαδή, παρουσίασε το ζήτημα σαν... τεχνικό σχέδιο, που απλά θέλει κάποιο χρόνο για να ολοκληρωθεί: η αιγιαλίτιδα ζώνη θα επεκταθεί στα 12 μίλια παντού. Και στο Αιγαίο! Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Τσίπρας, υπερθεμάτισε: «Και ταυτόχρονα η χώρα επεκτείνεται με όσα ανακοίνωσε πριν από λίγο ο Νίκος Κοτζιάς και αποτελεί ένα μέρος των στρατηγικών που εμπνεύστηκε, **μαζί σχεδιάσαμε και υλοποιούμε και θα υλοποιούμε και από εδώ και στο εξής**, **η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης σταδιακά** ένα πολύ σημαντικό γεγονός για την πατρίδα μας».

Τρεις μέρες μετά από αυτή τη φιέστα της εθνικής ψευτομαγκιάς, ήρθε η απάντηση από πλευράς Τουρκίας. Οχι μόνο με δηλώσεις, αλλά με κλήση του έλληνα πρέσβη στο υπουργείο Εξωτερικών, όπου ο Μεβλούτ Τσαβούσογλου του κατέστησε σαφές ότι το casus belli εξακολουθεί να ισχύει και αν το ελληνικό κράτος δοκιμάσει να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη στο Αιγαίο στα 12 μίλια, η Τουρκία δε θα παραμείνει αδρανής. Λίγο πριν υποδεχτεί τον πρέσβη, ο Τσαβούσογλου εμφανίστηκε σε τηλεοπτική εκπομπή και έστειλε το μήνυμά του, για να το ακούσει το εθνικιστικό ακροατήριο στην Τουρκία: «Η Ελλάδα πολλές φορές κάνει παρόμοιες δηλώσεις. Εκεί προηγείται ο λαϊκισμός. Είμαστε υπέρ του να τεθεί με ειρηνικό τρόπο το θέμα. Εμείς δίνουμε κατάλληλες απαντήσεις και τους βάζουμε στη θέση τους. Γνωρίζουν πολύ καλά οι Ελληνες ότι δε θα επιτρέψουμε τέτοια απόφαση».

Για να μην υπάρξει κάποια... παρανόηση, εκδόθηκε και επίσημη ανακοίνωση του εκπροσώπου του τουρκικού ΥΠΕΞ, η οποία ανέφερε εισαγωγικά ότι η τουρκική κυβέρνηση παρακολούθησε τις δηλώσεις του πρώην ΥΠΕΞ Νίκου Κοτζιά και του έλληνα πρωθυπουργού για τα σχέδια σταδιακής επέκτασης των ελληνικών χωρικών υδάτων και τόνιζε: «Δεν είναι δυνατόν να ανεχθούμε ενέργειες για τις οποίες δεν υπάρχει διμερής συμφωνία στο Αιγαίο, στο οποίο έχουμε κοινές ακτές». Προσέθετε, δε, ότι η Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση της 8ης Ιουνίου 1995 έχει εκδώσει τις απαραίτητες προειδοποιήσεις για το συγκεκριμένο θέμα, οι οποίες «βρίσκονται ακόμη σε ισχύ» (το casus belli δηλαδή). «Οι απόψεις μας και οι προειδοποιήσεις μας επί του θέματος μεταφέρθηκαν επίσης στον έλληνα πρέσβη στην Αγκυρα», κατέληγε η γραπτή δήλωση του εκπροσώπου του τουρκικού ΥΠΕΞ, διαψεύδοντας με κοροϊδευτικό τρόπο τις πρωινές διαρροές του ελληνικού ΥΠΕΞ, ότι ο πρέσβης δεν κλήθηκε εκτάκτως από τον Τσαβούσογλου, αλλά επρόκειτο για μια συνάντηση ρουτίνας, προγραμματισμένη από μέρες. Ακόμα κι αν ήταν έτσι (υπήρχε το θέμα με τις έρευνες από το τουρκικό σκάφος Barbaros και την πραγματική ή υποτιθέμενη παρενόχλησή του από ελληνικά πολεμικά σκάφη), κύριο αντικείμενο της διακοίνωσης του τουρκικού ΥΠΕΞ προς τον έλληνα πρέσβη ήταν η φιέστα των Τσιπροκοτζιάδων και οι ανακοινώσεις για σταδιακή επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 μίλια.

Ακολούθησε απάντηση του εκπροσώπου του ελληνικού ΥΠΕΞ, η οποία σημείωνε ότι «η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης αποτελεί νόμιμο και αναφαίρετο κυριαρχικό δικαίωμα της Ελλάδος, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Η σχετική απόφαση για επέκταση εναπόκειται αποκλειστικά στην Ελλάδα, η οποία έχει το δικαίωμα να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα όποτε και όπως η ίδια κρίνει. Το δικαίωμα αυτό ισχύει απαρεγκλίτως και δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση ή υπό διαπραγμάτευση με τρίτους». Και κατέληγε... παραπονιάρικα: «Αυθαίρετες ερμηνείες του διεθνούς δικαίου και απειλές βίας από την πλευρά της Τουρκίας, όπως και η αμφισβήτηση των νομίμων δικαιωμάτων της χώρας μας, ούτε αλλάζουν το γεγονός αυτό, αλλά ούτε συμβάλλουν στις σχέσεις καλής γειτονίας».

Τέτοιες ανακοινώσεις έχουν εκδοθεί ουκ ολίγες φορές στο παρελθόν. Και είναι ολοφάνερη η προσπάθεια να πέσουν οι τόνοι. Ο άλλος σου λέει, ότι έτσι και ασκήσεις το δικαίωμα που ισχυρίζεσαι ότι έχεις, θα σου κηρύξει πόλεμο και συ του απαντάς, ότι μ' αυτή τη δήλωση... δε συμβάλλει στις σχέσεις καλής γειτονίας! Ομως, από το 1995 που σου πρωτοδιατύπωσε αυτή την απειλή, έχουν περάσει 23 ολόκληρα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων δεν τόλμησες να κάνεις αυτό που διακηρύσσεις ως αναφαίρετο δικαίωμά σου. Εχεις τα κότσια να το κάνεις τώρα; Πόσες εικοσαετίες θα χρειαστεί να περάσουν ακόμα;

Είναι φανερό ότι πρόκειται για επίδειξη εθνικής ψευτομαγκιάς, αποκλειστικά για εσωτερική κατανάλωση. Την είχαν ανάγκη και ο Τσίπρας και ο Κοτζιάς, καθώς βάλλονται για τη Συμφωνία των Πρεσπών, όχι μόνο από την αντιπολίτευση, αλλά και από τον συγκυβερνήτη Καμμένο. Το μόνο που κατάφεραν, όμως, είναι να ενεργοποιήσουν τα εθνικιστικά αντανακλαστικά και στην απέναντι κυβέρνηση και να αναβιώσουν έναν ανταγωνισμό, στον οποίο το ελληνικό κράτος ξέρει ότι δεν έχει το πάνω χέρι. Αλλιώς, θα είχε υλοποιήσει την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης εδώ και δεκαετίες. Δεν το έκαναν κυβερνήσεις που έπαιξαν πιο σκληρά με τον «εθνικό τσαμπουκά», θα το κάνει η κυβέρνηση Τσίπρα, η οποία μάλιστα διάγει το τέλος της θητείας της;

Η αναδίπλωση ήρθε την ίδια κιόλας μέρα. Για ένα θέμα που στην τελετή παράδοσης-παραλαβής του ΥΠΕΞ παρουσιάστηκε σαν τελειωμένο, συγκλήθηκε επειγόντως σύσκεψη υπό τον Τσίπρα στο ΥΠΕΞ! Και άρχισε η προσπάθεια απεμπλοκής από το κλίμα που είχε δημιουργήσει ο Κοτζιάς (παρέα με τον Τσίπρα, φυσικά). «Είναι έτοιμα τα **προεδρικά διατάγματα**», είχε ανακοινώσει ενώπιον του Τσίπρα ο Κοτζιάς. Ο ίδιος, όταν ρωτήθηκε την Τρίτη (Creta TV) αν ενημερώθηκε η Βουλή και οι πολιτικοί αρχηγοί, απάντησε ότι «δε χρειαζόταν να ενημερωθεί η Βουλή» (αφού η επέκταση των χωρικών υδάτων θα γινόταν με προεδρικά διατάγματα) και ότι «οι πολιτικοί αρχηγοί θα ενημερωθούν όταν έρθει η ώρα»! Δηλαδή, ένα -κατά την άποψή τους- μείζονος εθνικής σημασία ζήτημα θα ρυθμίζονταν χωρίς καν ενημέρωση της Βουλής!

Μόλις ακούστηκαν οι βρυχηθμοί από την άλλη όχθη του Αιγαίου και καθώς αντιλήφθηκε ότι η αντιπολίτευση θα τον «σκίσει», ο Τσίπρας άδειασε τον Κοτζιά και έδωσε εντολή οι ρυθμίσεις να μη γίνουν με προεδρικά διατάγματα, αλλά με νομοσχέδιο που θα κατατεθεί στη Βουλή, αφού προηγηθεί και διάλογος με τα πολιτικά κόμματα. Ειδικά δε γι' αυτό το ζήτημα, εξετάζεται και η σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής. Δόθηκε εντολή αυτά να διαρρεύσουν στους δημοσιογράφους, μαζί με την είδηση ότι ο Τσίπρας αποφάσισε τη σύγκληση του Επιστημονικού Συμβουλίου του ΥΠΕΞ (προεδρεύει ο καθηγητής Χρ. Ροζάκης), προκειμένου να **συζητηθούν** οι πτυχές του ζητήματος!

Δηλαδή, αυτό που ο Κοτζιάς -συναινούντος του Τσίπρα- παρουσίασε ως τελειωμένο, πρώτα θα το εξετάσει το Επιστημονικό Συμβούλιο του ΥΠΕΞ, μετά οι υπηρεσίες θα φτιάξουν νομοσχέδιο, μετά το νομοσχέδιο θα συζητηθεί με τα κόμματα (ίσως και σε ad hoc συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής) και μετά το νομοσχέδιο θα πάει στη Βουλή! Μέχρι να γίνουν όλ' αυτά, θα έχουν γίνει και οι εκλογές...

Προβολές και συζητήσεις

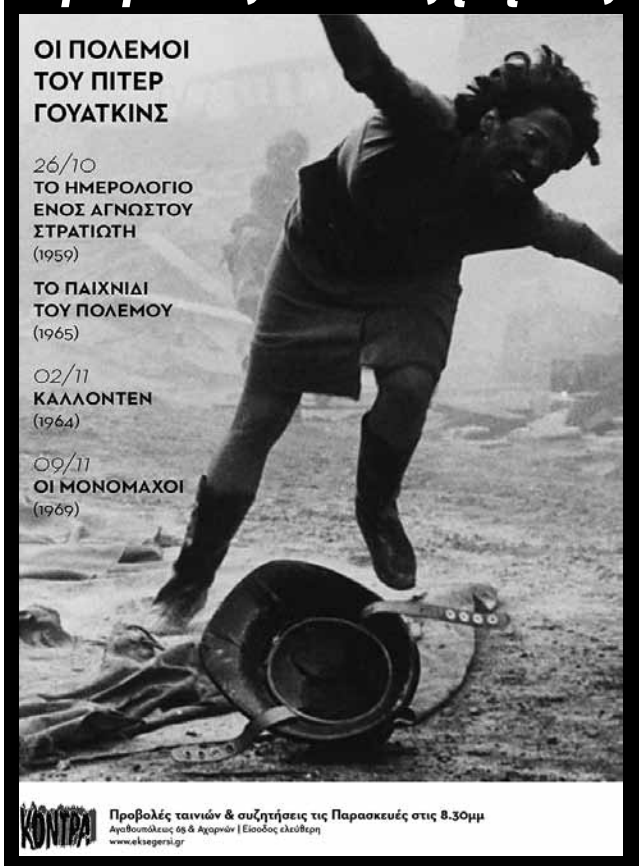

«Η περιθωριοποίηση του Πίτερ Γουάτκινς αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα αίσχη της σύγχρονης κριτικής», αναφέρει ο καθηγητής Σκοτ ΜακΝτόναλντ, που έχει αφιερώσει πολλές σελίδες στον ιδιοφυή δημιουργό. Πράγματι, πριν από μερικά χρόνια, το όνομα ενός δημιουργού που κάνει ταινίες επί τέσσερις δεκαετίες, ήταν εξαφανισμένο από τη φιλολογία γύρω από τον κινηματογράφο.

Ασυμβίβαστος, προκλητικός, ανατρεπτικός, μαχητικός, αντικομφορμιστής και πάντοτε ενάντια στο σύστημα, ο Πίτερ Γουάτκινς συγκρούστηκε με τα στούντιο, με τους τηλεοπτικούς σταθμούς, με τα μίντια, στα οποία άσκησε ανελέητη κριτική. Και πλήρωσε το τίμημα. Αυτός ο γεννημένος το 1935 στην Αγγλία κινηματογραφιστής γύρισε σχεδόν όλο τον κόσμο για να μπορέσει να κάνει τις ταινίες του, χαράζοντας ένα διακριτό στίγμα στην ιστορία του κινηματογράφου.

Παρών στα πολιτικά γεγονότα, με άποψη για τα ζητήματα της εποχής του, ο Πίτερ Γουάτκινς εμπνέεται ή παίρνει αφορμή από αυτά (πχ. Μάης του '68, πόλεμος στο Βιετνάμ), χωρίς να παραλείψει να ασχοληθεί με γεγονότα που σφράγισαν την Ιστορία. Το τελευταίο γνωστό έργο του, η εφτάωρη «Κομμούνα» (Γαλλία, 2000), αποτελεί όχι μόνο ένα κινηματογραφικό αριστούργημα, αλλά και μια εναργή και σαφή κατάθεση ιδεών.

Ο Γουάτκινς υπήρξε πρωτότυπος στην κινηματογραφική γραφή του, σπάζοντας τις νόρμες των στούντιο και των τηλεοπτικών επιχειρήσεων. Είναι αυτός που εισηγήθηκε μια νέα φόρμα, οργανώνοντας τις ταινίες του έτσι που μερικές φορές να θυμίζουν μυθοπλασία, μερικές ταινία τεκμηρίωσης και μερικές άλλες δελτίο ειδήσεων. Οι ταινίες του θυμίζουν επιστημονικό πείραμα, το οποίο ωστόσο δεν αποκρύπτει τον προσανατολισμό του σκηνοθέτη προς τη «χειραφέτηση» του κοινού. Γι' αυτό και το κοινό συμμετέχει άμεσα στις ταινίες, εξάγοντας συμπεράσματα για την Ιστορία μέσα απ' αυτή τη συμμετοχή. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Γουάτκινς συνεργάζεται σχεδόν αποκλειστικά με ερασιτέχνες ηθοποιούς. Η σύγκρουσή του με όλες τις εκφάνσεις της εξουσίας (πολιτική, οικονομική, στρατοκρατική, μιντιακή) έφερε τη λογοκρισία, το «θάψιμο», ακόμα και την απαγόρευση, όπως συνέβη με το War Game, μετά από παρέμβαση των βρετανικών υπηρεσιών ασφάλειας.

Σ' αυτό το αφιέρωμα συγκεντρώσαμε τέσσερις ταινίες για τον πόλεμο, η δημιουργία των οποίων διατρέχει μια δεκαετία. Ιστορικά γεγονότα μπαίνουν στο μικροσκόπιο του δημιουργού, με στόχο να εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα για το παρόν, ενώ αλληγορίες, μέσα από την υπερβολή, προειδοποιούν για ένα δυσοίωνο μέλλον.

~Παρασκευή 02/11/2018~

ΚΑΛΛΟΝΤΕΝ

(*Culloden*, Ηνωμένο Βασίλειο, 1964, 75')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Πίτερ Γουάτκινς - **Φωτογραφία**: Ντικ Μπους - **Μοντάζ:** Μάικλ Μπράντσελ - **Παραγωγή**: BBC

Συμμετέχουν ερασιτέχνες ηθοποιοί

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Τα 22 χρόνια της στις επάλξεις του αγώνα και της ενημέρωσης κλείνει την Παρασκευή 2 Νοεμβρίου η «Κόντρα» και οι ευχές (χρειάζονται κι αυτές, ειδικά στους σκοτεινούς καιρούς μας κι ακόμη περισσότερο σε όσους αγωνίζονται για την ανατροπή τους) δεδομένες.

Και επειδή από κανένα χώρο δεν λείπουν τα... συντροφικά μαχαιρώματα, ας το επιβεβαιώσουμε ιστορικά αναφερόμενοι σ' ένα καταγεγραμμένο συμβάν που επαναλαμβάνεται τακτικά:

Υπάρχει ένας σύντροφος -ακούω τη φωνή του-
απεγνωσμένα που ζητά λόγια της Αυλωνίτου
μα που εκτός από αυτή, «πονάει το δοντάκι»
και για λόγια του γίγαντα του Μιχελογιαννάκη.
Ελα κοντά μας σύντροφε, σ' εμάς που 'χουμε άλλα
ινδάλματα και πρότυπα απείρως πιο μεγάλα:
τις Κατερίνες, τη Θεανώ, την Ελενα, την Εφη,
που κάθε λέξη τους γλυκιά μας στέλνει ως τα νέφη.
Παλιά είχαμε τον Byron Manygift, τον Πανίκα
ογκόλιθους και γίγαντες πολύφερνους με προίκα
αλλά η ψήφος του λαού εν είδει θείου ελέους
μας έριξε στα τάρταρα, σ' ΑνΕλ και συριζαίους.

Για να επαναφέρουμε και την καταργηθείσα λαϊκή επιμόρφωση (α ρε Αντρέα, τι ζημιά έχεις κάνει... Ε, Αλέξη;) το τελευταίο δίστιχο γράφεται κι αλλιώς:

Αλλά η ψήφος του λαού εν είδει ελέους θείου
μας έριξε στην αγκαλιά του κάθε ηλιθίου.

«Οι περιπλοκές στις οποίες μας συμπαρασύρουν η μελέτη κι η σύγχρονη εκπαίδευση, ο σκεπτικισμός που αναγκαστικά κουβαλάμε για όλες τις υποκειμενικές κι αντικειμενικές εντυπώσεις, είναι τέλεια σχεδιασμένα για να μας κάνουν όλους μικρούς, αδύνατους, οξύθυμους και διστακτικούς» (Καρλ Μαρξ – Γράμμα στην Τζένη φον Βεστφάλεν, 21/6/1856).

Εκλογικεύσου. Ασε τις εκλογές και τις εκ law yes κι ασχολήσου μ' άλλα Κούλη. Μ' άλλα Κούλη.

Λέτε να 'χει πρόβλημα η Α.Μ. (Αυτού Μηδαμινότης) ο Βοναπαρτίσκος ο Ασήμαντος, που η χώρα του γιορτάζει το «όχι»;

Είπαμε Α.Μ. και θυμηθήκαμε την Α.Ε. που παρέλαβε επίσημα τους τέσσερις πρώτους τόμους του φακέλου της Κύπρου. Ομού μετά λοιπών τινών.

Δεν χρειαζόμασταν την ΕλΣτατ να μας το πει, καθώς όλοι γνωρίζουμε τι γίνεται στα σπίτια μας, στα σπίτια των οικογενειών της εργατικής τάξης. Ωστόσο το κατέδειξαν και τα στατιστικά στοιχεία: στα χρόνια της κρίσης (πιο συγκεκριμένα στην περίοδο 2012-2017 στην οποία αναφέρονται τα στοιχεία), αυξήθηκε η κατανάλωση ρυζιού και ζυμαρικών, καθώς και –λιγότερο- γιαουρτιού και οινοπνευματωδών. Και έπεσε «τσεκούρι» σε κρεατικά, ψάρια, γάλα, τυρί, φρούτα, ελαιόλαδο, ακόμη και στο ψωμί! Οι στατικοί γίναμε στατιστική. Κι αν στην επανάσταση είναι τα «νηστικά αρκούδια» που χορεύουν αντιστρέφοντας τη γνωστή παροιμία, εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα ιστορικό υποκείμενο-αρκούδι που δεν χορεύει... γενικώς.

- ...κι έτσι σ' αγάπησα πολύ λεβεντονιέ μου Πάνο
σαν είδα πως χωρέσαμε σε μιάμιση καρέκλα
εσύ θηρίο να κρατάς εμένα από πάνω
μα και εγώ το βάρος σου εύκολα να σηκώνω.
- Κι εγώ σ' αγάπησα πολύ Αλέξη όταν είδα
πόσο απλά είν' όλα σαν ταιριάζουν οι δαγκάνες,
οι απολήξεις, τα κεντριά, τοξίνες, προβοσκίδα
όμως «φορτώνω» και θαρρώ ότι θα κλάψουν μάνες.

Και η λαϊκή μούσα να θέλει να ουρλιάξει όπως εκείνος ο ταλαίπωρος στη «Φωλιά του κούκου» που ούρλιαζε γιατί ήθελε «να συμβεί κάτι». Μα δεν ουρλιάζει, το πνίγει κι αυτό. Και μέσα στην απόγνωσή της απαγγέλλει στίχους από τον «Ξενερωτόκριτο», αφού πλέον δεν είναι μόνο οι «γενίτσαροι του Harvard και του Yale» που γονατίζουν τις κοινωνίες, αλλά πλέον ο κάθε φιλόδοξος προσκυνημένος:

Κατέχω και ας μαθητευτεί εκείνο οπού ξετρέχω
εσίμωσε το τέλος μου και πλιο ζωή δεν έχω.
Κουβέντες κάνω άβουλος κι ανταλλαγές e-mail
σαν με πηδάν' γενίτσαροι του Harvard και του Yale
και μόνο μερικές φορές λίγο αποξεχνιέμαι
με κάτι Καραγκιόζηδες κι έτσι αποκοιμιέμαι.

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Αυτός είναι ο καπιταλισμός...

Στο προηγούμενο φύλλο, αναφερθήκαμε -χωρίς να τα σχολιάσουμε- σε δυο θέματα που αφορούν το ποδοσφαιρικό γίγνεσθαι σε ευρωπαϊκό επίπεδο και τα οποία είχαν απασχολήσει την αθλητική επικαιρότητα. Το πρώτο ήταν η υπόθεση του στημένου αγώνα σε όμιλο του Champions League (αφορά την αναμέτρηση Παρί Σεν Ζερμέν - Ερυθρός Αστέρας 6-1) και το δεύτερο το σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες στο Βέλγιο.

Θα ξεκινήσουμε με την υπόθεση της αναμέτρησης Παρί Σεν Ζερμέν - Ερυθρός Αστέρας 6-1. Η συγκεκριμένη περίπτωση έχει μεγάλο βαθμό δυσκολίας για την ΟΥΕΦΑ, αφού αν επιβεβαιωθούν τα σχετικά δημοσιεύματα για στημένο, θα θέσει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία της κορυφαίας ποδοσφαιρικής ευρωπαϊκής διοργάνωσης. Προς το παρόν, από τον υιό Θεοδωρίδη και την παρέα της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας τηρείται σιγή ιχθύος και το μοναδικό σχόλιο είναι ότι η υπόθεση εξετάζεται διεξοδικά. Σύμφωνα με το αρχικό δημοσίευμα της γαλλικής εφημερίδας Equipe, οι γαλλικές ποδοσφαιρικές αρχές μετά από προτροπή της ΟΥΕΦΑ ξεκίνησαν έρευνα για το συγκεκριμένο αγώνα, μετά από πληροφορίες ότι λίγες ημέρες πριν τη διεξαγωγή του, υψηλόβαθμο διοικητικό στέλεχος της σερβικής ομάδας είχε ποντάρει 5.000.000 ευρώ στην ήττα της ομάδας του με τουλάχιστον πέντε γκολ διαφορά. Το πρόσωπο που έκανε την καταγγελία στην ΟΥΕΦΑ θεωρείται εξαιρετικά αξιόπιστο και γι' αυτό η ευρωπαϊκή ομοσπονδία ζήτησε τη συνδρομή του τμήματος Παιγνίων της γαλλικής Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος. Οι εμπειρογνώμονες της γαλλικής υπηρεσίας βρέθηκαν στο γήπεδο της Παρί, εξέτασαν διεξοδικά τις κινήσεις των παιχτών και σύμφωνα με τις «διαρροές» στο πρώτο ημίχρονο παρατηρήθηκε μεγάλη παθητικότητα από την πλειοψηφία των ποδοσφαιριστών της σερβικής ομάδας (στο 40ό λεπτό το σκορ ήταν 4-0).

Σε αντίθεση με τα όσα είδαν και κατέγραψαν οι εμπειρογνώμονες του τμήματος Παιγνίων ήταν τα αποτελέσματα από την έρευνα στις στοιχηματικές εταιρίες. Τα ποντάρίσματα των παιχτών στο συγκεκριμένο αγώνα, που ελέγχθηκαν μετά την καταγγελία, ήταν φυσιολογικά. Δεν υπήρξε ούτε περίεργη ούτε μεγάλη στοιχηματική κινητικότητα και γι' αυτό το παιχνίδι δε «φράχτηκε» και το ποντάρισμα συνεχίστηκε κανονικά. Οι έρευνες προς αυτή την κατεύθυνση συνεχίζονται με τη διερεύνηση του στοιχήματος πριν την ημερομηνία της καταγγελίας, προκειμένου να διερευνηθεί αν ποντάρίστηκε το ποσό των 5.000.000 ευρώ (ολόκληρο ή τμηματικά).

Από την πλευρά των ομάδων, η Παρί Σεν Ζερμέν αρνήθηκε να πάρει θέση, ενώ ο επίτιμος πρόεδρος του Ερυθρού Αστέρα Ντράγκαν Τζάιτς αρνήθηκε κατηγορηματικά τη σχετική καταγγελία, τονίζοντας ότι δεν έχει γίνει κάτι ύποπτο στη συγκεκριμένη αναμέτρηση και δικαιολογώντας το εύρος στο σκορ με τη μεγάλη αγωνιστική διαφορά ανάμεσα στις δυο ομάδες.

Εκτός από το πρόβλημα που δημιουργεί ένας στημένος αγώνας σε όμιλο του Champions League, η ΟΥΕΦΑ έχει να αντιμετωπίσει και κάποιες «φωνές» που επαναφέρουν την πρόταση για ένα «κλειστό» ευρωπαϊκό πρωτάθλημα με τη συμμετοχή των μεγαλύτερων ευρωπαϊκών συλλόγων, αντί του Champions League. Παρά το γεγονός ότι οι αλλαγές που έγιναν από την ΟΥΕΦΑ στον τρόπο συμμετοχής στους ομίλους της κορυφαίας ευρωπαϊκής διοργάνωσης ήταν υπέρ των μεγάλων ευρωπαϊκών συλλόγων, η συνεχώς αυξανόμενη διαφορά στην αγωνιστική δυναμικότητα των ομάδων από τα πρωτοκλασάτα πρωταθλήματα σε σχέση με αυτές από τα μικρομεσαία πρωταθλήματα, μειώνει σημαντικά τις πιθανότητες να αποκλειστούν τα φαβορί και αυξάνει τις πιθανότητες να γίνουν αρπαχτές από παράγοντες των μικρομεσαίων ομάδων. Είναι λοιπόν φυσικό, με πρόσχημα την αξιοπιστία της διοργάνωσης, κάποιοι να επαναφέρουν την πρόταση για «κλειστό» πρωτάθλημα, που σε απλά ελληνικά σημαίνει περισσότερα κέρδη για τις ομάδες που θα συμμετέχουν σ' αυτό, οι οποίες θα ασκούν πίεση στην ηγεσία της ΟΥΕΦΑ, που θέλει να μεγαλώσει την ευρωπαϊκή ποδοσφαιρική αγορά.

Οσον αφορά το θέμα του κυκλώματος διαφθοράς, στημένων αγώνων και ξεπλύματος χρήματος στο βελγικό ποδόσφαιρο, αυτό χαρακτηρίζεται άκρως σοβαρό, αφού στην έρευνα που ξεκίνησε πριν από σχεδόν ένα χρόνο (τέλη του 2017) εμπλέκονται, εκτός από το Βέλγιο, έξι ακόμη χώρες (Γαλλία, Λουξεμβούργο, Κύπρος, Μαυροβούνιο, Σερβία, Μακεδονία), στις οποίες έγιναν έλεγχοι και συλλήψεις ατόμων που φέρονται εμπλεκόμενα με το κύκλωμα. Μεταξύ των δεκάδων συλληφθέντων βρίσκονται διαιτητές, ποδοσφαιρικοί παράγοντες, προπονητές και μάνατζερ, με τη δημοσιότητα να την κλέβουν τα ονόματα του κροάτη προπονητή της πρωταθλήτριας Μπριζ, Ιβάν Λέκο, του πρώην γενικού διευθυντή της Αντερλεχτ, Χέρμαν Φαν Χολσμπέεκ, του Μογκί Μπαγιάτ, του ιρανικής καταγωγής πρώην διευθυντή της Σαρλερουά, που θεωρείται σήμερα ο ισχυρότερος μάνατζερ παικτών στη χώρα. Από πηγές της βελγικής γενικής εισαγγελίας, διέρρευσε ότι οι συλληφθέντες είναι ύποπτοι για απάτες σχετικές με τις προμήθειες από μεταγραφές και συμβόλαια ποδοσφαιριστών, αλλά και για «στημένους» αγώνες κατά την περσινή αγωνιστική περίοδο.

Η υπόθεση βάζει βόμβα στα θεμέλια του βελγικού ποδοσφαιρικού οικοδομήματος, αφού εμπλεκόμενες είναι 10 από τις 16 ομάδες της πρώτης κατηγορίας (ο τηλεοπτικός σταθμός RTBF έκανε αναφορά σε Μπριζ, Αντερλεχτ, Σταντάρ Λιέγης και Γκενκ), στα γραφεία των οποίων έχει μπουκάρει η αστυνομία για να κάνει φύλλο και φτερό τα βιβλία και τα οικονομικά τους στοιχεία. Η εφημερίδα «De Standaard» εμφανίζει ως κεντρικά πρόσωπα και ηγετικά στελέχη του κυκλώματος δυο μάνατζερ, τον Μογκί Μπαγιάτ και τον Ντέγιαν Βελίκοβιτς, οι οποίοι εκτός από το Βέλγιο έχουν κύκλο εργασιών και διασυνδέσεις και στις υπόλοιπες έξι χώρες που σχετίζονται με το συγκεκριμένο ποδοσφαιρικό σκάνδαλο.

Μακάβρια καζούρα από τους ΠΑΟΚτζήδες προς τους φίλους τους οπαδούς του Αρη, στην ιχθυόσκαλα της Νέας Μηχανιώνας. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ πήραν ένα φέρετρο, έβαλαν πάνω ένα κασκόλ και μια φανέλα του Αρη, άναψαν κεράκια και... τραγούδησαν στη μνήμη του «μακαρίτη» το «Αρης και δεν είμαι καλά...». Παρά την πίκρα τους, οι φίλοι του Αρη δέχτηκαν στωικά την καζούρα, αφού η ανωτερότητα του ΠΑΟΚ ήταν φανερή εντός αγωνιστικού χώρου (παρά την καλή εμφάνιση, οι κιτρινόμαυροι δεν κατάφεραν να πάρουν κάτι από τον αγώνα) και στη συνέχεια τεθλιμμένοι συγγενείς και φίλοι γεύτηκαν από κοινού την καθιερωμένη σ' αυτές τις περιπτώσεις ψαρόσουπα.

Με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, κομβικό ρόλο στη δράση του κυκλώματος φαίνεται να έχει και η Κύπρος, όπου έγινε και σύλληψη ενός 52χρονου που σχετίζεται με την υπόθεση (στο σπίτι του και στα τρία γραφεία που διατήρουσε εντοπίστηκαν υπολογιστές και μεγάλος όγκος εγγράφων που σχετίζονταν με το κύκλωμα). Από την πλευρά των εμπλεκόμενων ομάδων, η Γκενκ ήταν η πρώτη που πήρε θέση, δηλώνοντας ότι θα συνεργαστεί με τις αρχές και θα συνδράμει την έρευνα της αστυνομίας για να υπάρξει πλήρη διαφάνεια. Σε αντίθετη τροχιά κινούνται Μπριζ και Σταντάρ Λιέγης, οι οποίες με ανακοινώσεις τους τονίζουν ότι όλες οι συναλλαγές τους με τους κατηγορούμενους έχουν γίνει με βάση τη νομοθεσία και είναι καθ' όλα νόμιμες. Προς το παρόν, στο Βέλγιο δεν υπάρχουν προφυλακίσεις για την υπόθεση (ο Ιβάν Λέκο, προπονητής της Μπριζ, έμεινε για ένα βράδυ στη φυλακή και αφέθηκε ελεύθερος με περιοριστικούς όρους), όμως αναμένονται άμεσα εξελίξεις με την απαγγελία κατηγοριών στα πρόσωπα-κλειδιά.

Από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ γίνεται προσπάθεια να κρατηθεί το θέμα χαμηλά και να εμφανιστεί σαν εσωτερική υπόθεση του βελγικού ποδοσφαίρου, χωρίς όμως να δίνονται πειστικές απαντήσεις για την εμπλοκή ατόμων της ποδοσφαιρικής πιάτσας σε έξι ακόμη χώρες.

Το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπίζνα και συνεπώς η μεγιστοποίηση του κέρδους είναι η βασική επιδίωξη όσων δραστηριοποιούνται στο συγκεκριμένο χώρο. Το αξίωμα αυτό, σε συνδυασμό με την ύπαρξη των εξωαγωνιστικών κυκλωμάτων και των μανατζαραίων που ελέγχουν το μεταγραφικό παζάρι και τις μετακινήσεις των ποδοσφαιριστών, εξηγεί γιατί αυξάνονται στην ποδοσφαιρική πιάτσα τα «θερμοκήπια» στα οποία αναπτύσσονται κάθε λογής «λουλούδια». Αλλωστε, οι μίζες, οι ρεμούλες και το ξέπλυμα «μαύρου» χρήματος είναι έννοιες σύμφυτες με την καπιταλιστική οικονομική δραστηριότητα, οπότε υποθέσεις σαν αυτή του βελγικού ποδοσφαίρου θα βλέπουν ολοένα και συχνότερα το φως της δημοσιότητας.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ξέρω ότι υποστήριξα τη σωστή πλευρά (...) Το μόνο ερώτημα είναι το πώς και το γιατί ζει κανείς, και για μένα είναι ξεκάθαρο: Ως άνθρωπος για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας. Ως μάχιμος επαναστάτης που αγαπά παράφορα τη ζωή περιφρονώντας τον θάνατο.

(Χόλγκερ Μάινς, λίγο πριν δολοφονηθεί στη διαδικασία της αναγκαστικής σίτισης τον Νοέμβρη του 1974)

➤ «Παράλληλα με το προτσές αυτό της αγωνίας του ατομισμού, τα σιδερένια χέρια του κεφαλαίου διαπλάθουν πάλι άθελά τους την ομάδα, συμπιέζοντας το προλεταριάτο σε μια καθολική πνευματική δύναμη. Σιγά-σιγά, με μια γρηγοράδα που όλο και μεγαλώνει, η δύναμη αυτή αρχίζει να καταλαβαίνει πως μόνο αυτή έχει την αποστολή να δημιουργήσει μια ελεύθερη ζωή, πως μόνο αυτή είναι η μεγάλη ομαδική ψυχή του κόσμου. Η δύναμη αυτή φαίνεται στα μάτια των ατομιστών σαν ένα μαύρο σύννεφο στον ορίζοντα, τους τρομάζει, ίσως τους φαίνεται σαν η δύναμη του φυσικού θανάτου, γιατί εκεί κρύβεται γι' αυτούς το αναπόφευκτο του κοινωνικού θανάτου. Ο καθένας τους νομίζει πως το "εγώ" του είναι άξιο ιδιαίτερης προσοχής και μεγάλης εκτίμησης· αλλά το προλεταριάτο που επιδιώκει να δημιουργήσει μια καινούργια ζωή δεν έχει καμμιά όρεξη να ελεήσει τους "αριστοκράτες" αυτούς του "πνεύματος" με την προσοχή του· το ξέρουν βέβαια και γι' αυτό το μισούν αληθινά.

➤ Μερικοί απ' αυτούς είναι πονηρότεροι και καταλαβαίνουν τη μεγάλη σημασία του μέλλοντος, γι' αυτό προθυμοποιούνται να παρουσιαστούν ανάμεσα στους σοσιαλιστές σαν νομοθέτες, προφήτες και αυθεντίες, αλλά το προλεταριάτο πρέπει να καταλάβει και οπωσδήποτε θα καταλάβει πως η προθυμία αυτή των αστών να πάνε χέρι-χέρι μαζί του κρύβει μέσα της την αστική τάση του "αυτοθαυμασμού" της προσωπικότητάς του.» (Μ. Γκόρκι, «Ο σοσιαλιστικός ρεαλισμός», κεφάλαιο «Η χρεοκοπία της προσωπικότητας», Μόρφωση, 1957).

➤ Και πετρέλαιο θα σας φέρουμε! «ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΕΣ: Να τους παράξουμε ή να τους εισάγουμε;» (www.avgi.gr, 21/10/2018).

➤ Και μεις –οι «κουτούτσικοι»– σκεφτόμαστε το πετρέλαιο που ΔΕ θα χρησιμοποιήσουμε ΚΑΙ φέτος για τη (ΜΗ) θέρμανσή μας...

➤ Πείνα και τουρτούρισμα.

➤ Η διαχείριση του καπιταλισμού από τη συγκυβέρνηση.

➤ Ο υπουργός Φραπεδιάρης **αναγγέλλει** ότι η κυβέρνηση **σχεδιάζει να** παραχωρήσει αυξημένο επίδομα θέρμανσης.

➤ Ωσαννά και αλληλούια, δηλαδή.

➤ Ο ίδιος υπουργός διατείνεται ότι η πορεία της κυβερνητικής συνεργασίας με τους ΑΝ.ΕΛ. παραμένει «έντιμη». Κάτι σαν τη γυναίκα του Καίσαρα...

➤ «Είναι καθολική η ψήφος μας;» - www.avgi.gr, 21/10/2018. Βασικά, ορθόδοξη, καθολική, διαμαρτυρόμενη και... «στο μηδέν ξαναγυρνάω διαρκώς».

➤ Να μην πετάξει και την παπάρα του ο Κοτζιάς; «Είμαστε κομμάτι αυτού του λαϊκού κινήματος που σήμερα κυβερνά». Από την κριτική στον «τρίτο δρόμο του ΠΑΣΟΚ» στην προπαγανδιστική μπαρούφα του «το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση, ο λαός στην εξουσία».

➤ Αβαβά την αποχή του 65% των ψηφοφόρων στο πρόσφατο δημοψήφισμα στη Δημοκρατία της Μακεδονίας («Ενα ιστορικό βήμα», www.avgi.gr, 20/10/2018). Μόνο το 91% «ναι στη συμφωνία» επιτρέπεται. (Είναι βλέπεις και το περιβόητο δημοψήφισμα του 2015...).

➤ Θα χεστούμε στο τάληρο, αδέρφια.

➤ Χρήμα με ουρά (λέμε τώρα...) μοιράζει η συγκυβέρνηση.

➤ «Οι ΑΝΕΛ σε αποσύνθεση, ο Καμμένος στα σκοινιά» - www.tanea.gr, 21/10/2018 – Δ. Μανιάτης. Να σημειώσουμε ότι ο συγγραφέας του άρθρου ήταν σούπερ-κάργα-μέσα υποστηρικτής του Σύριζα...

➤ Ο Γκορμπατσόφ ζει!

➤ Π. (=πρόεδρος) Καμμένος: «Θα μείνουμε στην κυβέρνηση...» - πληθυντικός μεγαλειότητας...

➤ Δηλαδή θα πρέπει να αναπνεύσουμε με ανακούφιση ΑΝ (προσωρινά) δε μας μειώσουν τις συντάξεις; Μησωχέ!

➤ Το κυβερνών κόμμα στην Πολωνία λέγεται Pis (s off!).

➤ Είμεθα οικονομικά ασθενέστεροι.

➤ «Η κυβέρνηση έχει περιορισμένες δυνατότητες άσκησης της δικής της πολιτικής... συμφωνήθηκε ένα πλαίσιο με την ελληνική κυβέρνηση που δεν επιτρέπει να πάρει αντίθετη πορεία και να ακυρώσει τις μεταρρυθμίσεις που υλοποιήθηκαν». Λαρς Φελντ, διευθυντής του Οϊκεν Ινστιτούτ, συνέντευξη στα ΝΕΑ (www.tanea.gr, 21/10/2018).

➤ «Ο πληθυσμός της Ελλάδας θα μειωθεί από 800.000 έως 2,5 εκατ. άτομα μέχρι το 2050... το έθνος βαίνει προς εξαφάνιση...» (www.kathimerini.gr, 20/10/2018, Κύριο άρθρο). Καθόλου τυχαίο που οι «μεταρρυθμίσεις» επεκτείνονται μέχρι το 2060... Ομως, ο (λαϊκός) ποιητής το είχε προβλέψει εδώ και πολλά χρόνια: ... γιατί χανόμαστε.

➤ Για «ενδόρρηξη» (Τσίπρας, Καμμένος, Κοτζιάς) μιλάει ο Τ. Θεοδωρόπουλος (www.kathimerini.gr, ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ, 20/10/2018). Προς ωορρηξία το κόβουμε...

➤ Δείγμα γραφής μελλοντικών δημάρχων η ατάκα του Ν. Βατόπουλου (www.kathimerini.gr, 20/10/2018 – ΠΟΛΙΤΙΚΗ): «Η μάχη της Αθήνας είναι η ανάκτηση της πόλης».

➤ Μάχες επί μαχών.

➤ Με θύματα τους πιο «αδύναμους κρίκους»...

➤ «Οι αναθεωρητές ξέρουν καλά, όπως και οι φασίστες άλλωστε, ιδίως μετά την εμπειρία του επαναστατικού πολέμου του 1936-1939, πόσο ευαίσθητη είναι η λαϊκή συνείδηση στην αποφυλάκιση από τα φασιστικά μπουντρούμια εκείνων που πάλεψαν για την πραγματική ελευθερία και δημοκρατία των λαών του σημερινού ισπανικού κράτους. Γι' αυτό, στο σχεδιασμό της πολιτικής της εθνικής επανασυμφιλίωσης, το αναθεωρητικό κόμμα του Καρίγιο προωθεί κάθε τόσο εκστρατείες αμνηστίας, μέσα από ειρηνικές διαδηλώσεις, επιστολές σε διάφορες εκκλησιαστικές και πολιτικές αρχές, ανακοινώσεις στον Τύπο, με μόνο στόχο, επειδή επιδίωξή τους δεν είναι η κατάκτηση των πραγματικών λαϊκών ελευθεριών (ανάμεσα στις οποίες ΕΙΝΑΙ και η αμνηστία), να δείξει στο μονοπωλιακό κεφάλαιο ότι ελέγχει το λαϊκό αντιφασιστικό κίνημα, και να χρωματίσει το αιματοβαμμένο προσωπείο του κρατικού οικοδομήματος με τα χρώματα των ψεύτικων αστικών ελευθεριών...

➤ Τα "μέτρα χάριτος" δεν ξεγέλασαν κανέναν... Αυτά τα "μέτρα χάριτος" χρησιμοποιήθηκαν από τη δαμασμένη αριστερά για να εντείνει την κριτική της στον αγώνα κατά του φασισμού και, ειδικότερα, στον ένοπλο αντάρτικο αγώνα, την ώρα που κάλυπτε τα εγκλήματα και τα βασανιστήρια της αστυνομίας». («GRAPO – αντιφασιστικές ομάδες αντίστασης 1η Οκτώβρη, 1975-2008, η μεγάλη απεργία πείνας»).

➤ Οικονομική εξόρμηση Περισσού. Επιχορήγηση (κρατική) Περισσού: 979.503,10 ευρώ.

➤ «Ανάγκη για το λαό η ολόπλευρη ενίσχυση του ΚΚΕ» - Δ. Κουτσούμπας, κεντρικό δελτίο ειδήσεων STAR Κεντρικής Ελλάδας. Και του κράτους...

➤ Συνάντηση κοινοβουλευτικού εκπροσώπου Περισσού, Ν. Καραθανασόπουλου, με αντιπροσωπεία της «Δημοκρατικής Ενωσης Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, ΔΕΕΜ-Ομόνοια» (ή μήπως... Βόρειας Ηπείρου; «Χαμένη πατρίδα» ή ο εθνικισμός στο απόγειό του).

➤ Πάπαλα ο μειωμένος ΦΠΑ στα νησιά από 1/1/2019.

➤ Και αυτό είναι δέσμευση.

➤ Ηταν δίκαιο. Εγινε πραγματικότητα...

➤ Α. Αρτέμιος: προστάτης των όρχεων της ελληνικής αστυνομίας.

Βασίλης

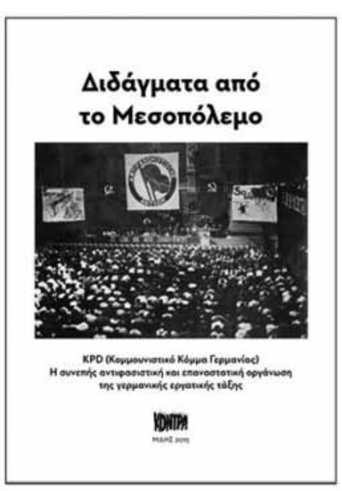

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν απέχει καθόλου από το χριστιανικό «αγαπάτε αλλήλους» ο τίτλος και το πρωτοσέλιδο editorial της συριζαϊκής «Εποχής» την περασμένη Κυριακή. Ολοι μαζί (συριζαίοι, ανελίτες και παρατρεχάμενοι) κάναμε θυσίες και τώρα που φτάνουμε στο τέρμα («λίγες μέρες πριν κατατεθεί ο πρώτος προϋπολογισμός της μετά τη λήξη του προγράμματος εποχής», γράφουν σ' ένα κρεσέντο θράσους, ψεύδους και παραπληροφόρησης), έχουμε στο υπουργικό συμβούλιο «συμπεριφορές που δεν συμβαδίζουν με το αίσθημα ευθύνης απέναντι στις θυσίες που έγιναν για να φτάσουμε ως εδώ»! Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι το άτυπο όργανο της φράξιας των 53+ μοιράζει το «πεπόνι» της ευθύνης εξίσου σε Καμμένο και Κοτζιά, χωρίς να κατονομάζει κανέναν από τους δύο. Ο Καμμένος δεν ανακατεύεται στα εσω-συριζικά, ενώ ο Κοτζιάς ανακατεύεται, οπότε είναι μια καλή ευκαιρία να τον «κοντύνουν». Μιλάμε για... στάση αρχών. Πέρα απ' αυτό, η έκκληση στον Καμμένο να θυμηθεί την «εντολή» που πήρε τον Σεπτέμβρη του 2015, ως μια από τις «δυνάμεις που είχαν στόχο το τέλος της επιτροπείας», δε θυμίζει και τόσο το πολεμικό κλίμα κατά Καμμένου και ΑΝΕΛ που προσπάθησαν να δημιουργήσουν ορισμένοι στην τελευταία σύνοδο της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. Φαίνεται πως η «Εποχή» συντάσσεται περισσότερο με τη στάση Τσακαλώτου, που αν και δηλωμένος άθεος, ακολουθεί το ευαγγελικό «ειρήνη υμίν».

◆ Θέλετε να μην ήταν 700.000, όπως είπαν οι διοργανωτές; Θέλετε να ήταν 500.000; Ή 400.000; Και πάλι πρόκειται για έναν τεράστιο αριθμό διαδηλωτών που συγκεντρώθηκαν στο Λονδίνο για να ζητήσουν νέο δημοψήφισμα για το Brexit. Πανσπερμία και στα συνθήματα, τα πανό και τα πλακάτ. Οχι τόσο στα εκ των προτέρων τυπωμένα από τους διοργανωτές, αλλά στα αυτοσχέδια. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, δεν κοιτάζεις τόσο την πανσπερμία των συνθημάτων, όσο το βασικό λόγο που κατέβασε τόσο κόσμο σ' αυτή την «παρδαλή» διαδήλωση, που θύμιζε άλλες εποχές: «αφήστε μας να ξαναψηφίσουμε». Περιττεύει να πούμε πόσο λυπηρό είναι να βλέπεις κόσμο, εργάτες, εργαζόμενους, νέους κυρίως, να διαδηλώνουν κάτω από τις σημαίες του ταξικού εχθρού. Είτε γράφουν Brexit είτε γράφουν Bremain. Ο ταξικός εχθρός, πάντως, ιδίως εκείνοι που στρογγυλοκάθονται στην περί τον Κόρμπιν ηγετική ομάδα του Εργατικού Κόμματος, δε θα περάσει και τόσο καλά, αν δεν πάρει υπόψη του όλον αυτόν τον κόσμο. Ο οποίος ζητά είτε νέο δημοψήφισμα είτε ένα Brexit που να μην αλλάξει τίποτα απ' αυτά που γνωρίζει και βιώνει σήμερα. Ειρωνεία: το ίδιο ακριβώς ζητά και η συνασπισμένη γύρω από τα καπιταλιστικά συνδικάτα αστική τάξη, όπως πολλές φορές έχει γράφει στις στήλες μας του διεθνούς ρεπορτάζ.

◆ Το «εδά & επαέ» το καταλάβαμε στύβοντας λίγο το μυαλό μας. «Εδώ και τώρα» πρέπει να σημαίνει. Το «να φκιερέσει», όμως, δεν το καταλάβαμε. Στο cretanlexiko.gr βρήκαμε ότι φκεραίνω σημαίνει αδειάζω. Οπότε τι θέλει να πει ο κρητικός ποιητής;

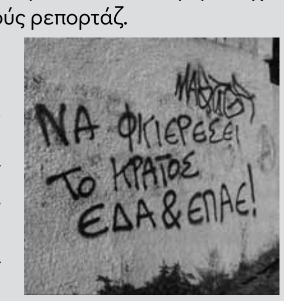

Νέα αύξηση του χρέους

Στα 323,378 δισ. ευρώ ανήλθε το δημόσιο χρέος της χώρας στο τέλος του β' τριμήνου του 2018, από 309,091 δισ. ευρώ το αντίστοιχο τρίμηνο του 2017, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τους τριμηνιαίους μη χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς της Γενικής Κυβέρνησης. Δεν είναι και λίγο 14 δισ. ευρώ αύξηση του χρέους μέσα σ' ένα χρόνο.

Αν αναρωτιέστε πώς συνέβη αυτό, όταν η χώρα καταγράφει «πρωτογενή πλεονάσματα», αναζητήστε την απάντηση στο «μαξιλάρι ασφαλείας». Αύξησαν το δανεισμό από τον ESM, για να μπορέσουν να βάλουν «στην άκρη» περίπου 28 δισ. ευρώ, για να μπορούν να τραβούν απ' αυτά και να αποπληρώνουν τοκοχρεολυτικές δόσεις, για όσο διάστημα θα εξακολουθούν να βρίσκονται «εκτός αγορών». Ιδια θα είναι, βέβαια, η εξέλιξη και όταν ξαναβρεθούν «εντός αγορών». Το ελληνικό κράτος θα εξακολουθήσει να συνάπτει νέα δάνεια προκειμένου να αποπληρώσει τα προηγούμενα. Δηλαδή, θα ανανεώνει το δανεισμό του στο διηνεκές και το συνολικό ύψος του χρέους θα παραμένει στα ίδια δυσθεώρητα επίπεδα.

Οι διαδοχικές ρυθμίσεις που γίνονται από το 2011 και αναφέρονται στο χρέος, δεν αφορούν το ύψος του, αλλά τις τοκοχρεολυτικές δόσεις. Γίνονται ρυθμίσεις για συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα (π.χ. μέχρι το 2023 και μετά μέχρι το 2035), σε τρόπο ώστε το ελληνικό κράτος να μπορεί να αποπληρώνει τις τοκοχρεολυτικές δόσεις χωρίς τον κίνδυνο χρεοκοπίας. Οι δόσεις καθορίζονται στο ύψος του 15% του ΑΕΠ και μετά το 2030 στο 20% του ΑΕΠ. Φυσικά, για να αποπληρωθούν τόσο υψηλές τοκοχρεολυτικές δόσεις, θα πρέπει ο προϋπολογισμός να εφαρμόζει τόσο σκληρή λιτότητα, ώστε να εξασφαλίζονται τα περιβόητα «πρωτογενή πλεονάσματα». Και αναλαμβάνονται δεσμεύσεις ως προς αυτό. Οχι γενικά και αόριστα πολιτικές δεσμεύσεις, αλλά δεσμεύσεις αποτυπωμένες σε επίσημα κείμενα της ΕΕ, έτσι που καμιά κυβέρνηση να μην μπορεί να τις παραβιάσει.

Ελεημοσύνη σε πεινασμένους

Η αντιπολίτευση αναθάρρησε από μια δήλωση του Κλάους Ρέγκλινγκ. «Νέα ψυχρολουσία για τις περικοπές στις συντάξεις», έγραφε η καθημερινή του Μαρινάκη την περασμένη Τετάρτη. Ο διοικητής του ESM είχε χαρακτηρίσει την προηγουμένη θετικό γεγονός την υπεραπόδοση του ελληνικού προϋπολογισμού, αλλά προσέθεσε ότι «δεν είναι τόσο μεγάλη ώστε να δικαιολογεί **αυτόματα** την κατάργηση του μέτρου της μείωσης των συντάξεων» (η έμφαση δική μας).

Η φυλλάδα του Μαρινάκη παίζει με τα νεύρα των συνταξιούχων, προσπαθώντας να τους στρέψει ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς όμως δεν είδαμε την κυβέρνηση να εμφανίζεται σαν να έχει υποστεί ψυχρολουσία. «Ο κύριος Ρέγκλινγκ, ως επικεφαλής ενός από τους θεσμούς και δη του ESM, που είναι ο κύριος δανειστής της χώρας, αυτό το οποίο αποτύπωσε στη δήλωσή του είναι την πραγματικότητα των συζητήσεων που γίνονται και αφορούν τον δημοσιονομικό χώρο του 2019», δήλωσε ο Τζανακόπουλος. Και συνέχισε: «Από τη μεριά της ελληνικής κυβέρνησης, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο δημοσιονομικός χώρος αυτός αρκεί και περισσεύει, μάλιστα, για να μην εφαρμοστεί το μέτρο της περικοπής των συντάξεων. Από εκεί και πέρα, **οι αριθμοί εξετάζονται** στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού εξαμήνου» (η έμφαση δική μας).

Οσο κι αν ακουστεί παράξενο, ο Τζανακόπουλος δε λέει ψέματα. Τι είπε ο Ρέγκλινγκ; Οτι ναι μεν υπάρχει υπεραπόδοση του πλεονάσματος, όμως αυτό δε θα οδηγήσει αυτόματα στη μη εφαρμογή της περικοπής των συντάξεων. Πρέπει να γίνει συζήτηση και να υπάρξει συμφωνία. Οι αριθμοί εξετάζονται, είπε ο Τζανακόπουλος. Αρα συνεχίζεται το παρασκηνιακό παζάρι με την τρόικα, για να καταλήξουν στους τελικούς αριθμούς, στο **τελικό μείγμα** των «αντιμέτρων» που θα εφαρμοστούν το 2019, επειδή δε θα εφαρμοστεί η περικοπή των συντάξεων.

Η κυβέρνηση κατέθεσε προσχέδιο προϋπολογισμού με δύο σενάρια. Ενα το «σενάριο βάσης» (περιλαμβάνει ό,τι είναι προνομοθετημένο) και ένα με τα «προτιθέμενα μέτρα» (οι αλλαγές που θέλει να κάνει η κυβέρνηση). Ο ίδιος ο Ρέγκλινγκ χαρακτήρισε «πολύ καλή και έξυπνη απόφαση την ιδέα για τα δύο σενάρια για τον προϋπολογισμό, καθώς μας έδειξαν αφενός τι θέλουν, αφετέρου τι συμφώνησαν και έτσι υπάρχει **βάση για συζήτηση**». Δε θα σταθούμε στην αναφορά σε δυο σενάρια, που διαψεύδει τους Τσακαλώτο-Χουλιαράκη, γιατί αυτούς τους είχε διαψεύσει ήδη ο συριζαίος Κουτεντάκης του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή. Θα σταθούμε στην ουσία: **γίνεται συζήτηση**.

Πληροφορίες που έχουν γραφεί στον αστικό Τύπο προερχόμενες από τις Βρυξέλλες αναφέρουν ότι η μη εφαρμογή της περικοπής των συντάξεων, συν τα «αντίμετρα» ύψους 765 εκατ. ευρώ, που περιλαμβάνει το «πακέτο Τσίπρα» (ΔΕΘ), δεν οδηγούν σε «πρωτογενές πλεόνασμα» ύψους 3,6% του ΑΕΠ, όπως υποστηρίζει η κυβέρνηση, αλλά σε έλλειμμα (σε σχέση με το στόχο του 3,5%) ύψους 200-300 εκατ. ευρώ.

Αυτές οι πληροφορίες συνήθως έχουν βάση, όμως άμα μείνουμε σ' αυτές και αρχίσουμε να ασχολούμαστε με το τι θα εφαρμοστεί και τι όχι, θα παγιδευτούμε. Δεν υπάρχει περίπτωση να μη φτάσουν σε συμφωνία επί του «μείγματος» που θα περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός του 2019. Εχουν καταλήξει σε συμφωνίες σε πιο δύσκολες περιπτώσεις, με πολύ περισσότερα και μεγαλύτερα πακέτα μέτρων (π.χ. δεύτερη και τρίτη αξιολόγηση). Το γεγονός ότι η Κομισιόν δεν έστειλε στην ελληνική κυβέρνηση επιστολή με παρατηρήσεις επί του σχεδίου προϋπολογισμού ή απόρριψής του (όπως έκανε με την Ιταλία) είναι η πιο ασφαλής ένδειξη για το ότι οι συνομιλίες γίνονται με πνεύμα συνεργασίας και με καλή διάθεση και από τις δυο πλευρές. Αλλωστε, το προσχέδιο προϋπολογισμού είχε ήδη περάσει από την κρησάρα της τρόικας.

Το σίγουρο είναι ότι οι συντάξεις δε θα περικοπούν. Νομίζουμε ότι αυτό θα ισχύσει για όλο το 2019, γιατί αν ίσχυε μόνο για ένα εξάμηνο, αυτό θα ήταν προεκλογικά άχρηστο για τους συριζαίους. Ασε που θα έπρεπε να κάνουν βουλευτικές εκλογές υποχρεωτικά μαζί με τις ευρωεκλογές. Αν οι τροϊκανοί επιμείνουν ότι το «μείγμα» που περιλαμβάνουν οι «προτιθέμενες δράσεις» οδηγεί σε μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» κάτω από το συμφωνημένο 3,5%, οι συριζαίοι θα πετσοκόψουν κάποιο ή κάποια από τα μέτρα του «πακέτου Τσίπρα». Ας θυμηθούμε ότι η περιβόητη επιδότηση ενοικίου νομοθετήθηκε για συνολικό ποσό 600 εκατ. ευρώ, ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη το έκοψε στη μέση (300 εκατ.) και στις «προτιθέμενες» δράσεις το έκοψαν στο ένα τέταρτο (150 εκατ. ευρώ).

Εκείνο που δε θέλουν να χάσουν οι συριζαίοι είναι η μη περικοπή των συντάξεων. Αυτό είναι το «βαρύ» προεκλογικό τους χαρτί. Θα προσπαθήσουν, λοιπόν, να κατεβάσουν τους τροϊκανούς σε μικρότερο νούμερο και θα το κόψουν από το «πακέτο Τσίπρα». Αυτή είναι μια συνηθισμένη διαδικασία στις συζητήσεις μεταξύ τεχνοκρατών. Κι ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη έχουν πλέον βρει τον τρόπο να συνεργάζονται (και όχι να ανταγωνίζονται) με τους τροϊκανούς.

Μένει ακόμα ένα θέμα. Η κυβέρνηση λέει ότι δε συζητά τίποτ' άλλο εκτός από κατάργηση του μέτρου. Δε νομίζουμε ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα το δεχτούν. Θα υποστηρίξουν την αναβολή εφαρμογής του μέτρου. 'Η θα δεχτούν την κατάργηση βάζοντας κάποια ρήτρα επαναφοράς του τα επόμενα χρόνια. Και οι συριζαίοι θα το δεχτούν γιατί εκείνο που μετράει γι' αυτούς είναι να μην πάνε στις εκλογές -όποτε κι αν γίνουν- με πετσοκομμένες ξανά τις συντάξεις. Δε θα δυσκολευτούν καθόλου να πουν το παραμύθι που έχουν πει και σε άλλες περιπτώσεις: «Το μέτρο δε θα εφαρμοστεί όσο είμαστε εμείς στην κυβέρνηση, γιατί η οικονομία θα εξακολουθήσει να υπεραποδίδει. Αμα βγει ο Μητσοτάκης, όμως, θα το επαναφέρει». Μια χαρά... ψηφοκράχτης είναι αυτό το επιχείρημα. Εχουν πει πολύ χειρότερα ψέματα.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Παλιό μου κοσκινάκι...

Οπως όλα δείχνουν, οι συριζαίοι θα ευτελίσουν και τη συνταγματική αναθεώρηση, μια διαδικασία που έχει ιδιαίτερο θεσμικό βάρος σε μια αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Εχουν εργαλειοποιήσει τόσο πολύ το ζήτημα που με μοναδική άνεση η αστική αντιπολίτευση μπορεί ακόμα και να αρνηθεί να συμπράξει στο τυπικό της σκέλος. Οπότε θα καταστεί άχρηστη και ως προπαγανδιστικό εργαλείο για τον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ. Τι μπορεί να τους προσφέρει μια ακόμα εμφάνιση του Κατρούγκαλου, που θα μιλάει για «μεγάλες δημοκρατικές τομές», «λαϊκή συμμετοχή» και τα παρόμοια; Κατρούγκαλος είν' αυτός. Μπορεί την εποχή των «πλατειών» να έκοβε και να έραβε στα τηλεοπτικά πάνελ, πλέον όμως είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένος με μια εφιαλτικά αντεργατική ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Κι αυτό το ξέρουν ακόμα και οι αδαείς περί τα ασφαλιστικά.

Με το που έγινε το πατιρντί με τον άγριο καυγά Καμμένου-Κοτζιά, την παραίτηση του δεύτερου και την περιφορά του έκτοτε σε δημόσιες εμφανίσεις στις οποίες δεν αποδομεί τον Καμμένο αλλά τον Τσίπρα, ήταν σίγουρο ότι ο... ταχυδακτυλουργός Τσίπρας θα ξανάβγαζε από το καπέλο του τη συνταγματική αναθεώρηση, σε μια προσπάθεια να αλλάξει την ατζέντα. Οργάνωσε, λοιπόν, μια ad hoc συνεδρίαση της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία παρουσίασε για πολλοστή φορά τους πέντε άξονες του ΣΥΡΙΖΑ για τη συνταγματική αναθεώρηση. Τα ίδια και τα ίδια, σε πιο compact συσκευασία αυτή τη φορά, μπας και δώσουν τροφή για μερικά δημοσιεύματα.

Μόνο που έγιναν δεκτά με παγερή αδιαφορία (με τη συνταγματική αναθεώρηση ο Τσίπρας κατάντησε σαν τον ψεύτη βοσκό). «Υπό κανονικές συνθήκες μόνο ένας ανισόρροπος θα ονειρευόταν συνταγματική αναθεώρηση λίγους μήνες πριν από τις εκλογές, με τον κόσμο στα κάγκελα και χωρίς να ξέρουμε αν υπάρχει κυβέρνηση ή κοινοβουλευτική πλειοψηφία», έγραψε με το γνωστό χολερικό του ύφος ο Πρετεντέρης προειδοποιώντας ότι μπορεί να υπάρξουν και «επιτήδειοι» που θα αναζητήσουν «πεδία συνεννόησης με τον ΣΥΡΙΖΑ, είτε λέγονται συνταγματική αναθεώρηση είτε Σκοπιανό» (τον Θεοδωράκη κυρίως φωτογράφιζε).

Ο Μητσοτάκης έχει βρει ένα έξυπνο πολιτικό κόλπο. Λέει στον Τσίπρα: ελάτε να τα βάλουμε όλα, αυτά που προτείνετε εσείς κι αυτά που προτείνουμε εμείς, να τα ψηφίσουμε παρέα ξεπερνώντας τις 180 ψήφους και η επόμενη Βουλή ν' αποφασίσει με 151 το περιεχόμενο των προς αναθεώρηση άρθρων. Μόνο που στις προς αναθεώρηση διατάξεις η ΝΔ βάζει πρώτη-πρώτη αυτή του άρθρου 16 του Συντάγματος, ώστε να μπορούν να ιδρύονται ιδιωτικά πανεπιστήμια. Κι αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ (δείχνει ότι) δεν μπορεί να το σηκώσει.

Ολα δείχνουν ότι μια ακόμα Βουλή δε θα μπορέσει να συμφωνήσει σε ένα προ-αναθεωρητικό πλαίσιο. Εκτός αν προχωρήσει ο ΣΥΡΙΖΑ με 151 (μαζί με τους ΑΝΕΛ και μερικές «τσόντες»), όχι σε όλα τα θέματα (υπάρχει περίπτωση να δεχτεί ο Καμμένος να ορκίζονται οι κρατικοί παράγοντες μόνο με πολιτικό όρκο;), αφήνοντας στη ΝΔ και στο ΚΙΝΑΛ ελεύθερο το πεδίο να καθορίσουν το περιεχόμενο της αναθεώρησης στην επόμενη Βουλή, στην οποία φιλοδοξούν να έχουν 180 βουλευτές.

Στην πραγματικότητα, και η ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ εργαλειοποιούν τη συνταγματική αναθεώρηση. Γιατί δεν υπάρχει κάτι τόσο πιεστικό προς ρύθμιση, ώστε όλα τα αστικά κόμματα να βρουν μια κοινή θέση και να την ψηφίσουν. Τα Συντάγματα δεν είναι κοινοί νόμοι. Τα Συντάγματα θεσπίζουν και κατοχυρώνουν αυτό που έχει ήδη εφαρμοστεί στη ζωή. Οταν χρειάστηκε ν' αναγνωρίσουν την υπεροχή του κοινοτικού δικαίου, που ήδη εφαρμοζόταν, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ βρήκαν κοινή θέση και αναθεώρησαν το Σύνταγμα. Τώρα, όλοι θέλουν απλά να κάνουν προπαγάνδα με το Σύνταγμα. Ακόμα και ο Μητσοτάκης με το άρθρο 16, καθώς ξέρει ότι δεν μπορεί να το «σηκώσει» ο ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο.

Π.Γ.